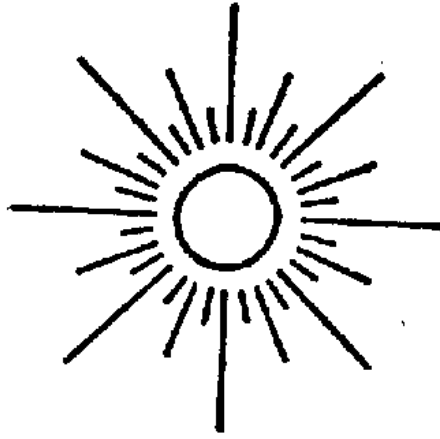

TEBLİGAT

SADIKLAR PLÂNI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

Tebliğat : SADIKLAR PLÂNI

A Ç I K L A M A

Sadıklar Plânı Tebliğatı, doğru bilgi ve anlayış ile Yaradılış'a bakmayı öğreten ve bunun ilk ana esaslarını ihtiva eden bir Yüksek Tesir öncüsüdür. Yeryüzüne belki ilk veya ikinci kez indirilen Yüksek Tesir'in, beşeriyetin genel bilincinde ideal bir şekilde yer tutmasını sağlamak için bir birleştirici özelliği olan Sadıklar Plânı Tebliğatı, tüm insanlık içindir ve insanlığa hediye edilmiştir.

Bir çok Galaksi'nin içerisindeki bir özel evrim grubunun sayısız sistemleri üzerindeki evrim olayının tedrisatını üstlenen Yüce Sirius Misyonu, kendi Vazife Plânları bünyesine dahil etmek üzere vazifeli varlık yetiştiren bir Yüce İnisiyasyon adına yeryüzüne indirdiği Genel Tebliğat'tan olan Sadıklar Plânı Tebliğatı, hayır yolundaki kemâl yolcularının bir temel rehberi'dir. Ki o Yüksek Tesir için de bir anahtar gibidir...

Halûk Egemen Sarıkaya

Birinci Baskı : 1 9 8 2

Kitap Dizgi : Işık Matbaası

Kitap Baskı : Uğur Matbaası

http://groups.yahoo.com.group/TTT_Kitaplar/

İÇİNDEKİLER

1. Cilt
BİLGİ VAZİFESİ HAZIRLIĞI
3-5-1962 ile 9-11-1963 arası: 33 Celse.
2. Cilt
MAHŞER GÜNÜ VE VAZİFELİLER
16-2-1964 ile 7-9-1965 arası: 40 Celse.
3. Cilt
DİNSEL SEMBOLLER VE ÇÖZÜMLERİ
13-11-1965 ile 21-5-1966 arası: 22 Celse.
4. Cilt
TESİRLERİN İŞLEVİ VE İŞLEYİŞLERİ
13-1-1967 ile 4-8-1967 arası: 15 Celse.
5. Cilt
EVRENSEL YAŞAM VE EVRİM
17-11-1967 ile 5-4-1968 arası: 11 Celse.
6. Cilt
EVRİM VE ÖZELLİKLERİ
27-2-1970 ile 23-10-1970 arası: 13 Celse.
7. Cilt
BEŞER VE KÂİNAT İLİŞKİSİ
6-11-1970 ile 28-4-1972 arası: 23 Celse.
- Ek Cilt
YARADILIŞ VE KAYITLAMA SİSTEMLERİ
8-3-1974 ile 31-5-1974 arası: 7 Celse.

Ö N S Ö Z

'Bunlar geleceğe ait bilgilerdir' ifadesi ile, Sadıklar Plânı tarafından, 10 yıl boyunca indirilen Tebligat, milyarlarca beşer varlığının bilincine ve idrâkine vararak, Yüce Rahmeti'ni alacakları, Evrensel Bilgiler'dir. Sadıklar Plânı Tebligatı, öylesine özgün ve görkemli bilgiler ve açıklamalar kapsamaktadır ki, bunların tümü, milyarlarca beşer varlığını; Evrensel Realiteler'e sevkedecek derecede hazırlayabilip, ıstabilecek özelliktedir.

Sadıklar Plânı, dünya beşeriyetinin moral evriminin sağlanmasına ilişkin olarak, temel bir Vazife Plânı'dır. Yüksek Mekanizma'nın sağ kolu olarak, Kâinat içerisinde yayılmış bir İlâhî Organizasyon olan Sadıklar Plânı; beşeriyeti, tüm insanlığın ortak ve son Semavî Kitabı olan, Bilgi Kitabı'na hazırlayıcı ve bundan belirli derecelerde sorumlu bir Ruhsal Plân'dır. Son derece kudretli ve yüksek Ruhsal Muktedirler'den oluşan Sadıklar Plânı'nın, gene kendi ifadeleri ile, 'Ülkemize ve İnsanlığa hediye ettikleri' bu rahmet bilgileri'ni, çok iyi okuyup anlamaya çalışmak gerekir. O zaman, herşey daha bir başka, fakat Yüce Gerçekleri ile görülebilecektir.

Sadıklar Plânı Tebligatı, beşeriyetin, Altın Çağ boyunca temel uğraşı ve inceleme konusu olacak olan, mikrokozmos ve makrokozmos bilgilerini ihtiva eder. Yaradılış'ın, sınırlı bir kısmı ve organizması üzerinde, ruhsal ve fiziksel anatomik etüdlerinin olanaklarını veren Evrensel Semavî Öğretiler; beşer varlıklarının, bu sonsuz genişlikte ve sonsuz yolları içeren sonsuz evrim gidişi boyunca, ancak ve ancak en doğru yolları bulmalarına olanak verir. Bu yüzden, Semavî Bilgiler, tek ve yegâne İlâhî Rehber'dir. Bu olgu, evrimin tasavvur edilemez üstlerine ulaşan varlıklar için de aynen geçerlidir. Daha yüksek evrim basamaklarına yükselmek, ancak bu bilgilerin bilinmesi ve incelenmeleri ile mümkündür. Ayrıca, uygulaması yapılacak bilgilerin de, kesinlikle önceden tecrübe edilmeleri gerekmektedir. Çünkü, daha yüksek evrim düzeylerinde, varlıklar, Kâinatlar içerisinde hak ve liyakatlerine göre, sonsuz sayıda olan Vazife Plânları bünyelerinde vazifeler görürler. Bu vazifeler için, kesinlikle; çeşitli açılardan ve çeşitli dallarda liyakatlere, yetkilere ve yetiştirilmişliklere gerek duyulur. Kâinatlar, bu vazifeler ile kurulmaktadır.

Halûk Egemen Sarıkaya

BİLGİ VAZİFESİ HAZIRLIĞI

'Büyük Ruh'un iradesi mutlaka yerini bulur, ki insanların ve diğer mahlûkların durumlarını iyileştirme gayesine yönelmiş bir hizmet içinde olan ve kendilerini; ızdırabı hafifletmek, zulme son vermek, imkân bulduğu her yerde hizmet etmek görevine adanmış kimseler asla cesaretsizliğe düşmemelidirler. Yüce Maksat dünyanızda gerçekleşecektir. Yavaş yavaş, tedricî ve bazan ızdırıp verici şekilde.. Şiddet, ahenksizlik, çatışma, harp, insafsızlık safhalarını yaşıyorsunuz; çünkü dünyanız bir eritme potası içinde. Birçok geleneksel fikirler kenara atıldı. Gençlik, kayıtları zorluyor. Çok uzun süre hüküm sürmüş ve hak etmeyen kişilere bazı imtiyazlar yaratmış sistemlere karşı hoşnutsuzluk var.'

Yüksek Rehber Ruh Silver Birch

Özel irtibat celsesi :

Öz : İlk yaratılma anında, İlâhî fiilin ilk müessir olduğu ve tüm hakikatin saklandığı yer veya bütün kâinat plân ve vasatlarının müştereken tâbî oldukları Aslî Kelâm. Bu sadece sizdeki ruha has bir hususiyettir ki, diğer hallere geçtikçe bu aslî kelâm yahut müteal fiilin ilk darbelediği yer bir ve Tek olur.

Cevher : Öz'ün İlâhî emre uyarak, tecerrütünü kırıp diğer mahlûkat ile yüz yüze gelmesi neticesi, tüm hakikatin dışarıda zırhlaşması ve derunî darbenin hâsıl ettiği işmi-zazı neşretmesinden hâsıl olan orijinalite ve hususiyet.

Şuur sahası : Aynı izahlar dahilinde kalındıkta, öz ve cevherin birbirine makes olması neticesi kendi hususiyetlerini, yüz yüze oldukları diğer ruhiyat ve maddiyatla karşılıklı tutmaktan hâsıl olan 'kesimli tesir kuşakları' veya 'derunî bilginin kendi dışındaki vasatlara uzantısı'dır.

Giriş Celsesi... 22-9-1961... Cilt-1

P: Güneşin doğması yakın, bunun için aranızda hâlâ birtakım tereddütlerini halledememiş olanlar varsa çıkıp gitsinler. *Şimdiye kadar size verilen celseleri yakın, bilâistisna hepsini.* Şimdiye kadar öğrenebildiyseniz öğrendiniz. İki türlü de mukadderiniz olur. Bundan sonra sizlerin ikinci bir devreniz başlayacaktır. Prensiplerinize sadık olun. Sadakatsizliğiniz halinde hiç ummadığınız durumlarla karşılaşacaksınız. Fırlar gidersiniz.... Bir ay sonra veyahut daha yakında ikinci bir toplantımız olacaktır. Şimdiden düşünün. Bu iş devasa bir iştir. Fakat ürkülmemesi icabeden devasa bir iş. Şimdiye kadar sizleri bir idrâke çıkarmaya çalıştık. Çıkanlar başaracak. *Güneşin doğuşunda yere düşen ilk gölgeler onlar olacaktır.* Çünkü onlar ufkun bekçisidir.

İç işlerinizi süratle düzenleyin, çok süratle. Ve bütün gücünüzle faaliyete geçin. Bütün gücünüzle faaliyete geçin. Muhitinizi, memleketinizi uyarmanız lâzımdır. Uyarmanız lâzım. Hikâye, masal masal yazıları bırakın. Mevzua doğrudan doğruya girin. Anlatın! Anlatın! Şimdiye kadar aptalca hareket ettiniz, fonksiyonunuzu bir türlü sezemediniz. Kacırdıktan sonra hayıflanmanın hiç bir şey ifade etmeyeceğini bildiğiniz halde, bildiğinizi işlediniz. Size bu son fırsattır.

Plân, Yüksek Mekanizma'nın, sizin tabirinizle sağ koludur. Şimdiye kadar, Cemiyetiniz kuruldu kurulalı bütün girdisi çıktısını kontrol ve nizam eden bu Plân'dır. Burada verilmiş bütün tebliğler, bu Plân'ın çizdiği hatt-ı hareket altında olmuştur.

Celse-1... 3-5-1962... Cilt-1

P: Ola ki şaşırmayasınız. Sizler için yeni günlerin başlaması yakın. Tedbirli ve akıllı olun. Bugünden sonra celselere başlanacaktır. Kendinizi her an hazırlıklı bulundurun. Bundan sonraki günlerde *kalbinizin derinliklerinden gelen gerçek sezgi ve bilgileri iyi takip edin.* Onlar sizin rehberiniz olacaktır. Bakıyorum da hepinizde bir gevşeklik var. Medyom dahi vazifesini layıkıyla yapamamaktadır. Bu, biraz da dış şartlara bağlı olmakla beraber, düşüncelerinizdeki sa-

lâbetin yokluğundan ileri geliyor. Fikirlerinizde insicam ve kategorik ayırmalar bulunsun. Epey işler başardınız. Fakat henüz sizden beklenen kadar değilsiniz. Kırbaç sırtınızda şaklamadıysa da, kalkmış durumdadır. Neden, kimden ve niçin çekinmek, ürkmek, bilgilerinize karşı ihanet etmek? Sizleri nasıl günlerin beklediğini biliyor musunuz?

S: Bu hususta tam bir fikrimiz yok.

P: Bu cevap değil. Bundan sonraki celselerinizde seçeceğiniz muayyen şahıslar bulunacaktır. İdareci Plân'ın sağ kolu Sadıklar aynı zamanda [kendine bağlı faaliyet gösteren bir vazifeliye] de tesir ve bilgiler yollar. Onun söyledikleri inikâs halinde tebliğ ve bilgiler olabilir. Şu anda kendi istikbaliniz için soracağınız bir şey var mı?

S: Biraz evvel bir sual sormuştunuz...

P: Size istikbaliniz hakkında sorunuz dedim.

S: İstikbalimiz halihazırda yapmakla mükellef olduğlarımızla alâkalı değil mi?

P: Siz kesiti tamam olan bir hali yerine getirmekle mükellefsiniz. Mukarrer bir hal var. Dolayısıyla istikbal halin içindedir.

S: Durumumuzla alâkalı bir sual sormak lâzım şu halde.

P: Suali niçin katılıkla anlamak istemiyorsunuz?

S: İstikbalimizi yapmamız icabeden şeylerden ayrı olarak düşünebilir miyiz?

P: Ne anlıyorsunuz istikbalden?

S: Gelecekteki günler.

P: Siz o günlerin içinde yaşıyorsunuz.

S:

P: Pekâlâ. Görüyorsunuz ki, seyyal bir düşünceniz dahi yok. Birtakım cinaslarla hareket ediyorsunuz. Gelecek hafta bugün celselere şartlarına uygun olarak başlanacaktır.

S: Celselere katılacakları seçmemiz hususunda bir diyeceğiniz var mı?

P: Siz seçin. Yahut medyom kendisi de iştirak eder. Fakat seçin. Elemek şart. Burada da ayrıca sizin görüş ve kanaatlerinizin imtihanı var. Ama zannederim ki bunu başarırsınız. Şimdi bir dakika hiç ses çıkarmayın.....

P: Yazınız bakalım: İnsanlar kendilerinin olmayan fikirleri nasıl benimseyebilirler? Ruh dünyasının kendi derinliklerinde bulunan kaçamaklı bakışları nasıl anlaşılabilir? İşte bundan sonraki fikirleriniz bu tip bir yol üzerinde bulunacaktır. *Bu size Yukarı'dan emredilmektedir.* Kalbinizin derinliklerinden gelen sezgi ve düşüncelere kulak verin demiştik. *Empozisyonlar, tasaddiler çağı ve devri geçmiştir.* Göreceksiniz ki, ilerde işleriniz daha zorlaşacak ve daha başka yönlere gidecektir. Bu itibarla, düşüncelerinizi sistematize edin dedik. Mükellefiyetleriniz arzularınız olmakla, gene kendi kaderinizi tayin etmiş oldunuz. Bugünlük bu kadar. Sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Soracağımız şeyler, evvelki celselerde verilen bilgilerle alâkalı olabilir mi?

P: Her şey olabilir. Yalnız dikkat edin, gidiş istikametinizin hudutlarını tayin etmeye çalışın.

S: Gidiş'ten kastınız nedir?

P: Onu da anlarsınız. Onu da anlarsınız..

S: Geçen celsede istikbal mevzuunda bir görüşme yapılmıştı. Mevzumuz fikrî olduğuna ve fikir de zamansız olduğuna göre, bir fikrin içinde bulunmak, zamansızlık gibi düşünülebilir mi?

P: Olabilir. Doğrudur. Fikirlerin Müteal Kaynağı, muhtelif enkarnasyonlar temin eder. Bu şu demektir: *Müteal kaynak, herşeyden önce, Biricik ve Yüce Fikir demektir. Biricik ve Yüce Fikir, her şeyi kapsar ve bu kapsayış mekân, zaman ve buutla sınırlı değildir. Dolayısıyla bir fikrin sahibi iseniz, bu fikir sizden önce ve sizden sonra görülmeye, temaşa edilmeye çalışılan Müteal Fikrin aks'idir.* Müteal fikirler, kendi kendileriyle sınırlı değildirler. Görebilenin burnunun dibinde, göremeyenin yine burnunun dibindedir. Siz fikirlerden fiillere atlayınca, burada yeni bir kelime kullanacağız; Müteal fiil, evet, fiillere atlayınca onlar dahi yukardaki üç şartla bağlı değildir. Böyle olunca hem fikir, hem fiil, hem mazi, hem hal, hem istikbal demektir..... Şöyle bir fark var: *Müteal fikir ve fiil, konik bir tarzda hareket eder.*

Böyle olunca da bu koninin gölge ve cidarlarında bulunan plânlar, o koninin kendine has hususiyetleri içinde mahsur kalırlar. İşte bu suretle, daha evvel de duyduğunuz (1), 'zamanı temaşa eden varlıklar'ın, kapalı da olsa izahı yapılmış olur. Bunlar üzerinde konuşacağız. Fakat sıkı ve iyi hazırlanınız. Evet. Başka?

S: Bizim soracak bir سوالımız yok.

P: *Bir insanın soracak bir şeyi bulunmuyorsa, müteal zaman içerisinde durgun bir zaman yaşıyor demektir. Bu ise, kendi kendisinin müteal şahsiyetini, bulunduğu vasata aksettiremiyor demektir. Netice-i kelâm, amiyane tabiriyle, iş yok demektir. Zihniniz her an sorularla bulunmalıdır. Bana bir tahtanın yapısını bile sorabilirdiniz. Ama sormadınız. Yırtınmanız, kırmanız lâzım. Haydi hoşça kalın..*

Celse-3... 20-5-1962... Cilt-1

P: Karlı dağlar gibi yüce olan Tanrı aşkı için söyle, niçin, ne vakit İsrail ötecek? Bunu bilmekle ne var demeyin, bilmek demeden bilmek, işte bu, işte bu mühim.. Geçirdiğiniz günler, mazrufa ait olan günler değil. Kışır bir tabiatın hengamesi içerisinde yuvarlanıp durdunuz. Haydi öyleyse başlayalım.

S: Bir سوال sorabilir miyiz?

P: Evet.

S: Dört سوال hazırladık, bunları birer birer soruyorum. Fikirler arasında kıymet ve derece bakımından bir ayırmayı nasıl yapabiliriz, hangi kıstasa, hangi ölçüye göre?

P: Bir daha okuyun.

S: (Sual aynen okundu).

P: Tamam. Kıymet ve derece. Ne anlıyorsunuz?

S: Bir fikir başka bir fikirden daha üstündür. 'Daha mütekâmil bir varlık bu fikre sahip olabilir' diyebilmek için elimizde bir ölçü olabilmesi lâzım.

P: Bu, benim sorduğum değil. Fikir ve düşünceden yahut ölçüden ne anlıyorsunuz?

S: Bir fikir vardır, ben bunu sonsuz, sizin müteal dediğiniz...

P: Fikri fikirle anlatmayın.

S: Bilkuvve mevcut olan bir şey olarak anlıyorum. Düşüncede mevcut olan bir şeyi anlıyorum fikirden.

P: Bilkuvve mevcudiyet.

S: Fiil haline inkılâp etmemiş.

P: Hımm. Buna ne diyebiliriz başka?

S: Ben buna, kendi anlayışıma göre 'cevher' dedim.

P: Güzel, fikir ve cevher arasında gerçekten bir münasebet mevcuttur. O halde sorunuza şunları da ekleyebilirsiniz: Fikirlerin, insan ruhundaki fonksiyonları, şiddet ve yaygınlık derecesi, ruhun öz cevherine ne derece yakınsa, fikrin cevherliliği o derece kıymetlidir. Bu itibarla, bir fikre yanaşmak istediğiniz zaman, onun her şeyden önce, elinizde bulunan diğer cevherler arasındaki yahut cevher fikir arasındaki fark ve münasebetleri araştırmanız gerekir. Bu, üç halde olabilir: 1 — Size endirekt yoldan gelen sezgilerin sizde uyandırdığı intibaların kalitesine bakar. *Derin sezgilerde sürur hali vardır.* 2 — Müşahedelerinize istinaden elde ettiğiniz bilgilerin ve bunların cüz-ü ferdi olan cevher fikri ve sizdeki diğer cevher fikirler arasındaki kaliteleşmeleri meydana getirecektir. 3 — Bir cevher fikir, şimdi olduğu gibi, sizlere Tanrı izniyle sunulan fikirlerin sıralanışıyla elde edilir... Dolayısıyla insanın üç türlü kanalı var : a — *Ortada, en kısır fakat o nisbette mükâfatı bol olan müşahede yoluyla elde edilen cevher fikir.* b — *Solunda, sezgilerinizin size verdiği cevher fikir.* c — *Sağında, tebliğlerin size verdiği cevher fikir...* Bir de bunların üçünü kapsayan bir cevher fikir vardır. Bunu problem halinde sizlere veriyorum. Gelecek celsemizde bunu anlatacaksınız. Evet.

S: Üstte, cevher fikirler ve elde ediliş çeşitlerinden birincisi olan, sezgiler yoluyla verilen cevher fikirden bahsettiniz. Sezgiler kanalını, tebliğlerle de bir bağdaştırmaya tâbi tutamaz mıyız acaba, bununla bir irtibatı yok mudur?

P: Tutun. Fakat unutmayın ki, kategorik bir ayırmaya tâbi tuttuğunuz zaman fark vardır. Çünkü, birinde sizden karşılık olarak bir fiil istemeden bir fikir akımı mevcuttur. Şimdi olduğu gibi.. Diğerinde ise sizin talip olmanız, sizin zorlanmanız, takılmanız ve umumî ahenk içindeki yerinizi bulmanız için yapılan perakende yardımlardır.

S: Bu bakımdan bir fark var.

S: (Karmaşık bir soru sorulmakta).

Medyom : Muğlak konuşuyorsunuz, anlayamıyorum.

S: Şimdi سوالımı soruyorum. Fikirle fiil arasındaki bağı sormak istiyordum.

P: Neredeki fiil ve fikir?

S: Sonsuz bir cevheri bilkuve ve bilfiil.

Medyom : Nerde bu? Neyi, sonsuz cevheri?

S: Fikir olarak evvelâ müteal bir fikri var kabûl ettik.

Medyom : Ben anlayamıyorum. Ben söylüyorum, ben anlayamıyorum bu söylediklerinizi, nakledemiyorum.

S: (Karmaşık soru tekrarlanmakta).

P: Geçin bunu.

S: Peki, Fiillerini fikirlerine kabil olduğu kadar uydurmuş varlıkların tekâmülünü temin eden amil nedir?

P: *Bizatihi kendisi.*

S: Evet. Başka bir suale geçeyim o halde.

P: *Şimdi bakın, bunu söylemek kıymetli zamanımızı harcamaktır. Bir daha tekrar etmeyeceğiz. Bu celseden sonra nerden ve nasıl elde ederseniz edin. Celselerde açık ve duru, çok basit fakat o derecede kıymetli kelimelerle ifade-i meram etmesini öğreniniz ve bu sözleri söylemekte haklı olduğumuzu daha evvelki celselerimizden misaller vererek size ispat edebiliriz. Hatta şimdi dahi ispat edilmiş durumdadır. Hâlâ birtakım spekülâtif formasyonlarla hareket ediyorsunuz. Sizin o düşündüğünüz bilkuve var olan Kâinat fikrini başka kaynaklardan elde edebilirsiniz. Hiç bir zaman böyle bir şey yoktur ve henüz oralara uzanacak kadar da kudretli değilsiniz. Dolayısıyla önünüzdeki fiillerle meşgul olun. Zira fikirleriniz fiillerinizle hemahenk değil. Ve ayrıca bazı fiilleriniz de fikirlerinizle hemahenk değil. Sorunuza devam edin.*

S: Geçen celse, 'Bu size Yukarı'dan emredilmektedir' dediniz ve ayrıca, 'Empozisyonlar, tasaddiler çağı ve devri geçmiştir' şeklinde bir cümle kullandınız. Bu ikisini nasıl telif edebiliriz?

P: Tenakuz mu gördünüz?

S: Ben şu şekilde anlıyorum bunu. Biz bir şey istersek bunun neticesini elde ederiz. Bu elde edilen netice de bizim mukadderimiz olur. Emredilmiş olan şeyi de bu manada anlıyorum. Benim izah tarzım bu.

P: Başka?

S: Ben de bunun üzerinde düşünüdüm. Bunu tam manasıyla empozisyon olarak kabûl etmemekle beraber, burada bir dereceye kadar bir uygunsuzluk halinin mevcut olduğunu zannediyorum. Böyle bir zehaba kapıldım. Daha doğrusu ben telif edemedim bu ikisini.

P: Tabi. Muhakkak her cümlede bir tenakuz aramak fikrinden hareket edilirse ne telif olur ne tefsir.

S: Evet, yalnız biz celseler kanalı ile bilgiler almak yoluna girdikten sonra bu bilgileri benimseyebilmemiz için kendimize göre tenakuz olarak kabûl ettiğimiz hususlar üzerinde herhalde sual sorup aydınlanmak ihtiyacındayız.

P: Gayet tabi. Ama yalnız tenakuz fikri üzerinde kalarak değil. Empozisyonun istihdaf ettiği mana başka, 'size emrediliyor' manası başka. Biri sizden öteye hareket eder. Bir diğeri ise, Yukardan size doğru hareket eder. Siz zannediyor musunuz ki, her fiiliniz iradenizin tahtındadır?

S: Hayır, böyle bir şeyi düşünmedim.

P: Tamam. Zaten böyle bir şeyi düşünmeniz mantıken de imkânsızdır. Yukarıdan bir gruba emredilmek fiili sözkonusu olduğu zaman, bunu kaç şekilde anlayabilirsiniz? Bırakalım tenakuzu şimdi.

S: Bunu ilkin, bizimle kıyas edilemeyecek kadar bir şümûle sahip bir İdareci Plân'ın, yapılması gereken bir işin, bu işi yapabilecek bir durumda bulunan kimselere ikaz mahiyetinde söylenmiş bir sözü olarak düşünülebilir bu emir, yani onlar tarafından böyle bir ikaz olarak telakki edilebilir. Eğer o Plân'ın emirlerinin doğrulukları, bu emre muhatap olan kimseler tarafından kabûl edilmiş ise, o zaman onların da doğrudan doğruya vicdanî emirleriyle tetabuk haline geçeceğinden, o işlerin o şahıslar tarafından yapılması artık vacip olacaktır. Fakat aksi halde bilmiyorum nasıl olur bu iş?

P: İyi dinleyin. Eğer bir vazife almak arzu ve durumunda iseniz, hem aklınız, hem vicdanınız bu vazife şümûlünün içine girer. Dolayısıyla akıl ve vicdan diye sıkı sıkıya müdafaa etmeye çalıştığınız bu hususlar, bir kademenin üzerinde yok olurcasına yerini vazifeye terkeder. Vazifelerin ifasında hiyerarşik bir sistemin cari olduğu bilinir. Hiyerarşik sistemde ise aklî ve vicdanî bir muhasebe değil, vazife ön plândadır. Demek, bedenli olduğunuz zaman kendinizi hür, vicdanından başka bir şey yapmaz, aklı delilleriyle hareket eder farzedersiniz! Yukarı'ya çıktığınız zaman da bunlar yoktur farzedersiniz! Vazife yukarda da aşağıda da aynıdır. Değişen, fikrin şümûlü ve yüksekliğidir. İşte, 'size emrediyor' dendi işe, bu hiçbir zaman bir empozisyon, bir tasaddi değil; fikrî seviyenizin kaldırabileceği bir vazife davetidir. Halbuki ikinci cümlemizin 'empozisyon' kelimesi ise, tamamiyle sizin, içinde bulunduğunuz düzende yapacağınız fiillerin hatt-ı hareketini göstermek içindir.

S: Sizin, 'empozisyon devri geçmiştir' cümleinizden şunu anlıyorum: Herhangi bir fikrî başkasına empoze etmek, bizim için ve onun talebine göre cevapta bulunmak.

P: Tamam. Çünkü dogmatik sistemler inkıraz buldu. Şeklî aldanışına kapılmayın. Dolayısıyla, bir papaz mektebinin derslerini sunması tarzında fikrî empozisyonlarda bulunamazsınız.

S: Şu halde, liyakate karşılık verilecek olan cevaplar sözkonusu olduğuna göre, burada herhangi bir emirden de bahsetmek doğru olmuyor. Çünkü verilecek cevaplar, kendiliğinden yerine getirilecek demektir, bu vazifeye göre.

P: Nasıl emir?

S: Emredilmek mevzuunda, mademki bu emir muhatabın liyakatine ve ihtiyacına karşı verilen bir yardım şeklinde düşünüldüğüne göre, onun zaten icabını yerine getirecek durumdadır o şahıs. Bu bakımdan, bunu da emir telakki etmemek lazım.

P: Evet, biraz yaklaştınız. Eh, tabi, değil, tabi kolay değil. Birdenbire.. Sizleri açmak da lâzım. Fakat bizleri bu tarzda meşgul etmeniz pasifinize işlenecek rakamlardır.

S: Bizim bundan sonraki davranışlarımız hakkında bugüne kadar çok kıymetli ikazlarda bulunuldu. Fakat biz bunları pek de değerlendiremedik. Bu hususta sizden daha ziyade yardım talep ediyoruz. Bundan sonraki hatt-ı hareketimiz hakkında.

P: Etrafınıza sorun. Etrafınızın ters hareketlerinin müsbetini arayın. Bulacaksınız. *Yukarı'yı her el atıldığı zaman tutulacak bir sap veren, her el açıldığı zaman sunulan, yahut avuca konulacak para verecek zannetmeyiniz.* Bunlar, içinde bulunduğunuz devre, şart ve ruh haletine göre değişir. Boynunuzu kalın tutun ve kendi işinizi kendiniz görün. Cevherinize yakışır şekilde hareket edin. İstemeyin alın. Sormayın düşünün. Yalvarmayın hakkınızı çekin alın. Ve yalnız kaldığınız zamanlar, kendinizi karşıya koyun. Tam bir namus içerisinde tetkik edin. Anlayacaksınız işte o zaman.

S: Evet. Çok kıymetli ikazlarınızdan istifade etmeye çalışacağız, onu kendimize göre...

P: Kıymetli olmayan hiç bir şey yoktur. Kıymetin mihenği fikir ve cevheriniz olduğuna göre, en kıymetli sizsiniz. Fikriniz, cevheriniz, ruhunuz. Kendinizi sürünmekten kurtarın. İnsanlığın haysiyeti bunu icap ettirir. O Yukarıdakiler size niçin yardım ederler? Cevheriniz bir, yollarınız bir, fikirleriniz devamlı işmizaz halinde. Kanı, canı, parçası. Kendini bütünden ayrı sanmak, bütünden ayrı yere koymak, kendini bütün içerisinde bütün sanmak... Hayfa.. Var mı başka soracağınız? Aslında biz size sualler soracağız. Ona göre. Âdeta celseyi biz yapacağız. Ne yapalım böyle istediniz.

S: Biz de elimizden geldiği kadar buna intibak etmeye çalışacağız ve sorulan suallere istenilen cevapları vermeye gayret edeceğiz.

P: İnşallah. Evet, kalan sualleriniz.

S: Serbest şuur ile bağlı şuur hakkında bir ilişki kurabilmek ne dereceye kadar mümkün olabiliyor? Yani bir ruhu veyahut da şuur diye isimlendirdiğimiz böyle bir varlığın maddeye bağlandıktan sonraki...

P: Şunu söyleyebilirim. Semboliktir. İlerde çözersiniz. Aydınlanan ve aydınlatan şuur.

S: Bugün için başka sorumuz yok. Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: İsrail'in sûr'u, herkesin işitebileceği kadar gürdür. Kulaklarınızı bu şiddetli sestten kaçırmayın. Onda çok büyük rahmetler var.

Celse-4... 27-5-1962... Cilt-1

S: Geçen celse bir vazife vermiştiniz, ilkin ondan mı bahsedelim?

P: Bahsedin.

S: Geçen celse, 'İnsanın üç türlü kanalı var: a — Orta- da, en kısır fakat o nisbette mükâfatı bol olan müşahede yoluyla elde edilen cevher fikir. b — Solunda, sezgilerinizin size verdiği cevher fikir. c — Sağında, tebliğlerin size verdiği cevher fikir... Bir de bunların üçünü kapsayan bir cevher fikir vardır. Bunu problem halinde sizlere veriyorum. Gelecek celsemizde bunu anlatacaksınız' dediniz. Bu konuda aramızda görüşerek ortak anlayışa vardık. Bu üç kanalı ihtiva eden dördüncü cevher fikir olarak, şuurun öz bilgisi ile alâkalı bir 'kıyas bilgisi' olduğu neticesine vardık. Sezgi, müşahede ve tebliğ kanalları ile elde edilen fikirlerin ruhta, ruhun öz cevherine uygunluğu ve onun içinde âdeta erimesi, o fikrin bilgi halinde o ruhun şuur genişlemesini temin edecektir. Burada ruh ayrıca kendisine düşen bir sentez faaliyeti içinde eriştiği liyakate paralel olarak öz cevherini teşkil eden İlâhî Bilgilerin yardımıyla üç kanaldan gelen fikirleri kendine göre bir değerlendirmeye tâbi tutar. Öyleyse, bu bilgi o ruhun bütünlüğü içinde bir şahsiyet kazandır. Bir formasyona tâbi olur. İşte bu ruh faaliyeti her üç kanalla beslenen fakat onları da ihtiva eden, ihata eden bir bütün halinde ruhun parlaklığını arttırır. Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki; sezgi, müşahede ve tebliğ kanalına, bu üç kanalın uyarımlarını bizatihi kıymetlendiren ruhun öz cevherini ve ona kudret bahşeden İlâhî Bilgisini bir dördüncü kaynak olarak ilâve edebiliriz.

P: Peki, şimdi kıyas bilgisi nedir?

S: Kıyas bilgisi, eldeki bilgiye nisbetle ikinci bir fikrin ölçülmesidir.

P: Başka?

S: Kıyas bilgisini ben şöyle düşünüyorum. Herhangi bir varlığın o ana kadar edinmiş olduğu birtakım bilgiler ve o bilgilerin ona sağlamış olduğu bir liyakat kademesi var. Bu kademenin şartları dahilinde bu varlığın karşılaştığı yeni hadiselerden veyahut da duyduğu birtakım sezgiler, yahut da direkt olarak tebliğler vasıtası ile karşılaştığı fikirleri yeni bir senteze tâbi tutabilme ameliyesinin esası olarak düşünüyorum.

P: Bir cümlede hülâsa edin.

S: Karşılaşılan yeni bilgilerin eski bilgilere maledilmesini temin eden ruhî bir ameliyeden ibarettir.

P: Bunun aksini düşünemez misiniz?

S: Ne gibi, anlamadım.

P: Yeni bilginizi siz eski bilginize aktarmaya çalışıyorsunuz. Bunun tersi demek, eski bilginizi önünüzdeki yeni realiteye tatbik etmek demektir. Bu halde bir kıyas yok mudur?

S: Zaten iki şık da, zannediyorum ki birlikte yürümektedir.

P: Evet, niçin öyleyse tek taraflı mütalaa ettiniz? Daha iyi düşünün. Bunu da gelecek hafta. *Her iki yönlü olarak bilgiye istinaden ve müşahedeye istinaden ikili bir hareket noktasından başlayan bir kıyas bilgisi.* İlk nosyonlarını bu şekilde alacaksınız kıyas bilgisinin. Bu sizin için lüzumludur. Araştırın, düşünün, sorun.

S: Evet, yani eski bilgilerden yeni bilgilere giden bir kıyas ve yeni bilgilerden eski bilgilere doğru yönelen bir realitenin kıyası, yani ikisinin bir sentezini yapacağız değil mi efendim?

P: Evet, şimdi size sual sormamız icabeder. Fakat olabilir ki sizin sormak istediklerinizi biz, size sual tarzında sormuş olabiliriz. Bu ise vermeden almak olur. Verin ki alalım. Şimdi sorun bakalım.

S: Efendim, biz ikinci celsede verilen birtakım bilgiler üzerinde arkadaşlarla görüştük ve birtakım sualler hazırladık. Sualler...

P: Doğrudan suale giriniz. Doğrudan.

S: Cilt-1., Celse-2'de, 'Dolayısıyla bir fikrin sahibi iseniz, bu fikir sizden önce ve sizden sonra görülmeye, temaşa edilmeye çalışılan Müteal Fikrin aks'idir' dediniz. Müteal bir fikrin inikâsı olan herhangi bir fikrin dışında Müteal fikirle alâkası bulunmayan fikirler mevcut olabilir mi? Biz bunun olmaması icabettiği hususunda bir kanaate vardık. Acaba doğru mudur?

P: Doğrudur. Çünkü Müteal fikir dendiği zaman, kelimenin kendisinden de anlaşılacağı üzere, idrâk dışı sınırlarında, çok büyük idrâk dışı sınırlarında dahi bilinmeyen; asıl'dan, Müteal Öz'den size daha doğrusu bütün kâinatlara sinen fikirler mevzubahistir. Halbuki sizin, bunun haricinde düşünmüş olduğunuz fikirler asıl değildir. Şöyle ki; sizler, daha doğrusu bütün varlıklar Müteal Fikrin ancak şurasından veya burasından, şöyle veyahut bu kıyısından müşahade ve öğrenmek kabiliyetinde yani çok büyük bir aynanın zerreler halinde kırılmış parçalarına sahiptirler. Dolayısıyla bu kırık parçacıklar birleşirse Müteal fikrin, sizin kâinatınıza olan aks'ini, sizin kâinatınıza olan nasibi elde etmiş olursunuz (2).

S: Yalnız acaba, bu ayna parçacıklarının bir araya gelmesinden esas Müteal fikrin teşekkül edeceğini düşünmemiz bize biraz hatalı gibi geliyor.

P: Zaten esas müteal fikri elde edeceksiniz demedim. Sizin kâinatınıza nasip olanı göreceksiniz dedim.

S: Evet, yani o parçacıkların da üzerinde bir hususiyete sahip olarak düşünüyorum müteal fikri.

P: Evet, aynanın yapıcısı var.

S: İkinci sualimize geçebilir miyiz?

P: Tabi.

S: Şimdi...

P: Rahat ve sakin olunuz. Sizin sıkıntılı halleriniz med-yoma inikâs ediyor ve onda rahatsızlık meydana getiriyor. Herşeyden önce kendiniz, serbest bir ruh hali içinde bulunmanız lâzım. Hatta ve hatta adeleleriniz dahi gevşek olmalıdır.

S: Bu hususta elimizden gelen gayreti sarfedeceğiz.

P: Gayet tabi. Bunları yapmak ileriki işleriniz için lüzumlu. Devam edin şimdi.

S: Müteal fikirle onun inikâsı olan bir fikrin arasındaki farklar neler olabilir diye düşündük?

P: Daha evvelki cevabımızda kısmen cevaplandırılmıştır.

S: Bu aynanın parçacıklarını cevher fikir dediğimiz şeyler olarak kabûl edebilir miyiz? Küçük cevher fikirler.

P: Eh.. Fakat buradaki cevher vasfını geniş manasıyla kullanamazsınız elbette.

S: Hayır.

P: Olabilir. Sizi tatmin edici bir izah tarzı ise, sizi doyuruyorsa bu tip kelimeler kullanın.

S: Kelimeler bakımından değil de, fikir dediğimiz zaman zaten en üstün şeklini düşünmek aklımıza geliyor. Bu arada küçük fikirler de var. Bu küçük fikirlere bir yer bulmamız lâzım. Bu bakımdan sordum.

P: Şimdi bakın. Aslında hiç bir zaman muhtelif ölçüler tahtında hareket eden fikirler yoktur. Küçük, büyük fikir diyemezsiniz. Bu, herşeyden önce, o varlığın alış kabiliyetinden hâsıl olan bir tepkidir. Sizin, küçük fikir ismini verdiğiniz hal, alış kabiliyeti henüz tekâmülünün kendisine hazırladığı şartlar dahilinde, icaplar dahilinde bulunan bir varlığın durumudur. Yani müteal fikirle olan irtibatı kendisinde ancak muayyen bir seviyede [ancak aydınlanmaya hazırlık babında] fikrî tepkiler yaratabilir. Küçüklük mevzubahis değil, belki natamam bir hal düşünülebilir.

S: Bir başka سوالımız: Fikirlerin mekân ve zamana tâbi oluşu nasıl olmaktadır? Cilt-1.. Celse-2'de, 'Müteal kaynak, herşeyden önce, Biricik ve Yüce Fikir demektir. Biricik ve Yüce Fikir, her şeyi kapsar ve bu kapsayış mekân, zaman ve buutla sınırlı değildir' dediniz. Fakat müteal fikre henüz daha varmamış olan fikirler var ki, biz bunu müteal fikrin inikâsı olarak düşünmüştük. Bu gibi fikirlerin mekân ve zamana tâbi oluş nisbeti mevzubahis midir, böyle bir nisbet mevcut mudur?

P: Fikir nedir ki mekân ve zamandan tahdit olsun? Önce bunu konuşalım. Sizlerin fikir, mekân ve zaman olarak mütalaa ettiğiniz şartlar nelere racidir?

S: İçinde bulunduğumuz realitenin kendine mahsus, nev-i şahsına münhasır hususiyetinden ibaret olarak düşünebiliriz.

P: Yani daha ziyade fizikî ve gene fizikten dolayı da bir nevi hissîdir. Zaman mefhumu ekseriya hissîdir. Öncelik ve sonralık duygusu vardır insanda. Bu gene fizik tabiatın insanlara verdiği bir haslet. Halbuki fikir, sizin kolay anlamamız için bir enerji toplumu olarak kabûl edelim, bu enerji toplumu hiçbir zaman maddî enerji toplumlarıyla mukayese edilemez. *Dolayısıyla, fizik tabiatın ona müessir olacak herhangi bir kabiliyeti yoktur.* Zaten sizlerin zaman zaman karşılaştığınız ekminezi hadisesinde (3) bunun tipik ve basit bir modeli vardır. Fikirlerin mekân ve zamanı yoktur.

S: Fikirlerin fiile inikâsında gene bizim anladığımız manada, zamanla alâkalı bir hususiyet ortaya çıkmıyor mu?

P: Ne gibi?

S: Geçen celse, 'Bunu söylemek kıymetli zamanımızı harcamaktır' dediniz. Bu zaman sarfedilmesi hususu, içinde bulunduğumuz dünyanın gene fizik zamanı ile alâkalı bir husustu. Şu halde bir fikrin fiil olarak ortaya çıkışında, gene aşağı kademelerde zamanla ilgili bazı vaziyetler var. Arkadaşımın سوالini ben bu manada anlıyorum.

P: Siz bunu mu kastettiniz, yoksa müteal fikirde zamansızlık ve mekânsızlığı mı anlamak istediniz?

S: Hayır. Müteal fikirdeki zamansızlık ve mekânsızlığı aşağı yukarı kendimize göre anlamış durumdayız. Fakat müteal olmayan birtakım fikirlerin de mevcudiyeti var ortada. Bunu o müteal fikrin inikâsı olarak vasıflandırmıştık. Bu müteal olmayan fikirler üzerindeki mekân ve zamana tâbi oluş hususiyeti üzerinde, yani aşağı yukarı fiiliyata intikal safhası üzerinde düşünmüştüm.

P: Fiiliyata intikal safhası, hiçbir zaman bir fikrin, daha doğrusu fiil haline geçecek bir fikrin zamana ve mekâna tâbi olmasını mecbur kılmaz. Şöyle ki, alınan [bir] fikir, sizin ruhunuzda senteze tâbi tutulmuştur. O sizindir ve fiil haline geçmiştir. Fiili siz muhakkak maddî şartla gene maddi tezahürler halinde mi zannediyorsunuz?

S: Öyle bir yanlış düşünce bizde olabilir.

P: *Değil. Ruha tesir etmesi, ruhun iç cidarına girmesi, fiilî hale geçmesi demektir.* Artık bunun tepkileri şu veya bu zamanda tahakkuk edebilir. Bu, onun fiilî hali demek değildir. Bu iki noktayı ayırmanız lâzım. Yani insanların bilfiil yaptıkları hareketlerin tohumları, yani birinci fiil hali, müteal fikirden kendilerine gelenlerin sentezinin yapılmasından itibaren bitmiştir. Sizler ancak gene inikâs halinde olan ikinci derecede fiilleri yapıyorsunuz, ve onları da asıl fiil olarak kabûl etmiş oluyorsunuz, ki bu sizin icabınızdır. Evet.

S: O halde, müteal fikir denildiği zaman da bununla alâkalı bir izah yapabiliriz.

P: Yapın bakalım.

S: İzah buyurduğunuz şekilde, biz daha da yanlış anladığımız için, fiilleri fizik olarak tezahür eden şeyler olarak kabûl etmiştik. Halbuki muhtelif fiilin fizik plânların dışında da mevcudiyeti [sözkonusu oluyor], yani [fiil] ruhun içindeki faaliyeti dolayısıyla da mevcudiyetini ispat eder.

P: Gayet tabi. Sizin rüyalarınızın birçoğu, ruhî fiillerinizin sembolik inikâslarıdır. Ve sizin durumunuzu bildirdiği için, onlara önem vermeniz lâzım. Sadece bir premonisyon, istikbale ait haberleri bildirmek değil, sizin kendi iç âleminizi, ruhunuzun faaliyetini sizin şuurunuzda aksettiren durumlardır bunlar.

S: Bir başka suale geçiyorum: Müteal fiil içinde bulunmayı temin edecek amiller nelerdir?

P: Şimdi siz bana önce müteal fiili tarif edin bakalım. Neler anladınız?

S: Müteal fiil, müteal fikre en uygun düşen hareketler topluluğudur diye düşünüyorum. Fakat bunun dışında bir de, müteal fikrin inikâsı olan birtakım fikiirlere göre husule gelmiş çeşitli hareketler de mevcut ve mevzubahis olabilir. Fakat bunları biz bu bakımdan müteal fiile dahil edemiyoruz. Müteal fiil olabilmesi için, müteal fikre uygunluğunun bir şart olarak ileri sürülmesi, ortaya vaz edilmesi lâzım. Bu bakımdan düşünüyorum ben.

P: *Müteal fiil, müteal fikrin kendisini aşarak tahakkuku demektir. Bu tahakkuk ise, kendisini aşmanın verdiği yüksek enerjiden dolayı maddî kâinatların tezahürüdür. Maddi*

kâinatların tezahürü ise, sizlerin tezahürünüzd demektir. Bu itibarla, müteal fiil, doğrudan doğruya müteal fikre istinat eden yaratılma demektir.

S: Şu halde bizim bizatihi içinde bulunduğumuz ve kendimiz tarafından husule getirdiğimiz fiilleri hem bunun içerisinde mütalaa etmekle beraber, hem de kendine has bir hususiyete sahip bulunduğunu düşünmek icabedecektir.

P: Gayet tabi. Bunun üzerinde sonra düşünürsünüz. Şimdi sualinize geçin.

S: Cilt-1.. Celse-2'de, 'Bir insanın soracak bir şeyi bulunmuyorsa, müteal zaman içerisinde durgun bir zaman yaşıyor demektir' dediniz. Müteal zaman ile durgun bir zaman arasında esas itibariyle nasıl bir fark ve bağlantı mevcuttur?

P: Müteal zamandan ne anlıyorsunuz?

S: Müteal zamanı, müteal fikirlere uyan fiillerin tezahürüne refakat eden bir zaman olarak düşünebiliyorum.

P: Başka?

S: Yaradılış anı olamaz mı?

P: Ben size soruyorum, siz bana değil.

S: Evet, böyle düşündüm.

P: Ne demek, açın bu sözünüzü.

S: Yani maddî kâinatların meydana gelişi, ne tür bir zamana tâbi ise, müteal zamanı da öyle kabûl ediyorum.

P: Bir şeyler söylemek istiyorsunuz. Fakat siz de ne söyleyeceğinizi bilmiyorsunuz.

S: Müteal zaman için tekrar şöyle söyleyebilirim: Varlıkların, yaratılmış olan varlıkların İlâhî Murad'a en iyi bir şekilde yönelmesini temin eden hareket içerisinde bulunmaları esnasında onunla alâkalı bir zaman diye düşünüyorum. Bunun dışındaki zamanı bilmiyorum ama, sizin belirttiğiniz durgun bir zaman olarak düşünmek mümkün mü?

P: *Bunu izah etmeyeceğim. Bunun üzerinde de düşünün. Sizlere ipucu verildi. Müteal zaman denirken durgun zamanı düşünmeyin, sizi yanıltabilir. Daha doğrusu yanılabilirsiniz.*

S: Biz bu iki zaman arasındaki münasebeti...

P: Şimdilik onu mukayese edemezsiniz. Çünkü birini bilmiyorsunuz. Müteal zaman malûm olduktan sonra, durgun zamanın ne demek olduğu yahut durgun'dan nelerin kastedildiği daha iyi anlaşılacaktır. Sizin için oldukça mühimdir.

S: Evet, bu, mevcudiyetimizin icabettirdiği, yapılması lâzım gelen fonksiyonlarımızın mahiyeti ile de alâkalı bir husus arz ediyor zannediyorum.

P: Evet, varlığınızın, varlıklarınızın mütealliğini de size öğretir. Kendi kendinize olan kıymet derecenizi de öğretir. Varlıkları varlık yapan sebebi de öğretir, ve sebeplerin müteal sebebini de öğretir ve inşallah sürurunuz olur. Herkesin bir yolu, dahil olduğu bir sistemi, bulunduğu bir kategorisi vardır. Sadıklar Plânı bugün sizleri kendi sistemleri içersinde mütalaa etmek arzusundadır. *Bu Plân'ın eli, parmakları olabilecek misiniz?* Bizim sistemimiz; sert, zor, derin ve süratlidir. Şartlarınızı, dimağlarınızı, hatta teneffüs sisteminizi dahi ona uydurabilecek misiniz?

Celse-5... 9-6-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi arzu, memnuniyet ve hürmetle dinliyoruz.

P: Hürmetle dinlemeye hazır olmak için, hürmete layık olmak lâzım. Hürmetin ne olduğunu, nasıl olduğunu bilmek lâzım. Hürmet, çok geniş manaları ihtiva eden bir mefhumdur. Sizin hürmetiniz ise bilgiye olsun. Bizim söyleyeceğimiz bu kadar.

S: Geçen celse vermiş olduğunuz vazifeler vardı. Bu hususta geçen celse, her iki yönlü olarak, bilgiye istinaden ve müşahedeye istinaden ikili bir hareket noktasından başlayan bir kıyas bilgisi'ni mütalaa etmemizi istemiştiniz. Bu husustaki cevabımızı okuyorum: Ruh, özündeki aydınlatma kabiliyeti ile şuur sahasını teşkil eder. Bu saha onun realitesidir. Şuur sahasına gelen realitesi dışındaki bir üst tesir, yine şuurun özünden gelen ışıkla aydınlanırken, burada iki cins değişiklik olur : 1 - Gelen tesir şuur sahasında değişime uğrar, yükselir. 2 - Şuurun özünden gelen tesir, kendi realitesi için değişik gelen bu tesire hâkim olmak için kuvvetini arttırır. Bunun neticesinde şuur sahasında bir değişme olur; ruhun realitesi değişmeye yüz tutar. Kısaca: Kıyas bilgisi, ruhun özündeki bilginin gittikçe genişleyen sahalarda teyidini bulmasıdır.

P: Son cümlelerinizi bir daha okuyun.

S: (Cümle tekrar okundu).

P: Hepiniz bu fikre iştirak ediyor musunuz?

S: Arkadaşımızın söylediği son fikri, şu esasa istinat ediyor sanırım: Ruhun cevherinde, öz cevherinde ona verilmiş olan üç bilginin meknuz bulunduğu hususlar var, ki bu hususlar bütün bilgilerin aşağı yukarı bir nüvesini teşkil etmektedir. Ve bu nüve zamanla tatbikat sahalarında kendilerindeki meknuz o İlâhî bilginin birer tezahürünü, birer teyidini bulmaktadır. Bu şekilde anlıyorum.

P: Peki, tezahürünü ve teyidini bulmasaydı ne olurdu? Böyle zamanlar yok mudur?

S: Bunlar vardır. İlk maddeye bağlanış sırasında kendi aydınlığının farkında olamayışı hali, ve yolunu bulamadığı zamanlarda, teşevvüş zamanları da dahil olmak üzere, vicdanının sesini pek duymadığı zamanlar...

P: Ee...

S: Bu takdirde kıyasları kendi içinde bulunduğu realitelere göre olacaktır.

P: Gayet tabi.

S: Fakat doğru yola kendi içinden gelen ikaza uyduğu nisbette yaklaşacaktır. Ve bunun daha evvelki celselerde bahsedilen üç bilgi'den geldiğini düşündüm.

P: Kıyas bilgisi. Vakıa birşeyler anlamak, bir faaliyette bulunmak arzusu ile hareket etmişsiniz. Fakat siz aslında, kıyas bilgisi yerine, daha başka bir şey anlatmış bulunuyorsunuz. Bu da kendiliğinden meydana geldi. Sizin anlattığınız husus kıyas bilgisini, daha doğrusu fenomenik kıyası takip eden bir husustur. Yani dediğiniz teyitleri ancak, fenomenik kıyastan geçtikten sonra yapabilirsiniz. Bunun üzerinde yine düşününüz.

S: Bir başka sualimize geçebilir miyiz?

P: Buyrun.

S: Geçen celse, müteal zaman konusuna ilişkin sorumuza, 'Bunu izah etmeyeceğim. Bunun üzerinde de düşünün. Sizlere ipuçtu verildi. Müteal zaman denirken durgun zamanı düşünmeyin, sizi yanıltabilir. Daha doğrusu yanıltabilirsiniz' dediniz. Bu mevzu üzerinde epey düşündük ve bir fikir birliğine varamadık. Bu bakımdan bir diğer sualime geçiyorum.

P: Sorun işte. Ne soracaksanız sorun.

S: Cilt-1.. Celse-3'te, fiillerini fikirlerine kabil olduğu kadar uydurmuş varlıkların tekâmülünü temin eden amil nedir, şeklindeki sorumuza, 'Bizatihi kendisi' diye cevap verdiniz. Ve devamla, 'Fikirleriniz fiillerinizle hemahenk değil. Ve ayrıca bazı fiilleriniz de fikirlerinizle hemahenk değil' dediniz. Fiillerini fikirlerine uyduramamış varlıkların tekâmüllerini temin eden amil nedir?

P: Külliye mi soruyorsunuz?

S: Büyük bir nisbette uyduramamış.

P: Meselâ?

S: Birtakım fikirleri var. Bu fikirleri tatbik edemiyor. Bunun da tekâmül etmesi lâzım. Bu tekâmül için bir mada empozisyonlar gibi, veyahut daha geniş çerçevesi ile yardımlar gibi bir mekanizmanın işlemlerini düşünüyorum. Bu hususta bir sual soruyorum.

P: Elbette ki bir varlık, fikirlerinin yankısı olan fiillerini her vakit ve her şart içerisinde tezahür ettiremeyecektir. Bu, hem kendisi yönünden, hem çevresi yönünden hem mahzurlu, hem faydalıdır. Bu bakımdan sizler, fikirlerinizin fiiller halinde tezahür etmesini her vakit beceremezsiniz. Şöyle ki: Fiillerinizin vuku bulması için, o fiili takviye eden, tamamlayan diğer fiillerin ve diğer [zıt reaksiyonla tekâmül sağlayan] icabî fiillerin bulunması lâzım. Burada varlık, hiç bir şey yapmasa dahi, fiillerinin kendi istediği tarzda tezahür etmemesinden dolayı gene bir tekâmül içerisinde. Fikirleri daima ters yönlerde yani inikâslar, tepkiler halinde bulunur. Bu, büyük bir tatminsizlik hissini meydana getirir. İşte, tekâmül devam ediyor. Fakat bu arada varlığın birinci vazifesi, fikirlerinin teyidini aramaktan ziyade, bir araştırmacı olarak onların fiil halinde meydana gelişleri vuku bulduğu zaman, kendisinde bulunan intiba ile, son fikrin verdiği intiba arasındaki benzerlik ve ayrılıkları tespit etmesidir. *Bu itibarla, bir insan; fikrinin fiil haline gelmediğini gördüğü zaman tekâmül etmiyor değil, artık kendisinden üstün bir irade ve düşünce, fikirleri değilse bile, şimdilik böyle kabûl edelim, fiilleri bihakkın tanzim ve tespit etmek.*

tedir. Bu bakımdan bu tanzim ve tespit işi gayet şümüllü, gayet ibret verici örneklerdir. O halde fikrinizin teyitlerini, sizden gayri olan varlıkların fiillerinde de bulabilirsiniz. İşte müşahedenin büyük kıymeti buradadır. Size İlâhî bir kismet olarak zaman tasarrufu da verdirilmiş olur. Evet.

S: Evet.

P: Bu sözlerde itiraz edeceğiniz, başka bir fikir ileri süreceğiniz kısımlar varsa, dinliyorum.

S: Anladığıma göre, bu izahatınız şuurun daimî olan faaliyeti bakımından oldu. Ayrıca bu, bir an için zor vaziyette olan bu varlığa bir *tesir ve yardım* mekanizması düşünülebilir mi?

P: Gayet tabi. Zaten bunun içinde değil misiniz? Ayrıca böyle birtakım bu şekilde düşüncelerle uğraşmanız bile doğru değil.

S: Fikirlerin fiillerle hemahenk olmayışını meydana getiren amil nedir? Tabi şuur bakımından düşünüyorum.

P: Ne düşündünüz?

S: Ben buna cehit dedim. Şuurun gösterdiği cehit, fakat cehdin daha üstün bir izahını yapamadım.

P: Cehit ne bakımdan fikirle fiil arasında bir bağ olabilir?

S: Şöyle, şuurumuza birtakım tesirler geliyor. Bu tesirlerin bir kısmı bir üst realiteden geliyor. Bunu hazmetmek için şuurun daha üstün bir tesirle harekete geçmesi lâzım. Ben cehdi önce böyle anladım. Amil bu mudur? Cehit dediğimiz bu mudur, veyahut başka bir izah tarzı da var mıdır?

P: Yani aslında cehdi mi öğrenmek istiyorsunuz?

S: Fikirlerin fiillerle hemahenk olmayışını meydana getiren amil nedir ve ayrıca cehit nedir?

P: Fikrin fiile uyması şu demektir: *Fikir herşeyden önce olgunlaşmak, genişlemek, derinleşmek ve diğer emsalleri ile kaynaşmak mecburiyetinde olan bir cüz-ü cevherdir (cüz-i cevherdir).* Bu itibarla, yukardaki saydığımız sıfatların meydana getirilmiş oluşu, fikrin fiile inkılâp etmesini temin eder, doğurur. Bu, bizatihi fikir yönünden. İkincisi, şuur bü-

tünlüğü yönünden. Sizin şuurunuz dünyevî akıl, hikmet ve idrâkinizden çok daha geniştir. Fakat bir beden içinde bulunması onun muayyen bir sahada cevelân etmesini mecbur kılar. Bu mecburiyetler aynı zamanda kendi dünyevî düşünce, itiyat, ahlâkî kabûller, ilmî kabûller vesaire ile de mahduttur. Dolayısıyla öz varlığınızdaki şuur feveranı ile dünyevî varlığınızın şuur feveranı arasında bir mutabakat, yüzde ellinin (% 50) üzerinde değildir. Böyle olunca, yani dünyevî şuurunuz, müteal şuurunuzla tam manasıyla mutabık olmayınca, beslenemeyince, fiillerinizin de tahakkuk oranı onun karesi kadar düşer. Dolayısıyla her iki şuur halinin mümkün olduğu kadar birbirine yaklaşmış bulunması, aynı zamanda sizlerin fiiller kaderine ait olan bilginizin de ⁽⁴⁾ artmasını temin eder. *Fiiller kaderi demek, objektif fiillerin tekâmül düzeninde sıralanışı demektir.* En uygun, en matlup bir düzen halidir. Yüksek Plânların tatbik etmekte oldukları fiillerin en kılcal ve en ince kökleridir bunlar. Öyle ise, size cehdi tarif etmeden önce, fikirlerinizle fiillerinizin mutabakat temin edebilmesi için lüzumlu olan bir cehitten bahsedelim: Çok eski celselerimizde, üç bilgiyi haiz olan bir varlık, madde kâinatı ile bir Murad-ı İlâhîden dolayı irtibata geçtiği zaman, neden sonra farklılaşmalar olur, demiştik. İşte burada kendisi bir cevher olması hasebiyle, ilk hareketinin inisiyatifini elinde bulundurmaktadır. Yani kendisindeki bilginin şuura aktarılması fiili kendisine aittir. İşte bu noktadan hareket ederek, sizlerin dahi özünüzde bulunan kudretin, bilginin şuurunuza aktarılması eforunu, cehdini göstermeniz lâzım. Bu hareket, fiillerinizin tanzimi kadar zordur. Bu da bir nevi, üstün tertipte kıyastır. Düşüncelerinizde geniş ve derin olunuz. Sizlere daha evvel bilgiler verdik, sonra imha edin dedik ⁽⁵⁾. Fakat bu ne için idi biliyor musunuz? Yalnız bir tekini söyleyeceğim: Bu, biraz evvel bahsettiğim Üstün Bilgi'nin şuurunuza aktarılması cehdini bizzat size yaşatmak içindi. Diğer hususları bilmenize lüzum yok, yakma mevzuunda. Evet.

S: Şu halde bizim göstermemiz lâzım gelen cehit, bağlı şuurumuzla yüksek şuurumuz arasındaki alâkayı hiç olmaz-

sa yüzde elli nisbetine arttırmaya çalışmak olacaktır. Bunu kendimiz düşüneceğiz. Yalnız cehitten ayrıca bahsedeceğinizi bildirmiştiniz, ilâve edeceğiniz bir husus var mı?

P: Cehit... İçinizde tarif etmek isteyen var mı?

S: İlk akla gelen, üç bilgidен biri olan 'Tekâmül edecek-siniz' emrinden hareket eden bir his olduğu.

P: Güzel. Başka? Bu derin ve daha müteal bir cepheden alınmış. Başka?

S:

S: Arkadaşlar bunun üzerinde düşünecekler.

P: Söyleyememekten dolayı ne hissetmişler, onu söyle-sinler.

S: Bu belki mümkün olmayacak ama, bu husustaki bilgimizi istenildiği anda bir araya toplayarak ifade edememek aczi içinde bulunduğumuzu söyleyebiliriz.

P: Pekâlâ. İşte operatörlüğün şartlarından biri de budur⁽⁶⁾.

S: Evet.

P: Fiilen tatbikatını gördünüz. Ve siz de [üstte, yardımcı] tesirlerin olup olmadığını sordunuz. Her an bunun içinde bulunuyorsunuz.

S: İlk sualımdeki yardım tesirleri mi?

P: Gayet tabi. Her an bunun içinde bulunuyorsunuz. Ve konuşmalıydınız. Bu bir hürmet ve iman işidir dostum. Devam edelim.

S: Fiilin fikre uymamasını nasıl izah edebiliriz? Yani burda şu oluyor: Fiil yerindedir, fakat bir idrâk yok.

P: Fiilin fikre uymayışı! Bunu nasıl anlıyorsunuz siz? Yani fiilleri bizatihi hal mi kabûl ediyorsunuz?

S: Bazı kimselerin, varlıkların yerinde hareket ettiklerini fakat bu hareketlerini idrâk etmediklerini görüyoruz. Bu iki şekilde düşünülebilir: Birincisinde otomatik hareket, aşağı yukarı. [İkincisinde], büyük bir bilgiye sahip olup sezîşleri ile hareket ettikleri düşünülebilir. Yerinde hareket edip bu hareketlerini idrâk etmeyenlerin otomatik hareketlerini, bir yardım mekanizması çerçevesi dahilinde düşünebiliriz.

P: Fiiller herşeyden önce, fikirlerin mahsulüdür. Eğer bir fiil sizde fikir olarak bir melce, bir istinatgâh bulamıyorsa, elbette ki bu fiil, sizden dışarda olanların eseridir. Ve gene fiilleriniz sizlere yarı kapalı bir fikir veriyorsa, bu size bırakılan serbest sahaların tatbikidir. Kendiniz tarafından yapılmış tatbiklerdir. *Ve bunun bir üstü, tam fiil'dir.* Bir de fiiller otomatizma altında, sizin de bahsettiğiniz gibi, yani müteal şuurun idrâk edip zaruretinin bihakkın tespit ettiği inikâslar olarak fiiller de mevcuttur.

S: Geçen celse, 'Fizik tabiatın onu [fikri] müessir kılacak herhangi bir kabiliyeti yoktur' dediniz. Halbuki fikirler fizik tabiata tesir ediyor. Bu nasıl olmaktadır? Yani aşağıdan yukarıya doğru bir tesir yok da, yukardan aşağıya doğru tesir var. Fikirler fizik tabiata tesir ediyorlar, bu nasıl oluyor?

P: Nasıl olur ne demek?

S: Fizik tabiatın da bir dereceye kadar bazı hususlarda tesirleri olup olmadığını düşünmek istedim.

P: O tesirler ancak sizin bedenli halinizde iken müşahade ettiğiniz hususlardır.

S: Fikrin, esasında, tesiri olmaması lâzım.

P: Evet. Böyle bir anlayışa sahip olabiliyorsunuz, bedenli olduğunuzdan dolayı.

S: Bir başka sual: İlliyet prensibinde illet-netice zinciri mevcuttur. Burada illet, umumî olarak neticeye takaddüm etmektedir. Bunun aksini biz düşünemiyoruz. Yani bir zaman tertibi içinde ancak illet-netice teşekkül edebilir. Zamansızlık hali içinde illiyet prensibinin tezahürünü nasıl düşünmemiz icabedecektir?

P: Siz zamansızlığın ne olduğunu biliyor musunuz?

S: Hayır.

P: Niçin böyle bir sual tanzim ettiniz?

S: Yani zamanın akışı dışında ve zamansızlık diye isimlendirdiğimiz bir hal var ki, bizler bunu hakikaten tam manasıyla idrâk edemiyoruz. Böyle bir hal içinde, illet-netice zincirinin teşekkülü nasıl olabilir? Olabilir mi, olamaz mı diye bir sual geldi aklımıza?

P: Ama bu gene zaman meselesinin anlaşılmasına bağlıdır.

S: Muhakkak öyle.

P: Çıkış noktası burası. Bunu halletmeden öbür taraf hakkında bir şey söyleyemeyiz.

S: Yani birbirinin peşine gelmesi zaruretinin mevcudiyetini ilk plânda göz önüne alarak bu zaruret dışarısında böyle bir illet-netice bağlantısının nasıl teşekkül edebileceği hususunda bir kanaate, bir neticeye varamadık.

P: *Tabi varamazsınız. Çünkü illiyet prensibi de size göredir dostum.*

S: Yalnız biz, illiyet prensibinin dışında herhangi bir kâinat hadisesinin cereyan edebileceği hususunda bir fikre sahip değiliz. Böyle bir şey düşünemiyoruz.

P: Doğrudur.

S: Bu bakımdan bizim için hayatî bir önemi haiz bu husus.

P: *Bunu, hususu ile başka bir zaman görüşelim.*

S: Bizim hazırladığımız sualler bitti. Yalnız müteal zaman hakkında bir iki ufak سوال sormak istiyorum. Münasip midir?

S: Ben şahsen müteal zamanı, illiyetin illet-netice bağlantılarının zamansızlık hali içerisindeki durumunun aydınlatılması kanalından girmek üzere, böyle bir düşünce ile hareket etmeyi münasip görmüştüm. Arkadaşımız da direkt olarak müteal zamanın mahiyeti hakkında bilgi edinmek istiyor.

P: Evet. *Vakıa müteal zaman da, zamansızlık denen durumun mütemmimidir. Fakat müteal zaman hususunda bir iki şey söyleyerek fikir vereyim: Müteal zaman, kendisini aşan düşüncenin cevelân ettiği bir mekândır. Müteal zaman, külliyyen kâinatı kapsayan farklılaşmalardır. Müteal zaman, zaman denen mefhumu dahi, o mefhumu canlı kılan diğer idrâkleri dahi tanzim eden Murat'tır. Sözlerimiz kapalı söylenmiştir. Açmaya çalışınız.*

S: Bu nokta üzerinde arkadaşlarla birlikte yeniden düşüneceğiz, çalışacağız. Anlayamadığımız hususlar üzerinde tekrar sualler tanzim edeceğiz.

P: Münasiptir.

S: Bizim bugün için söyleyeceğimiz başka bir husus yok. Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Cücelerle devlerin arasındaki boya bakmayınız, yüreğe bakın.

Celse-6... 10-6-1962... Cilt-1

P: *Hayatınızdan memnun musunuz?*

S: Hayatımızdan memnun olabilmemiz için, fiil ve hareketlerimizin İlâhî Murad'a en uygun bir şekilde ve objektif fiiller çerçevesi dahilinde tezahür etmesi lâzımdır ve eğer bu lâzıme yerine getirebilmiş isek, böyle bir kanaat bizde mevcutsa, o zaman tabîî ki memnun olmamız icabeder. Biz de bir dereceye kadar böyle bir memnuniyet içindeyiz.

P: İcabedenle olan arasında muazzam farklar vardır. Bu farkların tezahür ediş şekli sizler için gene bir icaptır. Memnun olmanız için, fikir ve fiilinizin ahenktar yürümesi her vakit kâfi gelmez. Ayrıca kendinizin de, kendinize olan nefsanî kontrolünüzü defaatle ve süratle yapmanız gerekir. İnce bir tülbent gibi gözünüzü kaplayan, rüyetinizi bulanık gösteren bir nefsanîyet içindesiniz. Görüyorsunuz fakat çizgiler keskin değil. Sizler osunuz ki, çizgileri ve renkleri ve her ikisinin nüanslarını net göresiniz. Bunlar sizlere malûm olduğu zaman, tülbentinizin dokuması daha da seyrekleşir. Vakıa, bu icap dahilinde tülbentsiz olamayacaksınız.

İman odur ki, önünde tülbent değil, kalın bir bez olduğu halde öte tarafı bu tarafmış gibi bilir. İman odur ki, bildiğini ve bilebileceğini bildiğinden ayrı bildirmez. İman odur ki, bilgisine, bilebileceği bilgisine yeni bilgiler katmak için, bilmediğini bilir. İman odur ki, hem 'ben' hem 'sen' kal-kar da, hep 'biz' olur. Hep biz oluş, Yukarı'nın eli ayağı oluş-tur. El ve ayak ancak 'baş'a itaat eder. Ama el ve ayak olmak, herşeyden önce el ve ayağı bilmekle başlar. Gene iman odur ki, bastığınız yerde, baktığınız yerde, işittiğiniz her savtda İlâhî bir koku, İlâhî bir ses, İlâhî bir iz bulasınız. Ve bunların sizlere vermiş olduğu aşkı, aşk [Allah rızası] ile yaşamalısınız. Ve gene Tanrı'nın İlâhî bir Gölgesi olan mü-teal zaman içinde zamanlar yaşayasınız. Evet. Bizim söyleyeceklerimiz bu kadar.

S: Geçen celse, 'İlliyyet prensibi de size göredir' dediniz. Bu sözünüzle acaba neyi kastetmiş oldunuz? Yani, bize göre olmayan bir karakteri varsa bu nasıl bir hususiyete sahiptir?

P: Bunu başka zaman görüşeceğiz demiştik.

S: Evet, şu halde zamanı gelmediyse geçelim bu suali.

P: Çünkü, şimdiye kadar büyük bağlarla kendinizi hasrettiğiniz birtakım bilgileriniz var. Bunlar bir realitenin canlı mahlûklarıdır, başka bir realitenin ölü mahlûkları, daha başka bir realite için ise yoktur ('). Bu itibarla, henüz toysunuz. Şöyle ki, realitelerin kademelçşmesi fikrinin sizce açık bir tarafı yok gibidir. Henüz *dörtlü bir realitenin* dahi en ufak bir kırıntısına sahip değilsiniz. Biz, illiyet prensibini, size göre derken, bulunduğunuz realiteler tahtında cari olan bir husustan bahsetmek istemiştik. Bunun gayri olanları için, ne biz bir şey şimdilik size verebiliriz, ne de siz bir şey anlayabilirsiniz. Sabrediniz.

S: Üstte bahsettiğiniz bu *dörtlü realiteye* hiç olmazsa yaklaşabilmemizi temin edecek ve köprü vazifesi görecek bilgiler hususunda bize malûmat vermenizi rica edeceğiz.

P: Yani?

S: Zamansızlığı biz idrâk edemiyoruz.

P: Bunu soruyorsunuz.

S: Evet.

P: Zamansızlık nedir, öyle mi?

S: Evet.

P: *Zamansızlık, sözlerimizin başında da bir nebze bahsettiğimiz gibi, Tanrı Gölgesi'nin altında kalan bütün mahlûkatın, kendilerini bu Gölge'nin koyuluğu içinde idrâk edebilecekleri haldir. O Gölge, müteal zamanın, küllî zamanın kendisidir (").* Fakat, mahlûkatın muhtelif derece, tavır, hal ve kaliteleri bu Gölge'yi muhtelif şekillerde hisseder, idrâk eder, tavırlarda bulunur. Bununla beraber bazıları, bazıları bir anlık huruç ile bu zamansızlık hali içinde değil, dolu duygusu içinde bulunabiliyor. Sizin esas meşgul olmanız icabeden noktayı şurada belirtelim ki, zamansızlık mesclesini bir beyin idrâki, yarım yamalak bilgi ve sezgisiyle kav-

ramak müşküldür. Âkil olan bunu değil, olabileni öldürmeye çalışır. Sizlere ne kadar zamansızlığı anlatmaya ve tarif etmeye çalışsak, gene de emin olunuz ki çok şey anlamayacaksınız. Fakat müteal zaman hakkında sizlere bazı şeyler anlattık. Kapalı idi, belki de zordu, ama zoru zorla yenmesini böyle öğrenecek ve öyle olacaksınız. Evet.

S: Müteal zaman hakkında ben şahsen şöyle bir düşünceye sahip oldum, bunu izin verirseniz arzedeğim.

P: Buyurun.

S: Geçen celse, 'Vakıa müteal zaman da, zamansızlık denen durumun mütemmimidir' dediniz. Böylece, müteal zaman âdeta bir nevi zamansızlık halini temsil ediyor. Ben önce şöyle düşünüyorum: Bunu acaba 'kâinat hafızası' mefhumu gibi bir fikirle telif edebilir miyiz? Yani İlâhî Murad'ın, ezel ve ebedleri kucaklayan kudretinin silinmeyen ve kaybolmayan bir mevcudiyetinin tezahürü şeklinde düşünebilir miyiz? Bunun muayyen bir kesiti ve bu kesitin ön ve arkası zaman akışı olarak düşünülebilir mi, diye düşündüm.

P: Güzel. Bravo! Evet. Son söylediğimiz Tanrı Gölgesi sembolünü de böyle bir gidişle çözmeye çalışırsanız, ufkunuz biraz daha genişleyecektir.

S: Evet, gene arkadaşlarımızla birlikte çalışmalarımıza devam edeceğiz. Şimdi izninizle başka bir sualimize geçelim.

P: Evet. Buyurun.

S: Geçen celse, 'Müteal zaman, kendisini aşan düşüncenin cevelân ettiği bir mekândır' dediniz. Buradaki düşüncenin hareketinden neyi anlamalıyız, yani düşüncenin hareketi nedir? Gene aynı sualle ilgili olarak, düşüncenin mekânı veya düşüncenin hareketini bize belirli kılan bir unsur olarak mekânı nasıl anlamalıyız, ve bunu fizik mekân gibi düşünebilir miyiz?

P: Şimdi düşünce hareketi, önce, sizlere neyi ilham etti ki biz sizin noksan olanlarınızı tamamlayalım. Daha makbuldür.

S: Ben düşüncenin hareketinden, bu düşüncenin onunla alâkalı diğer düşünceye intikali şeklinde düşünüyorum.

Medyom : Bir daha lütfen.

S: (Sual tekrar edildi).

P: Evet, başka?

S: Düşüncenin seyyaliyeti.

P: Aynı şeyi ifade eder zaten.

S: Düşüncemizi fiil haline sokmak.

P: Peki, fiil haline sokarken durumunuz ne oluyor? Yani nasıl bir şey içindesiniz? İşleyiş tarzınız nedir?

S: Müteal düşünce içindeyiz.

P: *Müteal düşünce içinde olamazsınız. Hiç bir mah-lûk olamaz.*

S: Ona yakın işte.

P: *Siz ancak müteal düşüncenin inikâsı olan kâinatlar içinde bulunabilirsiniz; dolayısıyla müteal düşünce hepimiz-den uzaktır.*

S: Bir cehit içinde bulunuruz.

P: Olabilir. Bunu, düşünce hareketini size ne münasebetle bahsetmişiz?

S: Geçen celse, 'Müteal zaman, kendisini aşan düşünce-nin cevelân ettiği bir mekândır' demiştiniz. Buradaki düşün-cenin cevelânı hususu, düşüncenin hareketi olarak kabûl edildi tarafımızdan.

P: Düşünce hareketi :

1 - Gayrişuurda bulunan fikirlerin sentetik yoldan obje-ye aktarılışıdır (beyinsel projeksiyon, içten dışa fiilleşme-ler).

2 - Müteal düşüncenin inikâslarına, yan inikâslarla iştirak etmektir (kâinat olaylarına iştirak).

3 - Şuurunuzun objeden aldığı tesirlerin, objektif tesir-lerin, muhtelif kompartmanlar halinde tasnifini zarurî kı-lan bilgi fonksiyonunun şuurunuzdaki faaliyetidir (dıştan içe projeksiyon).

4 - Kendinizi hem kendinizden, hem etrafınızdan, hem de mekândan müstakil kılan müteal şuurunuzun zamanı, mekânı ve realitesi düşüncedir (cevherin iç çalışması). Za-manı, mekânı ve realitesi arasında yaptığı bir cevelân, mü-teal şuurun düşünce hareketlerini teşkil eder (içten içe pro-jeksiyon).

Bir ek soru vardı.

S: Düşüncenin mekânı hakkında idi.

P: Düşüncenin.

S: Evet.

P: Eh, onu da anlattık zannederim. Dörtlü madde içinde (halinde) dört tane birbirine (birbirlerinden) nüansları olan ve bariz ayrıntıları olan mekân şeklinde saydık ki, sizin illiyet haliniz gibi, mekân halinizin de ne dereceye kadar katiyet arzemiş olduğu hakkında bir fikir vermiş oluruz. Evet, dinliyorum.

S: Bir başka soru: Müteal fikirle, ruhun özü arasında ne gibi bir alâka mevcuttur?

P: *Ruhun özü, müteal fikirlerle arınan, arındıkça parlayan bir güneş gibidir.* Bir güneşin kâinatla olan alâkası ne nisbette ise, sizin özünüzün de müteal fikirle olan alâkası o nisbettedir. Burada anlaşılmayan bir nokta var mı?

S: Aşağı yukarı biz de, sizin bize vermiş olduğunuz bu bilgilere benzer bazı fikirlere varmıştık. Bu hususta anlaşılmayan bir husus yoktur bence. Arkadaşları bilmiyorum. Yalnız burada bir sorumuz daha var; bu da...

P: Bir dakika. Şuna memnunuz ki, sualleriniz ortayı bulmuştur. Ortayı geçmemiş fakat hakkındadır. Verilen bilgiler ile, kendi şuur bütünlüğünüzün endazesini yapınız. Kendinizin sahip bulunduğunuz sathı biliniz, ve ölçünüz. Emin olun göreceksiniz ki, sizlerle çok daha iyi görüşmelerimiz olacaktır. Şimdi sorunuz.

S: Öz ile şuur arasındaki fark ve münasebetler hakkında bilgi rica edeceğiz. Çünkü burada yeni birtakım mefhumlarla karşılaşmış bulunuyoruz; varlık dediğimiz veya ruh dediğimiz veyahut da bazen şuur olarak isimlendirdiğimiz böyle bir mevcudiyetin bir de öz varlığının varolduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Bunların ne çeşit bir birleşme ile bir bütün mevcudiyet olarak ortaya çıkmış bulunduğunu...

P: Size ruhun bir teşrihini yapamam.

S: Şu halde, öz ile şuur arasındaki münasebetler hakkında bilgi rica edeceğiz.

P: *Öz, Müteal Öz'ün aks'inden ibarettir. Şuur ise, Öz'ün aks'inden ibarettir. Bu kadar.*

S: Bir başka سوال: Cevher ile cüz-i cevher arasında ne gibi bir fark mevcuttur?

P: Önce cevheri tarif edin de ondan sonra farkını belirtelim.

S: Biz evvelâ medyoma kendi anlattığı kelimeleri nasıl anladığını sorduk ve görüştük. Cevher'i, bir tek olan, yalnız kendisine benzeyen şey olarak tarif etti. Geçen celse, 'Fikir herşeyden önce olgunlaşmak, genişlemek, derinleşmek ve diğer emsalleri ile kaynaşmak mecburiyetinde olan bir cüz-ü cevherdir' dediniz. Bu sözünüzle, cüz-ü cevher veyahut cüz-i cevher denilen şey, fikrin bir hali olarak ifade edilmektedir. Şu halde üstteki sorumuz fikir hakkında bir سوال oluyor ve fikrin inkişafının nasıl olduğu, bunun cüz-i cevherliğe doğru gidişinin ne olduğu tarzında soruluyor.

Medyom: Daha açık anlatın, anlamadım.

S: Cevher, kendi kendisinin benzeri olan, kendisinde bir müessiriyet kabiliyeti bulunan bir kudrete sahip bir mevcudiyet olarak....

P: Anlıyorsunuz.

S: Düşünebiliyoruz. Evet, ben şahsen böyle düşünüyorum.

P: Evet. Bir bakıma doğrudur. *Fakat, insan cevherini, öz ile şuur arasında, —bunların hepsi bir şeyin içindedir, bir formasyonun içindedir— ayrı (bir şey) kabûl etmeyin, öz ile şuur arasında ara vasıta, öz ile şuur kavnaştırmaya çalışan bir nevi, anlayasınız ki söylüyorum, kürevî bir tesir kuşağı'dır. Ve bu tesir kuşağı bir tektir, orijinaldir ve kendinden başka hiç bir şeye benzemez. Bir de bu anlattıklarımızın haricinde cevherler vardır ki, onlar böyle bir mutavassıt ödevini ifa etmezler. Evet.*

S: Bir başka سوال: Cilt-1. Celse-5'te, 'Bir insan, fikrinin fiil haline gelmediğini gördüğü zaman tekâmül etmiyor değil, artık kendisinden üstün bir irade ve düşünce, fikirleri değilse bile, şimdilik böyle kabûl edelim, fiilleri bihakkın tanzim ve tespit etmektedir' dediniz. Fiillerine müdahale icap etmiş bir varlığa üstün bir irade nasıl tesir edebilir, ne şekilde tesir edebilir?

P: Bunu sizin gayet açıklıkla düşünebilmeniz gerekir.

S: Biz bazı hususları düşündük. Yalnız burada bir mesele var ki, meselâ bir varlığın fiillerine bir müdahale icap ediyorsa, bu müdahalenin bizzat o varlığın kendi ruhunun ikazı ile veya emri ile olması icabeder, bu yüzden, üstün iradenin bu kanaldan veya böyle bir mekanizmadan faydalananarak böyle bir müdahalede bulunması lâzımdır, diye düşündük.

P: Makuldür.

S: Evet, fakat bunun haricinde de direkt birtakım müdahalelerin olması zarureti de düşünüyoruz ki bunun mekanizması hakkında bilgiye sahip değiliz.

P: Bunun mekanizmasını bilmek pek yani sizin şu andaki durumunuz için büyük bir şey ifade etmeyecek: a - Malûm tesir yolları. b - Endirekt ve direkt tesir yolları. c - Cemiyetin tesir yolları. d - Doğrudan doğruya alt şuura işlenmiş tesir yolları. e - Hatta ve hatta otomatizma dahi. f - Bir bakıma obsesyon. g - Bir bakıma anî şuursuzluk halleri... Bunlar sizin için kâfidir.

S: Evet, yalnız herhangi bir müdahalenin mesuliyetinin doğrudan doğruya o müdahaleyi yapana ait olduğunu düşünerek, müdahaleye duçar olmuş varlığın tekâmülünü temin edecek unsurları, o müdahalenin husule getirmiş olduğu hadiselerden sonra tevali edecek olan hadiseler içindeki varlığın tutumuna tâbi olduğunu düşünüyoruz.

P: Eh, olabilir.

S: Yani burada âdeta bir mizansen hazırlanışı gibi bir durum var. Eğer burada bir hata varsa, o hata bu mizansenin hazırlayana aittir. Fakat ondan sonra tevali edecek hadiseler içindeki varlığın tutumu, kendi tekâmülü için birer unsur olarak tezahür ediyor.

P: Olabilir.

S: Bu anî müdahaleleri biz bu şekilde düşünüyoruz. Yani bir an'a inhisar eden bir itiliş.

P: Şimdi, müdahaleler, zannettiğiniz gibi, bir anın zaruretinden doğan hususlar değildir [çok gerilerdeki fiillere bağlıdır]. Mesuliyet keyfiyetine gelince, bir noktadan sonra

mesuliyet yoktur. Çünkü, bir kimsenin mesul addedilmesi (için), o kimsenin ifa ettiği vazifeyi yüzde yüz yapacak kudrette olmaması demektir. *Yüzde yüzler safında mesuliyet kalkar.* Ve zaten o varlık ancak ne ise onu yapar. Ne bir fazla, ne bir noksan. Böyle mertebede bulunan bir varlığın, bir insan cemiyetindeki umumî akışın aksaklıklarını da mükemmelen görüp, bilip, idrâk ettiğini söylemeye pek lüzum yok. Bu hale göre, o varlığa anında müdahale yerine, bu müdahaleyi icabettiren fiilin tahakkukundan evvel muhtelif em-pülsler, tembihler yollarır, sizlere meselâ. Gene bu tembihleri talep eden sizsiniz. Sizin muhtelif seviyedeki düşünce fırlatışlarınız bir nevi sinyal vazifesini görür. Ve zaten bir nevi kontrol da bu şekilde yapılır. Yani sizin asıl şuurunuz, bedenli şuurunuzdan çok daha samimi ve namusludur. Hatta çok samimi lafı dahi fazladır. Onun için, umumî tekâmüldeki yerini bulabilmesi, kendisinin verdiği sinyallerin, ni-yazların ve hatta duaların sayesinde gerçekleşir, olgunlaşır. Bu itibarla, devamlı tabloyu gözetleyen bir üstün kontrolör, sizin bu ışık ve renk mahşeri içindeki ufak falsonuz olmadan evvel, herhangi bir bozukluğun telâfisi için daha evvelden tedbirini alır. Ve bunun siz farkında değilsinizdir. Ve anî bir müdahale diye vasıflandırdığınız husus ise, artık en cüz'î ve katî müdahaledir. Zaten bu cüz'î ve katî müdahaleye hak kazanmıştır. Hak kazanmıştır, çünkü istemiştir. Evet.

S: Biz de aynı şekilde düşünüyorduk. Yalnız o son kısmı izah için 'an' tabirini kullandık. Şimdi izninizle bir başka sualimize geçelim.

P: Bugünlük kâfidir. Yalnız şunu bir daha belirtelim: *Vazife ile İman bir kefededir; Bilgi, Cehit ve Fiil bir kefededir. İkisinin de ağır basmaması, ikisinin de hafif çekmemesi matluptur.*

Celse-7... 17-6-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Siz ve medyom da şuna iyi dikkat ediniz: Celselere başlamadan önce bir arada oturarak sakın, dinlendirici ve hislendirici sözler söyleyiniz.

S: Bu hususta daha evvelki celselerde verilmiş olan bilgiler üzerinde konuşmamız acaba faydalı olur mu?

P: Bu onlara dahil değil. Bu tamamen teknik bir husustur.

S: Hislendirici hususlar üzerinde konuşmamızdan ne kastettiğinizi biraz daha açıkla mısınız?

P: Rikkat.

S: Yani bunu bir bakıma, nefsanî düşüncelerden uzaklaşmak manasına kabûl edebilir miyiz? Maddeye ait alâkaların mümkün olduğu kadar celseden evvel kesilmesi hakkında..

P: Bu şekilde değil. Meselâ güzel bir hikâye, iyi bir şiir, bir müzik parçası, insanı canlandıran bir espri; bu gibi şeyler zihni diğer dağılmalarından alıkoyar. Ve âdeta dimağda bir hazırlık, bir boşluk meydana getirir. Ekilmesi, kûltive edilmesi icabeden bir boşluk. Bunu yalnız medyom yönünden de düşünmeyiniz. Kendi hayatınızda da yapınız. Bunlar dinlendirici, daha uygun ve üstün tertipteki tesirlerin sinyalleri olabilir⁽⁹⁾. Evet.

S: Bu husustaki tavsiyelerinizi yerine getirmek üzere...

P: Yaparsınız.

S: Elimizden gelen gayreti göstereceğiz. Şimdi, geçen celseye ait hazırlanmış suallerimize izninizle geçerek bunları teker teker soralım.

P: Bir dakika.. Gün doğacağı zaman ışığın geliş istikametinde bulunabilmek için, gözlerinizin o istikamette araştırması elverir mi? Yoksa daha evvel evinizin kapısını, penceresini açmanız icabetmez mi? Sizler herşeyden önce cemiyetinizdeki mevkiiniz, muhitiniz ve titriniz ile varsınız. Dolayısıyla, eviniz ne kadar intizamlı, düzenli, matluba uygun, gıcirtısız açılıp kapanabilen kapı ve pencereleri, güzel duvarları [olursa], temiz eşyaları ile matluba uygun olur [manevî hazırlık ve ruhî imbisat halleri]. Misafiri elbette ki iyi bir şekilde ağırlamak ev sahibinin, ev sahipliğinin icabıdır. Evinizi hem içinizde, hem dışınızda; her iki tarafı da düzenli, temiz ve kullanışlı hale getirin. Büyük odaları, pahalı eşyaları olmakla bir ev, rahat ev olmaz ki! Onun rahatlı-

ğı, sizin iç hanenizin rahatlığından ileri gelmeli. Daha evvel, düşecek gölgelerden bahsetmiştik ⁽¹⁰⁾. Gölgenin uzantılarını görebiliyor musunuz? Size gene kendi isteğinizin cevabı olarak, el ve ayak işi düşebilir demiştik ⁽¹¹⁾. Evet. Şimdi suallerinize geçiniz.

S: Geçen celse, 'Ve gene Tanrı'nın İlâhî bir Gölgesi olan müteal zaman içinde zamanlar yaşayasınız' dediniz. Bu cümleden, müteal zamanın, Tanrı'nın İlâhî bir Gölgesi olduğu anlaşılıyor. Yine geçen celse, 'Zamansızlık,... Tanrı Gölgesi'nin altında kalan bütün mahlûkatın, kendilerini bu Gölge'nin koyuluğu içinde idrâk edebilecekleri haldir' dediniz. Bu cümlede ise, zamansızlığın bir tarifi var. Şimdi, üstteki ilk cümlede geçen 'Tanrının İlâhî bir Gölgesi' ile, alttaki ikinci cümlede geçen 'Tanrı Gölgesi' tabirleri acaba aynı manada mı kullanılmıştır?

P: Hayır.

S: Bu hususta bilgi rica edecektik.

P: Tanrı'nın İlâhî Gölgesi, her şeyde hazır ve nazır olusudur ⁽¹²⁾. Tanrı Gölgesi ise, bilcümle cevherlerdir.

S: Bu hususta aramızda görüşelim ve anlayamadığımız noktaları suallendireceğiz. Bir başka sual: Gölge ile akis arasında bir fark var mıdır?

P: Siz kendi maddî dünyanızda bunu tefrik edemiyor musunuz?

S: Hayır, burada kelimelerin sembolik manaları arasında bir fark olup olmadığını düşünmek üzere faaliyete geçtik. Fizik sahasında gölge ile akis arasında tabi bir fark var.

P: Bunu bana anlatın.

S: Gölge, ışıklandırılmış bir cismin, ışığın geçmediği tarafında husule getirmiş olduğu karanlık bir bölgedir ki, bu kendi fizik şekli ile alâkalı bir hususiyet arzeder. Akis ise, ışığı aksettiren bir vasat üzerinden ışığın bir inikâsı, ışığın kırılarak âdeta bir açı değiştirişi haline gelmektedir. Bu bakımdan ikisi arasında tamamen bir fark var.

P: Evet, bu anlatışınız size bir fikir verdi mi?

S: İnsanı bazı sezgilere götürebiliyor. Meselâ akis...

P: [Akis], hem daha kuvvetli olabilir, hem aynı şekilde olabilir, hem de biraz daha zayıf olabilir. Fakat kaynaktan çıkan esas itibariyle değişmemiştir. Öyle değil mi?

S: Evet efendim.

P: Gölgede ise, kendisi yoktur ortada. Yani esas, bir noktaya kadar gelmiş, fonksiyonu başka olmuştur. Ve gölge denen şey, esas ile hiç bir müşabeheti olmayan bir olaydır.

S: Evet, âdeta onun tam tersi gibi bir durum.

P: Evet, bir bakıma negatifidir [aslı değil].

S: Evet. Biz bu hususta şimdilik bundan daha ileri bir şey düşünemedik.

P: Evet, devam edelim.

S: Ruhta bir idrâk kudreti mevcut. Bu idrâk hadisesi acaba özde mi olmaktadır, yoksa şuurda mı husule gelmektedir?

P: İdrâk herşeyden önce derli toplu bir sentezin neticesidir. *Bilgi, şuur sahasının muhtelif kademelerinden geçmek suretiyle şuurun etli kısmına varır. Bu kısım, analiz ve mukayese bölgesidir. Analiz ve mukayeseler, öz'den alınan kıyaslarla temin edilir. Ve bunlar âdeta usareler halinde emildikten sonra öz'de birikirler. Bu birikiş dahi bir idrâk değildir. Birikmesinin muayyen bir derece, vasıf ve kapasitesi vardır. Daha doğrusu bir kimyagerin muayyen bir maddeyi elde edişinde kullanmaya mecbur olduğu münferit maddelerin muhtelif dozlarda bir araya gelişi gibi, öz'de de muhtelif usarelerin çeşitli kombinezonlar altında toplanması ve bir feveran halinde bulunması icabeder. İşte bu feveran hali, öz idrâk'tir. Burada idrâk edilen şey, öz tekâmüldür. İdrâkler öz'den yukarıya doğru, dışa doğru hareket ettikçe noksanlaşır. Bu, tâ beyin idrâkinize gelinceye kadar... Beyin idrâkinizle, özünüzdeki idrâk arasında sıfır ile artı sonsuza yaklaşan bir fark vardır. Bu itibarla, asıl mühim olan, varlıkların daha uygun şartlar içinde tekâmül basamaklarının, şuur sahalarının yaygınlaşmasını, daha dolu bir hayat yaşamalarını temin etmek için bu iki mesafe arasındaki kemiyeti azaltmak lâzım. Yani bildiğini, bildiğinden gayri yapmaması [burada imanın idrâk yönünden hali ve izahı vardır]. Evet.*

S: Evet. Bu izahatınıza göre, beyin idrâki ile öz idrâk arasında birtakım idrâk kademelerinin de bulunması acaba mümkün müdür? Meselâ şuurda bir idrâk...

P: Söyledik zaten.

S: ... de mümkündür değil mi efendim?

P: Evet, söyledik.

S: Öz'deki sonsuzluk hali, bir nevi müteallik, müteal oluş halini acaba tazammun etmiyor mu?

P: Biraz ilham eder. Fakat, müteal düşünceden farklıdır oradaki düşünce.

S: Evet, yani burada da bir inkişaf, bir tekâmül mevzubahis oluyor bu takdirde. Çünkü üstte, şuur sahasının muhtelif kademelerinden geçen bilgi'nin, şuurun etli kısmına geldiğini ve buranın bir analiz ve mukayese bölgesi olduğunu belirterek, bu analiz ve mukayeselerin, öz'den alınan kıyaslarla temin edildiğini söylediniz. Bunların âdeta usareler halinde emildikten sonra öz'de biriktiklerini, muayyen bir derece, vasıf ve kapasiteye gelen muhtelif usarelerin çeşitli kombinezonlar altında toplanıp bir feveran haline gelerek öz idrâki meydana getirdiğini, bu idrâklerin yukarıya, dışa yani beyin idrâkine gelinceye kadar bir iniş kaydettiğini belirttiniz. Bu olayda, öz'de bir idrâk husule geliyor. Bu idrâklerin inkişafı, öz'deki yapıda da bir değişmeyi husule getiriyor diye düşünüyorum ben.

P: Şimdi, esas sizce anlaşılmayan nokta, dış idrâklerin zincirleme hareket ederek öz'deki idrâkine genişletmesi mi mevzubahis, yoksa öz'de bulunan büyük kıyasın dışarıya doğru aksetmesi neticesinde muhtelif idrâklerin mi meydana gelmesi...

S: Evet, esas itibariyle o yüksek tertipteki kıyasın şuur sahasında bir faaliyet ve kıymete sahip olabilmesi için o şuur sahasının muayyen bir kudrette bulunması icabeder. Yani bir kanal genişliğine sahip olması icabeder ki, öz'ün parlaklığını bir dereceye kadar kendi içinde, yapısında hissedebilsin. Eğer bu ne kadar geniş ve şümüllü bir şekilde yapılabilirse, o zaman şuurdaki idrâkleniş hali o nisbette fazlalaşıyor demektir. Yani üstün tertipteki kıyasın kudreti şu-

ur sahasına daha kolaylıkla nüfuz edebiliyor demektir. Ve dış âlemden gelen tesirlerin de şuur'da senteze tâbi tutuluşu, tabiatıyla, üstün tertipteki kıyasın vereceği kudretle ancak mümkün olabilmekte.

P: Evet, hülâsa edin şimdi.

S: Biz bu hususta bir سوال tertip etmiştik: Şuurun öz'üne bir şey dahil olamayacağını düşünmüştük. Çünkü, şuurun öz'ünü, aldığı üç bilgi ile bizatihi parlak kabûl etmiştik. Bu durumda olan öz'ün inkişafı nasıl olmaktadır diye ilkin düşünüyoruz. Sonra, geçen celse, 'Ruhun öz'ü, müteal fikirlerle arınan, arındıkça parlayan bir güneş gibidir' dediniz. Bu ifadedeki, ruhun öz'ünün parlamasından ne anlamalıyız, diye ayrıca düşünüyoruz?

P: Evet, bunların arasında fark yok. Bütün mesele, öz'ün kendisine ekilen tohumu daha iyi anlaması, kendisini bulmasıdır. Müteal anlayış, daha doğrusu o anlayışa yakın, o anlayışa gider bir istikamette bulunmak, öz'ün mükemmelleşmesi demektir. Bu müteal anlayışı tefsiri, üç bilgisinin tefsirinden itibaren başladığı için, üç bilgisinin tefsiri ne derecede kuvvetli, açık ve sağlam ise o derecede bir mütealliğe doğru kayış vardır. Olgunluğu, parlaklığı, gelişmeyi bu şekilde anlayacaksınız. Müteal fikir, elbette ki müteal oluşluğu hasebiyle öz'ü yıkar [yıkamaktadır]. Çünkü ondaki müteal kelimesi, öz'ün üzerinde bulunan Öz demektir. Fakat bu nüfuz ediş, hiç bir zaman onun harimini bozmak demek değildir.

S: Evet, bu hususta bir سوالımız daha var. Bunu da izninizle..

P: Evet, sıralayın.

S: Geçen celse, 'Öz, Müteal Öz'ün aks'inden ibarettir. Şuur ise, Öz'ün aks'inden ibarettir' dediniz. Ayrıca yine geçen celse, 'İnsan cevheri,... öz ile şuur arasında ara vasıta, öz ile şuuru kaynaştırmaya çalışan bir nevi... kürevî bir tesir kuşağı'dır' dediniz. Şimdi acaba, Müteal Öz ile [mahlûk] öz arasında buna benzer veya benzemez bir irtibat mevcut mudur?

P: Yani iki öz'ün arasında bir kuşak mı arıyorsunuz?

S: Böyle bir irtibat... Artık ne diyebiliriz? Tabi idrâk edemiyoruz bunu?

P: Ne olabilir?

S: Bu hususta hiç bir şey düşünecek durumda değiliz. Çünkü bizim için hakikaten müteal bir durum bu. Yalnız işte...

P: Evet. *Müteal Öz ile mahlûk öz arasında bir irtibat kurulamaz direkt.*

S: Biz de öyle düşünüyoruz.

P: İrtibat kurulmak zarureti var mı, yok mu? Birincisi bu. İkincisi, böyle bir irtibatın mevcut olması [için] ara vasıtaya ihtiyaç var mı, yok mu? Üçüncüsü, ara vasıta olursa, bunun her ikisine kıyasen durumu ne olabilir? Acaba bu ara vasıta hem ruhî öz'e yakın, hem Müteal Öz'e yakın bir düalite midir? Bu âdeta hem aktif, hem pasif olan bir hal. İsteddiği zaman aktif, istediği zaman pasif bir nesne. Böyle bir şey var mı? Biliyor musunuz?

S: Tanrı Gölgesi ile alâkalı bir husus olamaz mı?

P: Ne gibi?

S: Çünkü, Tanrı Gölgesi'ni biz, varlıkların üstünde düşündük.

P: Evet.

S: Diğer taraftan, Tanrı Gölgesi'nin, Müteal Öz'le, şuurların öz'ü arasında bir vasıta, diyelim, olacağını da kabûl edebiliriz gibi geliyor bana.

P: Bunu müdafaa ediniz; fena bir yol değil.

S: Tanrı Gölgesi'nde, anladığımıza göre, ferdiyet ve şahsiyet yok bizim anladığımız manada. Ve binaenaleyh, müteal bir taraf var. Bu müteal taraf onun öz'ün üstünde olduğunu bildiriyor. Diğer taraftan, Müteal Öz olmadığı için bu Gölge'nin, şuurun öz'üne yakın bir hali var. Yaklaşabilecek yahut tesir edebilecek bir hali var. Bu bakımdan bir irtibat düşünebiliyorum ben.

P: İyi müdafaa edemediniz. Fakat iyi bir ipucu yakalamış bulunuyorsunuz. Bunu düşünün ve gelecek celse anlatın.

S: Peki efendim.

S: Şimdi başka bir sualimize geçebilir miyiz?

P: Devam edin.

S: Geçen celse, iman hakkında birtakım kıymetli bilgiler vermiştiniz. Bu hususta biz şöyle bir fikre sahibiz, fakat ne dereceye kadar doğrudur, bu konuda bilgimize danışmak istiyoruz: İman hakkında beş madde halinde verdiğiniz bilgiye göre, imanı biz bir nevi ahlâk olarak düşünmemizin daha uygun olacağını kabûl ettik. Yani muayyen bir bilgi formasyonuna sahip bir varlığın bu hal içinde kendi şuurunda teşekkül etmiş bir istikametlenme kudretini temin eden idrâk. Bu idrâk esas itibariyle daima öz'den gelen müteal bilgi inikâslarıyla beslenmekte ve bu sebeple en acemi halinde bile, Üç Bilgi'nin biri olan 'Tekâmül edecek-sin' Muradı'na uymak üzere faaliyet ve hareketlerini ayarlamaktadır. Bu vaziyete göre, her kademenin bilgisinin kendisine doğurduğu bir ahlâkı ve bir imanı mevcuttur diye düşünüyoruz.

P: Güzel. Evet, burada ne soracaksınız? Yani ahlâk mıdır, yoksa daha başka bir şey midir?

S: Yani ahlâk şeklinde vasıflandırabilir miyiz diye düşündük.

S: Yahut imanda da bir tekâmül görüyoruz biz. Yani her kademedede...

P: Bu söylediklerinize göre olması icabeder. Çünkü bilgiye istinaden bir ahlâk sistemi, dolayısıyla bir iman hali mevcut. Bilginiz inkişaf ettikçe, imanınızın kapsadığı alan da genişlemiş olacak.

S: Evet.

P: Netice bu. Evet. İmanı, Müteal Ahlâk'a uygun davranışlar olarak söylemek çok daha uygundur. Bir Peygamber, 'Ben size güzel ahlâk öğretmek için vazifelendim' demişti ⁽¹³⁾. Orada, Müteal Ahlâk'ın insan özlerindeki izleri ve izlerin meydana getirilmesi için olan vasıtaları anlatılmak isteniyor idi. Müteal Ahlâk hem düşünceden, hem fikirden, hem öz'den de üstündür. Müteal Ahlâk, Tanrı Gölgesi'nin kendisidir. Müteal Ahlâk, derin şuurunuzun işleyiş mekanizması ve plânıdır. Müteal Ahlâk, kâinatların kuruluşundaki orijini

nal maket'tir. Müteal Ahlâk, bu maketin insanlar tarafından tahkikini icap ettiren fiillerdir. O Aşk'tır. Eğer tek bir varlıkta dahi bu Ahlâk'ın tohumu bulunmamış olsaydı, bütün kâinatlar yok olurdu. O, Kaadir-i Mutlak olan, O, Büyük Ahlâkçı, bütün varlıkların derununda kendisini gizlemiştir. Ne mutlu, ne mutlu ki Ahlâk'a uygun yaşayanlara.

Celse-8... 1-7-1962... Cilt-1

P: [Cilt-1.. Celse-6'da], size 'hayatınızdan memnun musunuz' dediğimiz zaman ne anlamıştınız?

S: Bir iç itminan duyup duymadığımızı anlamıştım. Gerek düşündüklerimiz, gerek yaptıklarımız hakkında.

P: Gerek düşündükleriniz, gerek yaptıklarınız sizde bir iç itminan meydana getirmiş midir?

S: Her zaman için değil, fakat bazen getiriyor.

P: Bu 'bazenler' bir itminan mı idi, yoksa kendi mizaç, karakter ve benliğinizin dış âlemdaki tasvipleri mi idi? *Bu itibarla siz artık iç itminanlarla değil, hadiselerin zincirleme doğuşu halinde meydana gelmiş olan müsbet fiillerden⁽¹⁴⁾ ancak objektif itminanlara kavuşmanız matluptur.* İç itminan arayış, sadece bir arayıştır. Tatmin ve hazzın dış âlemden, eşyada ve her türlü oluşta yeri yoktur. Siz sübjektifinizle, objektifi arayamazsınız ve idare edemezsiniz. Çünkü sınırlı bir akıl, kalıplaşmış bir mantık, aşağı tabakalardaki tesirlerle beslenen his uzuvları, birtakım peşin hükümlerle hareket eden kaba mahlûklarsınız; dolayısıyla dış âlemin objektif değerlerini siz kendinize göre arayacaksınız ve fakat onu dosdoğrudan da ötede göremeyeceksiniz. Bu bir merhale ve realitedir. İç tatmin, bir realitenin başat (hâkim) unsurudur fakat bir el ve ayak hizmetini icra etmekte gönüllü olanlar, iştiaklı olanlar, talepte bulunanlar, almayaya çalışanlar; sizler (iç) değil, âlemlerin içi mühimdir. Âlemlerin içi ise, sizin gayriniz olan herşeydir. Bir organizatör, sadece hadiselerin zincirleme reaksiyonundan mütenebbih olur. O, ne akıl ne his sahibidir. O, vazifesinde erimiş bir safiyettir. Muhakeme, mütalaa, reaksiyon gibi, daha ziyade idareye muhtaç bölgelerin mahlûklarına ait düşüncelerden

müstakildirler⁽¹⁵⁾. Sizlere, 'onlar gibi olunuz' demiyoruz. Zaten olamazsınız⁽¹⁶⁾. İcabat, kişilik ve erlik odur ki, tasvibi kendisindeki karışık tesirlerdeki tatminde değil, hadiselerin birbirini takip edişinde bulur. Bu anahtarını unutmayın.

Celse-9... 8-7-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Suallerinizi sorunuz.

S: Cilt-1.. Celse-7'de, bir vazife vermiştiniz. Onu okuyorum: İlk celselerde, 'Bilginin gelişi kâinatlar ötesidir' demiştiniz. Müteal Öz ile mahlûk arasında...

P: Sualini tekrar ediniz.

S: Tanrı Gölgesi hakkında idi. Bize sormuştunuz, ben de bir cevap hazırladım. İlk celselerde, 'Bilginin gelişi kâinatlar ötesidir' demiştiniz. Cilt-1.. Celse-7'de, 'Müteal Öz ile mahlûk öz arasında bir irtibat kurulamaz direkt' demiştiniz. Müteal Öz ile mahlûk öz arasındaki kuşağı yüce bilgi olarak düşündüm. Buna Tanrı Gölgesi denilebilir. Bazılarına göre bu Kelâm'dır. Bu kadar efendim.

P: Şimdi anlatınız bu anlattığınızı.

S: Bilgiyi, varlıkların üstünde bir şey olarak kabûl ettim. Tanrı Bilgisi, Hikmet dedikleri. Ve bunun da Tanrı Gölgesi diye verdiğiniz sembol olduğunu düşündüm. Çünkü demiştiniz ki, 'Bilgi kâinatları yaratır' daha önceki celselerde. Bu noktadan hareket ettim.

P: Bu kadar mı?

S: Bu kadar efendim.

P: Peki. Tanrı Gölgesi üç ana manaya gelir: 1 - Kaadir Olmak. Kaadir olmak, her türlü mahlûkatın birbirleri ile olan her türlü münasebetini her an bilmek ve tasarruf etmektir. Fakat burada ince bir nokta vardır. Tanrı hiç bir zaman mahlûku ile direkt tesirde bulunmaz. Bütün mahlûkat bir yansımadan ibarettir. Bu yansıma, eskiden beri zannedildiği gibi, Tanrı'nın aksedişi değil, bilgisidir. Dolayısıyla, Kaadir olmak halî; müteal bilginin, müteal düşünceden sonra aldığı şekildir. Kaadirlik, mahlûkatla beraber devam

eder. Şunu da iyi tefrik ediniz ki, bu Kaadir olma hali Tanrı'nın ne bir sıfatı, ne bir ismi, ne de şöyle veyahut böyle bir halidir. Yukardaki biraz önce söylediklerimiz tamamen indîdir. Oradaki Kaadir hali, bütün tekevvünatın ilk halini sembolize eder. Kur'anda 'Ol' emri, tekevvünün ilk düşüncesinde Tanrı gölgesinin yayılmasını temsil eden bir semboldür. 2 - Tanrı Gölgesi, her mahlûkatın O'nun arzusu içerisinde cevelân etmesidir. Bu arzu, Kaadir olmadaki tasarrufun verdiği büyük bir hızdan doğar. Hız ise, hem tekevvünü, hem mahlûkatı, canlı manasına kullanıyorum, idare ve taksimata ayıran müteal tasarruftur. 3 - Deminki bahsettiğiniz, sizin bahsettiğiniz, müteal bilginin her cevherin özünde bulunan unsurî bilgi yani üç bilgi ile olan devamlı münasebeti demektir. Bu anlattıklarımızda soracağınız bir şey var mı?

S: Bunlar üzerinde düşünmemiz lâzım.

P: Pekâlâ.

S: Cilt-1.. Celse-4'de 'Müteal fiil, müteal fikrin kendisini aşarak tahakkuku demektir. Bu tahakkuk ise, kendisini aşmanın verdiği yüksek enerjiden dolayı maddî kâinatların tezahürüdür. Maddî kâinatların tezahürü ise, sizlerin tezahürünüz demektir. Bu itibarla, müteal fiil, doğrudan doğruya müteal fikre istinat eden yaratılma demektir' dediniz. Cilt-1.. Celse-5'te, 'Müteal zaman, kendisini aşan düşüncenin cevelân ettiği bir mekândır' dediniz. Müteal düşünce'nin kendi kendini aşması ne demektir? Cilt-1.. Celse-6'da, 'Müteal düşünce içinde olamazsınız. Hiç bir mahlûk olamaz. Siz ancak Müteal düşünce'nin inikâsı olan kâinatlar içinde bulunabilirsiniz. Dolayısıyla Müteal düşünce hepimizden uzaktır' sözünüzle ise Müteal düşünce'nin inikâsıyla kâinatların yaratılması belirtilmektedir. Fakat, düşüncenin kendisini aşması bizim anlamadığımız bir şey oluyor; düşünce halinden daha başka bir hale geçmek...

P: Ne oluyor?

S: Âdeta tezahür.

P: Neyin?

S: Varlıklar için anlaşılabilir hale gelişi. Âlemlerin tezahürü diyelim.

P: Evet.

S: Binaenaleyh, bu kendi kendisini aşmasından kaste dilen şeyi biraz açmak kabil midir acaba?

P: Siz açın. Başlayın açmaya.

S: Evvelâ bilgi düşünce halinde vardı ve bu tezahürün farkına varacak, belki de şuur yoktu. Ayrılmış, tefrik edilmiş bir vaziyet yoktu.

P: Evet.

S: Bunu anlayabilecek şuurların meydana gelmesiyle bu anlaşılır hale gelmesi, kâinatın tekevvünü olabilir bir manada ve aşmayı böyle kabûl edebilirim.

P: Evet, devam edin.

S: Cilt-1.. Celse-4'te, 'Müteal fiil, müteal fikrin kendisini aşarak tahakkuku demektir. Bu tahakkuk ise, kendisini aşmanın verdiği yüksek enerjiden dolayı maddî kâinatların tezahürüdür. Maddî kâinatların tezahürü ise, sizlerin tezahürünüz demektir. Bu itibarla, müteal fiil, doğrudan doğruya müteal fikre istinat eden yaratılma demektir' dediniz. Bu, yüce fiil oluyordu.

P: Evet.

S: Binaenaleyh, yüce fiilde bilginin şuurlarla karşılaşması halini düşünebiliyorum.

P: Bu karşılaşan hangi bilgidir.

S: Düşünce halindeki bilgi. Üç bilgisi verilmiş şuurlarla karşılaşınca, münasebetler başlayınca, kâinatın meydana gelmesi olmuş oluyor.

P: Hem üç bilgi, hem tekevvünat, hem yaratıklar o bilginin suduru değil mi?

S: Evet.

P: Böyle olunca neyi neyle karşılaştıracaksınız?

S: İlk bilgi halinde, düşünce halindeki bilgi halinde.

P: Kimde bu?

S: Bilâhare müteal düşünce, asıl mesele şu ki, müteal düşünce kendi kendini aşarak kâinatları meydana getiriyor. Bu aşma halini ben düşündüm.

P: Sevgi nedir diye düşündünüz mü?

S: Cilt-1.. Celse-6 ve 7'de, aşk'dan bahsedilmişti. Düşündüm efendim.

P: Sevgiyi.

S: Evet.

P: *Bu sevgi kelimesi ile, kendi kendini aşan müteal düşünce kelimesi arasında, cümlesi arasında bir irtibat kurmaya çalışın bakalım.*

S: Aşk...

P: Telâş etme.

S: Bilgi aşktan doğuyor demek istiyorsunuz.

P: Ne demek istediğimi söyleyin demedim. Bu iki şeyi birleştirmeye çalışın dedim.

S: Aşkla bilgiyi değil mi efendim?

P: Kendi kendini aşan müteal bilgi ile sevgiyi, aşkı değil, sevgiyi. Şimdi buradaki sevgi sempatik yakınlaşma, şu veya bu tarzdaki sevgi tarzında değil, Tanrı'da bir sevgi nasıl olur?

S: Kendi kendisini aşma suretinde oluyor.

P: Niçin?

S: Çünkü sevgide iki ayrı unsur düşünebiliriz. Bir seven, bir de sevilen.

P: Tanrı'ya has bir sevgi diyorum.

S: Bu sevgi elbette ki kendisini aşacaktı.

P: Peki. Bunu da düşünün. Sembolleri çözmesini öğrenin. Öğrenebildiğiniz kadar öğrenin. Size, yaptığımız celse-lerde şimdiye kadar verilen birçok sembollerin çözümleri de vardır. Sizler kadar, muayyen birkaç istikamet için vardır.

S: Düşüneceğim efendim.

P: Şimdi var mı başka سوالınız?

S: Cilt-1.. Celse-2'de, 'Müteal fikir ve fiil, konik bir tarzda hareket eder' dediniz. Bu konik bir tarzda hareketten ne anlamalıyız?

P: Suallerinizi böyle tertip etmeyiniz. Önce siz anladığınızı anlatınız.

S: Şunu anladım: Bir fikrin konik tarzda hareket etmesi, bir kaynaktan uzaklara kadar şümûlü olması manasına anlıyorum ve bunun şümûlü içinde bulunan daha başka hususiyetler de bunun içinde bulunuyorlar. Yani bir nok-

tadan gittikçe yayılarak tesir etmesini bir fikrin, daha başka bölgelere konik şekilde hareket etmesi diye anladım. Kademeli bir şekilde belki.

Medyom : Sualinizi bir daha okuyun.

S: (Sual tekrar okundu).

P: Fikir ile fiil arasındaki münasebeti bir açı tarzında düşündünüz mü?

S: Düşünmemiştim.

P: Bundan sonra onu da düşünün. Gelecek hafta bunu da anlatın.

S: Cilt-1.. Celse-7'de, 'Bilgi, şuur sahasının muhtelif kademelerinden geçmek suretiyle şuurun etli kısmına varır. Bu kısım, analiz ve mukayese bölgesidir. Analiz ve mukayeseler, öz'den alınan kıyaslarla temin edilir. Ve bunlar, âdetâ usareler halinde emildikten sonra öz'de birikirler. Bu birikiş dahi bir idrâk değildir... öz'de de muhtelif usarelerin çeşitli kombinezonlar altında toplanması ve bir feveran halinde bulunması icabeder. İşte bu feveran hali, öz idrâktir' dediniz. Buradaki feveran halinden ne anlayabiliriz?

P: Şuur, kendisinde bulunan tasarrufun fevkinde bir hareket kabiliyeti kazanırsa, elbette ki diğer mahlûkatın icabî hallerini kösteklememesi için, bu kuvvetlenmiş tasarruf, kendi özünde cevelâna başlayacaktır. Bu tasarrufun cevelânı şuurundan dışarıya meselâ bedenine, cemiyetine, fiiller halinde değil; tesiri, realitesi yükselmiş düşünceler ve bu düşüncelerin temerküzlerinden ibaret olan idrâkler halinde çıkacaktır. Feveran ise, öz'de meydana gelen temerküz halindeki düşüncenin yani idrâkin, gene icabatlar dahilinde bedene aksedemeyişi, cemiyetine aksedemeyişinden dolayı bir iç yanmadır⁽¹⁷⁾. Bu, mutlu bir şeydir. Elbette ki boşa gitmeyen bir kâinatın içersinde bulunuyorsunuz. Hiçbir şey neticesiz kalmayacak, nitekim sebepsiz de değildi. Sizdeki bu feveran yani kuvvetlenmiş tasarrufunuzun sizdeki işmizazı, titreşimi, hareket kabiliyeti, süper enerjisi; atılganlık, hız, enerji, yüksek sezgi ve hatta bazan sabırsız hareketlere de yol açabilir. Kişi odur ki, içindeki feveranı yani kuvvetlenmiş tasarrufu, ruhî melekelerinin inkişafında

kullansın, cemiyetin inkişafında değil. Çünkü cemiyetin inkişafındaki rolü, ancak kendisine verilen, büyük tanzimcilerin nasbettiği kadardır. Yani dışa ait işlerde onun reyi ancak kendi idrâki mesabesindedir. Fakat kendi içine döndüğü zaman, tasarruf kabiliyetinin kullanılması yüzde doksan (% 90) itibariyle kendisindedir. Dolayısıyla bu durumlarda feveran halinin yüksek enerjisinden istifade etmek, ruhî melekelerini inkişaf ettirmekle daha iyi bir yönde gidilmiş olur, yahut gidilir.

Şimdi bir fevcran halinden daha bahsedeyim: Bir bilgi sahibi oldunuz. Kaba. Yavaş yavaş inceldi. Cürufu, safrası gittikçe azalıyor ve nihayet bir inci tanesi gibi derinlere inmiş vaziyette. Siz ruh itibariyle daima yanmakta olan İlâhî bir ateşsiniz. Bu ateşin kaynağını çok evvelki bilgilerinizde 'bilgi' olarak arzetmiştik. Bu yeni inci tanesi, o ocağın yüksek enerjisinde infial yaratır. Derhal onu alevleri içersine alır. Unsurlarını ayırır ve enerjisinde eritir. Bu artık erimiş bir enerjidir. Büyük bir feveran var. Bu uyanma, bu yanma tasarrufunuzun kuvvetini, dolayısıyla bilgideki temerküz hadisesini, yani idrâkinizin seviyesini arttırır. Siz lere temennimiz: *Haddinizi bilerek dış âlemin tanzimi ile değil, idrâkinizin yükselmesi, kuvvetlenmiş tasarrufunuz vasıtasıyla ruhî melekelerinizin inkişafını elde etmeye çalışınız. Bunlar, yani bu inkişaf, ferda ferda ne kadar çoğalırsa, dış âlem yani cemiyetin tanzimini idare edenler, size uygun vasatları elbette ki meydana getireceklerdir. Bizim söyleyeceklerimiz bugünlük bu kadar.*

Celse-10... 15-7-1962... Cilt-1

P: Güneş ışığını almak için, ışığı bilmek ⁽¹⁸⁾ gerek. Işık size nereden gelir? Nereden geliyor, nereden gelir? Bütün bunları teferruatı ile bilmenize imkân yok. Bu itibarla, sizlerin yapmanız icabeden birinci husus, ışığı iyi tanımak. Ve sonra ışığın geliş istikametini tayin etmek ⁽¹⁹⁾. Alınanları, söylenenleri, bilinenleri yerli yerinde ve zamanında üslubu ile incelemek ve bilmek lâzım. Kısaca, orta seviyeyi bulmuş olan sualleriniz bizleri tatmin etmiyor. Çalışmanız tatmin

etmiyor. Düşünce ve sistemleriniz, bir hazırlık içinde olan insanlar için lüzumundan fazla dağınık. Bu da tatmin etmiyor. Bir sırık atlayıcısının kendisini ip seviyesine çeken son kol hareketini yapamıyorsunuz. Zordur, fakat netice ipin öbür tarafına geçmektir. Yani bir değer ortaya koymaktır. Değerin karşısında bulunan sayının önemi yok. Me-sele ipi geçmektir. Kolunuzun kuvvetini ne diye ayaklarınıza verirsiniz? Nitekim başının kuvvetini ayaklarına veren de vardır! Her kuvveti yerli yerinde kullanmasını bilmiyorsunuz. Bu size ızdırıp tevlit edebilir. Hazırlanmış bir programın tahakkuk etmemesi için hiç bir şey engel teşkil edemez. Çünkü o yüzbinleri ilgilendirir.

Bu durumda size gelecek celseye kadar mühlet. Bütün programınızı, ayırabileceğiniz zamanı, enerjinizi ve bilhas-sa gayenizi anlatacaksınız. Gelecek celse bunu yazılı veya sözlü okuyunuz. Göreceksiniz ki, eğer görebilirseniz, çok da-ğınık ve karışık ve 'iş yaptım' zannederek iş yapmış olduğunuzu anlayacaksınız. Disiplinden mahrum her türlü orga-nizasyon dağılmaya mahkûmdur. Zaten organizasyon demek, bir manada disiplin demektir. Sizlere, hayatınızı bu işe bağ-layın demiyoruz. Fakat hayatınızın bağlarından biri bu ol-sun diyoruz. Bir arapsaçı gibi yüzbinlerce bağdan, dört beş örgü yeğdir. O dört beş örgü, binlerce saçın bir araya geli-şindendir; ahenktendir, sevgidendir, usuldendir nihayet bil-gidendir. Kendinizi ne zannedersiniz? Neyin, ne zannedilme-sini istersiniz? Yahut sizi ne zannetsinler? Şu kâinat içinde, bir karıncanın fonksiyonu ile sizin fonksiyonunuz arasında fark yok, yalnız buudunuz değişik. Hepsi bundan ibaret. Ama ibaret olmayan bir şey var: Siz karınca kadar çalışkan ve mücadeleci değilsiniz. Bu işin hoppalarısınız. Ciddiyetle sa-rıldığınızı zannettiğiniz şey ciddî değil. Siz ciddiyeti, vaka-rın ne olduğunu da bilmiyorsunuz. Bu sözlerimiz sizin bu ve geçmiş hayatlarınızın muhassalası olarak verilmektedir. Sa-dece celselerimize inhisar eden bir hal değil. Bu ve geçmiş hayatınızın muhassalası olarak: Toparlanın, silkinin, temer-küz edin, hız alın. İpi geçmeniz lâzım.

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Yeni vaziyetlere karşı eski vaziyetler ne durumdadır?..

S: Yeni vaziyetler eski vaziyetler dendiğinde bundan neyi anlamamız icabedecek?

P: Ben size sual sormadım ki!

S: Hayır yani burada kendi ruh halimizin değişikliklerinden mi...

P: Size sual sormadık ki! Sözüümüzü sual tarzında va'ze-dip devam edeceğiz. Yeni olan olduğundan başka bir şey değildir. Eski olan ise, yeniye takaddüm ettiği için size ters gelse bile, onun şümûlü yeniden daha geniştir. Vaziyet ve şartlar sizlere yavaş yavaş hazırlanmakta. Ve sizlerin yapacağınız en müsbet iş; hazırlıkları ferasetle görebilmek ve tayinlerinizi, program ve istinat ettiğiniz prensipleri onlara göre safha ve safha ilerleyen bir hal içinde tadil etmeniz munasıptır. Böylece sizlerle olan konuşmamız sona erdi. Şimdi ne istiyorsanız onu söyleyin.

S: Geçen celse, gaye hakkında düşündüklerimizi sor-muştunuz. Arkadaşlarımızla önce ayrı ayrı ve sonra birlik-te bir fikir birliğine vardık: Gayemiz hakkındaki *birinci* prensibimiz: Hayat tarzımızı, sezgilerimiz ve idrâklerimiz nisbe-tinde Yukarı'nın bilgilerine uydurmak...

P: Durun. Ne demek istiyorsunuz?

S: Hepimizin bilgi seviyelerimize uygun birtakım id-râklerimiz ve sezgilerimiz mevcut. Bu idrâk ve sezgilerimi-ze göre Yukarı'dan gelen bilgi ve direktiflerin telifini yap-mak, sentezini yapmak, onlara uyabilmemizi temin edecek bir hale gelmek.

P: Başka?

S: İkinci prensibimiz: Yukarı'nın verdiği....

P: Sizin, yaşayışınız [hayat tarzınız] dediğiniz hal, han-gi halin dışındadır?

S: Herhangi bir halin dışında olarak zaten mütalaa ede-meyiz. Hepsini bir bütün olarak düşünmemiz daha yerinde olur. Fakat biz maddî bağlarla bağlı olduğumuzdan dolayı,

bunun neticesi olarak birtakım en hayırlı olan yolun sağına soluna sapacak birtakım hareketlerde bulunabilmek durumundayız. İşte böyle bir durum var burada.

P: Hah işte bu durumu kaldırın. O birinci maddenizin tashihi olarak şunu bildiriyoruz: Her türlü yaşayışınız onun üstündeki bir yaşayışa dahildir. Dolayısıyla bir ayırıma gitmeniz lüzumsuz ve kıt görüşten ileri gelir. Mümkün olduğu kadar bunları birbirinden ayrılmış iki unsur olarak değil, ses çıkaran iki tek el gibi düşününüz.

S: *İkinci* prensibimiz: Yukarı'nın verdiği ve vereceği bilgilere göre prensiplerimizi tespit ve genişletmeye tâbi tutmak. Bu da aşağı yukarı aynı çalışma ve cehit grubu içine giriyor. *Üçüncü* prensibimiz: Ketumiyetin müsaadesi nisbetinde doğruyu söylemek ve doğru davranmak. Burada ketumiyetten şunu kastediyoruz ki, başkalarının tekâmül seyrine engel olmamak ve avrayı dağınıklıktan kurtarmak.

P: Bir de şunu ilâve ediniz: Aldığınız bilginin sahib-i salâhiyeti olmadan ne bir nakilde ne bir umumî tefsirde bulunabilirsiniz. Bundan dolayı da bilginin aktarılışında herhangi bir hatanın önüne geçilmesi için ketumiyet de şarttır.

S: Daha ziyade hususî mahiyette olarak *dördüncü* prensibimiz: Celse ve müzakere disiplinine tamamen riayet etmek. *Beşinci* prensibimiz: Celselerimizde çalışmalarımızı daha ziyade sistematize etmek. Celselerimizdeki bilgileri mevzuuna göre tasnif etmek, tasnif edilenleri tefsir etmek, sonra tefsirlerin sentezini yaparak yeni tefsirlere gitmek ve neticeyi rapor halinde Plân'a bildirmek.

P: Bu, biraz tehlikeli. Kastım şu: Yapacağınız raporu, sizi bir üst basamağa hak kazandıracak derecede açık, doğru olarak yapabilecek misiniz?

S: Elimizden geldiği kadar çalışacağız.

P: Fakat sizden elinizden geldiği kadar değil, elinizde olan isteniliyor. Bu su götürür cümleleri de kullanmayınız. Sizler elinizden gelenin ne olduğunu biliyor musunuz? Hangi işe dört elle ve ayrıca dört kafa ile sarıldınız ki, netice alınmadı? Bu, bir nevi korkaklık, döneklık, cesaretsizlik ve bilgisine hürmetsizliktir⁽²⁰⁾. Düşünceleriniz ve bilgileriniz

eğer sağlam temelde ise, sizce olabildiği kadar açılmış ve anlaşılmış ise, 'elimizden geldiği' lafı yoktur artık. Bilgi'ne müracaat ederek, 'ben şu sınıra kadar bu işi yaparım' ahdinin sizden intişar etmesi matluptur. Fakat neticenin zuhuru yalnız sizin iradenize tâbi değil. Mesele bu. Kararlı olacaksınız. Pençeli olacaksınız. Devam edin şimdi.

S: Cemiyetin bugünkü disiplinine bizler, prensip ihtilâflarımız olduğundan uyamamaktayız. Diğer taraftan cari olan disiplini de bozamayız. Bu bakımdan, kendi prensiplerimiz dahilinde zarar vermeden yardımcı olabiliriz, diye düşünüyoruz.

P: Yardımcı olmak; bunu düşündünüz mü, ne tarzda?

S: Onların ihtiyaçlarını belirtmeleri halinde bilgi yardımında bulunmak. İhtiyaçlarına göre.

P: Başka?

S: *Altıncı* prensibimiz: İhtiyaçlarına göre yardım etmenin dışında da kendi idrâkimize göre yapılması lâzım gelen bir yardım varsa, o çeşit yardımları yapmaktan da geri kalmamak.

P: Evet, güzel. Yani iki taraflı. Bir, onlardan size akse-den düşünce, his, antipati gibi halleri muayyen bir kanal içinde harekete sevk etmek için, sizin yapacağınız yardımlar. Bir de, onların, gittikleri yolu pek iyi seçememelerinden dolayı hâsıl olacak vakalara karşı, gene onlardan talep sudur ettiği takdirde, bilgili ve kuvvetli ikazlarla tembihatta bulunmak. Ve bu arada, siz bizzat kendiniz, kendileriniz tedbirli ve müteyakkız bulunmalısınız, lüzumludur. Yardımlarınız bu şekilde bir işleyiş içinde olursa, fonksiyonlarınız için şayanı tavsiyedir.

S: *Yedinci* prensibimiz: Bütün bu tatbikatı, hadiseleri prensiplerine göre toplayarak ahenk, sevgi, usul ve bilgi içinde yürütmek azim ve dileğindeyiz.

P: İyi, azimli olmanız iyi. Yalnız o dört kelimenin derinliğine inerek, düşüneceksiniz. Sizin için üslup demek, metod demektir. Bu, bütün yaşayışınızın her türlü hallerinde cari olabilecek bir prensiptir. Belki bu en tepedeki hali kolay kolay bulamayacaksınız. Fakat cehdedin, bulmanız için her türlü yardımı yapacağız. Unutmayın, bütün hayatınızı tanzim edecek bir metod veya prensiptir bu 'usul'.

S: Burada son olarak gayemiz hakkında şunu da söylememiz icabediyor: Dünya plânındaki varlıklara verilmiş olan büyük bilgilerle alâkalı bir hizmette bulunabilmek.

P: Bir daha okuyunuz.

S: (Tekrar okundu).

P: 'Bilmek'i kaldırın, 'Bulunmak'.

S: Evet.

P: Dinleyin. Madem, bu gayeyi söyleyebilecek kadar açık bir düşünceye sahipsiniz, artık şunu söylemekte beis yoktur: *Her biriniz üzer hayatınızdan beri himayemiz altındasınız* ve bundan sonraki günlere iyi hazırlanın. Yeryüzünde fiilen çok az insana vazifeli olduğu söylenilmiştir. Burada sizlere vazifenizin şümûl sahasını söylemiyoruz. Bulunuz. Bulacaksınız, hatta buldunuz da. Ama ikrar şart. Programımızı yeniden beraber tayin ederiz. Muhitinizdeki yardımcılarınızı iyi gözetin, tetkik edin.

Celse-12... 5-8-1962... Cilt-1

P: Dinle neyden kim hikâyet etmede, ayrılıklardan şikâyet etmede... O şikâyet vatan-ı aslînin özlemidir. Kendini ze olan samimiyetiniz, asl'a olan samimiyet kadar olsa, dağlar erirdi. Asl'a sadıklar, kendine sadıktır. *Dolayısıyla sadakat, asıl ile kendini bir görmektir.* Bütün varlıklar, bilcümle yaratık, aslına sadığı arar. Ve ondadır. Denmişti ki, 'Biz onların kalbine mühür bastık' (21). Onlar aslına sadık, kendine değil. Ama, basılan mühür, kanlı bir mühür değil, ıstıraplı bir mühür değil, adaletsiz bir mühür değil. O mühür, müteal fiilin kendisidir. Asl'a sadıklar, kendine sadık olmadıkça neye yarar. Domuz ahırındaki tepişmeler, aslında hayvanlığa sadakattir. Ya insanlığa sadakat nasıl olmalı?

Korktuklarınız, bildiklerinizden gayri mi? Bildikleriniz sizi korkutuyor mu? Ya bilmediklerinizin içinde korkusuzluk varsa ne yapacaksınız? Öyle an gelir ki, korkuyu dahi bilemezsiniz. Bildiğiniz yalnız bildiğinizdir. Ve yalnızsınız. Teksiniz, hem çoksunuz. Kudretlisiniz, hem kudretsizsiniz. İsteyin, isteyişiniz ikrar olsun. Genç bir kızın hülyalı halleri, ancak onu anlayan bir delikanlı içindir. Düşünceleriniz genç

kız seviyesinde kaldıkça, siz ancak bir delikanlı olursunuz. Fakat, bizim işimiz ihtiyar işi. Baharlarını çoktan arkasında bırakmış prensip sahibi işi. Çinliler seddi niçin yaptı? Vicdanları ve düşünceleri delikanlıydı da onun için, hülyaydı da onun için. Sizler de böyle setlerden münezzehe olun. Arının. Yücelin. Sakin bir gecede İlâhî boşluğu ve sessizliği pırıltıları ile terennüm eden yıldızlara bakın: Onlar, dev bir bedenın kalpleridir. Ve bütün varlık, bütün tekevünat, bir kalptir. Ve Müteal için çarpar, Müteal'den dolayı çarpar. Müteal'e doğru çarpar. Müteallerin Müteali hepimizin yardımcısı olsun. Sualleriniz var mı?

S: Suallerimize geçmeden evvel, geçen celsede sıraladığımız prensiplerimize bir tane daha eklemeyi uygun gördük. *Sekizinci* prensibimiz: Aramızda açıklıkla tenkit yapmak. Bunu size bildirmeyi münasip bulduk.

P: Tenkit yapmak, idrâke bağlıdır. İdrâk; künh, asıl ve esastır. Bu idrâkte misiniz? Hâşâ! Yalnız edebildiğinizi tenkit ediniz. Henüz sizlere, lâyük olmadığınız bilgileri de verdik. Bunun sebebini, her türlü problemini çözmeye çalışınız. Sizin tenkidiniz, müşahedeleri iyi yakalamaktır. Olacaksınız. Yalnız, *maya tutmasını öğrenin. Hamurun ihtiyacı olan sıcaklık da temin edilir. Maya tutmasını öğrenin. Çalkantı, kaymağın teşekkülüne engel olur. Hareket halinde bulunan hamur, maya tutmaz.* Oturmuş, yolunu izini bilmiş, istikametini tayin etmiş olan, elbette ki kullanılacak hale gelir, meta olur, faydalı olur. Suallerinize geçiniz.

S: Bir şuur, aynı anda çeşitli plânlarla irtibat halinde bulunabiliyor. Şu halde, bu plânlar içinde bir alâkalanma dalgasının yayılmasına sebep oluyor demektir. Başka bir söyleyişle, bir dereceye kadar bu plânlar içinde yaşayabiliyor. Bu hale göre, muayyen bir maksat uğruna aynı plân içinde, iki ayrı tesir kanalından faydalanarak aynı anda tesir alışverişinde bulunabilmesi mümkün olabilir diye düşünüyoruz. Çünkü özel bir irtibat celsesinde, 'Öz ve Cevher'in birbirine makes olması neticesi, kendi hususiyetlerini, yüz yüze oldukları diğer ruhiyat ve maddiyatla karşılıklı tutmaktan hâsıl olan kesimli tesir kuşakları veya derunî bilgi-

nin kendi dışındaki vasatlara uzantısıdır' demiştiniz. Mese-lâ, dedubleman hadiselerinde (22) olduğu gibi, daha da ge-niş olarak iki ayrı beden içinde icap ve şartların zaruretle-rine uygun bir çift hayatın mümkün olmaması hakkında bir sebep göremiyorum. Bu düşüncem ne dereceye kadar hakikate yakındır?

P: Bu سوال, konularınızın size verdiği ilhamdan mı doğ-muştur?

S: Muhakkak ki elde etmiş olduğumuz bilgilere istina-dendir.

P: Bu konulara müstenit midir? Daha evvel elde ettik-leriniz ile...

S: Son verilen bilgilerle zannederim uzaktan bir alâ-kası olabilir.

P: *Şuur, potansiyel enerjisinin kudreti nisbetinde, muh-telif kademelerin, muhtelif ve aynı zamanlarda varlığı ola-bilir. İkinci bir bedeni yahut böyle bir beden halini düşün-mek lüzumsuzdur (23). Bu kademelerden biri de zaten beden kademesidir. Elinizde bir çubuk var. Çubuğun üzerinde bir sürgü. Sürgü, çubuktaki muhtelif dereceler üzerinde inip çıkıyor. Alta yakın kademelerdeki derecelerden biridir be-den. Bu kadar. Sürgü muhtelif tesir alanlarında ve kademe-lerinde devamlı gidiş gelişler halindedir. Mektebiniz kısır-dır. Buradan alınan, orada yetmez. Çünkü sizin sürgü saha-nız geniştir. Ruh, şu mektebin verdikleri ile yetinemez. Cev-her-i aslî, Müteal'dir. Onun hayatı, Müteal'den aldığı adil duygularla ilgilidir. Beden nedir ki? Çok kaba bir plânın çok kaba tekâsüfû. İşte o kadardır. Fakat arayış, iştihak, dua ve tekâsüf halinde bulunan şuur; bir maddî vasatın verdiği bilgilerle yetinemez. O, sürgünün üst taraflarında bulunan her türlü şuur plânı ile alâkadardır. Bu alâkasının şiddet ve yaygınlık derecesi, maddeye olan merbutiyetinin gevşeyiş ve zayıflığı ile artar. Ve sizin tırmanan kollarınız Müteal'e doğru hareket eder. Dolayısıyla, şuur şu anda malûm bir mekânın malı ise de, onun orada ancak muayyen bir kısmı hapsolür. Bu, 360 derecelik bir açının ancak 90 derecesini ihtiva eder. Diğer dereceler ise, muhtelif kademelerde muh-telif tesir alanları, vasatlar, mekânlar, zaman ve nihayet Mü-teallik duygusu ve idrâki içinde meşguldür.*

S: Şu halde burada aynı plân içinde iki beden dahilinde bir eprövün lüzumsuzluğu ortaya çıkmış bulunuyor.

P: Bu kadar mı?

S: Bunun aksini düşünmüş ve bana bunun aksi daha makul gelmişti. Fakat sizin söylediklerinize göre, bunun lüzumsuz olduğu ortaya çıkmış bulunuyor. Diğer plânlarla münasebette bulunduğunu zaten bundan evvelki celselerde de vermiş olduğunuz bilgiye istinaden biz de bilmekteydik. Fakat buradaki esas olan bizim fikrimiz, aynı bir plân içinde iki muhtelif kanaldan tesir alışverişinde bulunup bulunamayacağı meselesi, problemi idi. Bunun bulunabilmesinin mümkün olması bize daha makul gibi geldi.

P: Fikrinizi daha iyi anlatınız.

S: Meselâ madde plânının ufak bir kısmını teşkil eden dünya üzerinde herhangi bir ruh, bir beden vasıtasıyla birtakım tecrübelerle giriyor. Fakat bu ruhun öyle hususî bir hali ve durumu mevcut olabilir ki, bu ruh aynı anda dünya üzerinde ikinci bir bedenden de istifade etmek vaziyetini ihdas etmiş bulunabilir ve bu da mümkündür diye düşünüyoruz.

P: Buna lüzum yoktur. Esbab-ı mucibesini yukarda anlattık.

S: Yani o 90 derecenin içine sığdırmak kabil değil mi acaba?

P: Siz, *ne için bir dünya eprövünün sadece bir beden kanalından alınabileceği üzerinde durmaktasınız?* Esbab-ı mucibesini anlatınız.

S: Hayır, ben böyle bir lüzumun zaruretinde pek ısrar etmiyorum.

P: O halde neden ikinci bir beden kanalı ile ayrı bir eprövü hazmetmek isteğinde bulundunuz?

S: Ruhun hususî imkân ve şartlar içinde böyle bir kudrete de sahip olabileceğini düşündüm daha doğrusu.

P: *Bu düşüncededir. Her düşünülen realite değildir. Her realite de hakikat değildir. Her hakikat de müteal değildir.*

S: Bu hususta gene bununla alâkalı bir سوالimize geçmek istiyorum: Bağlı şuur ve idrâk ile, serbest şuur ve id-

râk arasındaki münasebet ve farkların anlaşılabilmesi için bize, Cilt-1.. Celse-3'te, 'Şunu söyleyebilirim. Semboliktir. İlerde çözersiniz. Aydınlanan ve aydınlatan şuur' dediniz. Beyin maddesine bağlı idrâk ve şuurculuk hali denince, burada serbest şuur dediğimiz daha geniş görüş ve seziş halinin âdeta maddî alâka dolayısıyla kararması neticesi, şuurun özünden gelen tesirleri lâıyık ile alamayışını anlamamız icabediyor. Bu hale göre, asıl idrâk ve aydınlanma nerede olmaktadır? İdrâk eden kim ve neresidir?

P: Bu سوالın cevabını medyoma sorunuz.

S: Bir başka suale geçiyoruz. Cilt-1.. Celse-9'da, 'Sevgi kelimesi ile, kendi kendini aşan müteal düşünce kelimesi arasında, cümlesi arasında bir irtibat kurmaya çalışın' dediniz. Tanrı'dan, lütuftan başka birşey sadır olamaz. Bu lütfun kaynağı da ancak nihayetsiz bir sevgidir. Bu lütfun derecesini bilmek, bizler için imkânsızdır. Bu yüzden, müteal düşüncenin kendi kendisini aşmasındaki sevgiyi anlamaktan uzağım. Ancak, müyesser olursa bir hayranlık içinde nasibimiz kadar hissedebiliriz.

P: Evet.

S: Yani ben sadece bir lütuf olarak kabûl ediyorum. Bu lütuftan da nasibimizi peyderpey aldığımızı kabûl ediyorum. Sevgi ile lütuf arasında bir bağ düşündüm.

İrtibat kesildi.

Celse-13... 12-8-1962... Cilt-1

S: Bize söyleyeceklerinizi büyük bir memnuniyetle dinliyoruz.

P: Bilinmeyen bir dünyada, bilinmeyen bir yıldız doğacak. Bu yıldızın ardında binlerce küçük yıldız sıralanmış. Saçak saçak etrafa dağılmış. O bilinmeyen yıldız, bilinen yıldız olacak. Ve saçaklar sizleri kavrayacak, sıkacak, çekip alacak. Her seferinde böyle binlerce yıldız gelip geçti. Ve yine her seferinde binlerce yıldızla beraber, binlerce insan da gelip geçti. Her gelip geçen insan ve yıldız, dünyanın gurup vaktini, bir çok gurup vaktini teşkil ettiler. Sonra

dediler ki, 'bizler onlar gibi olamazdık, çünkü onlar inanmışlardı.' Ve dediler ki, 'körlük sizin imanınız mı? Öyleyse neden kalbinizin körlüğünü gidermiyorsunuz?' Baktılar ki, 'mühür' kendilerindeydi. Ve 'körlük' mühürde yazılıydı. Aldılar, kuyuya attılar. Cehil, Ebucehil'in oğluydu. Ve ondan sonra işte, sadece iman kaldı.

Ve bir gün, sizleri kucaklayacak yıldızı gördüğünüz zaman; ne kalbinizi, ne aklınızı kullanın. Çünkü ikisi de yetersiz. Yalnız iman. O, o yıldızı ve küçükleri, ve saçakları, hepsini tek kalp halinde attırır. Tek nabızdır o. Yıldız Kalpler, Yıldız Bedenler, Yıldız Uzuvarlar.. Onun ruhu imandır. O şahidimiz olsun ki, istenilen anda istenileni yapmakta bigûna pervâ etmeyiz. Yeter ki istesinler, yeter ki o yolda olsunlar. Duada olsunlar, mahviyette olsunlar. Dört bir tarafı surla çevrili bir küçücük ağaçcık. Ümitsiz ve kaygılı değil. O surun ardındakini, içindeyken biliyor. Ve bütün şevki cesareti ve imanı, surun üstüne kadar büyüme ve asıl Rahmet'i görmektir. Ve bir gün gene sordular: 'Tanrının asası kimde?' Cevap verdi: 'Sende.'... 'Nasıl olur?'... Gene cevap verdi: 'Sende.'

Celse-14... 19-8-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Sualiniz var mı?

S: Cilt-1.. Celse-6'da, 'Vazife ile İman bir kefededir; Bilgi, Cehit ve Fiil bir kefededir. İkisinin de ağır basmaması, ikisinin de hafif çekmemesi matluptur' dediniz. Bu teraziye öz ve şuur olarak düşündük. İki ayrı kefedede bulunmaları dolayısıyla, fiille vazife arasında bir fark vardır. Ve vazife fiilin üzerindedir. İmanla ve müteal fikrin akisleriyle alâkalıdır diye düşünüyoruz. Terazinin diğer kefesinde bulunan bilgi, cehit ve fiili; şuurun alâkalı olduğu vasat ve plânlar içindeki faaliyeti olarak düşünüyoruz. Yani kısaca fiille vazife arasındaki farkı sormak istiyoruz.

P: Suali niye kestirmeden sormuyorsunuz?

S: Evvelâ o terazi misalini...

P: Zaten iyi anlamamışsınız! Noksan anlamışsınız.

S: Bu noksanın telâfisi için soruyoruz.

P: İfade tarzınızda da bunun telâfisini belirtecek herhangi bir ihtiyaç görmedim. Önce fikrinizi inşa ettiniz, sonradan onunla alâkası olmayan başka bir sual tarzında va'zettiniz. Daha doğrusu, fikirle fiili ikili bir karşılaştırma olarak bir araya getirmeniz doğru değil. Siz iki kefeyi karşılaştıracaktınız. Filhakika, fikirle [fiille] vazife arasındaki müşterek ve bütünlük teşkil edecek noktaları sormanız da iyidir.

Afakî olarak düşünebilerseniz, her yapılan iş bir vazifedir. Fakat, bu vazife, prensip itibariyle bir vazifedir. Yaygın vazife sahasıyla, dar vazife sahasını birbirinden ayırdetmek için, herşeyden önce, fiillerinizin menşei, istikameti ve ulaşacağı hedefi ayırdetmekliğiniz icabeder. Fiillerinizin menşei çok çeşitlidir. Kısaca bunları ikide mütalaa edin: İçeride ait fiiller, dışarıda ait fiiller.

İçeride ait olanlar, gene maddî tezahürat halinde kendisini gösterir. Fakat menşei itibariyle derunî bir halin, sezginin, bir zekânın, bir düşüncenin, bir hürriyet havasının, bir baskının mahsulüdür. Bunlar; iradî, gayriiradî, yarı iradî, otomatik ve tamamiyle otomatizmanızın dışında empozisyonlar halindeki fiillerdir.

Dışarıda ait fiillere gelince, bunlar sizin iradenizin dışındaki iradelerin zincirleme bir araya gelişinden doğan tezahürlerdir ki, menşeleri siz, cemiyetiniz, dünyanız ve dünyanın ötesindeki âlemlerden inikâs edebilir. Dış fiiller, yani sebep ve menşeleri dışarıda bulunan fiiller, ekseriya zorlayıcı fiillerdir. Bilhassa, müşahedeleriniz ile sizlere kendini belli etmeye çalışan, varlığınızda birtakım ihtizazlar meydana getirmek isteyen bu fenomenler, esas itibariyle üç ana kaynaktan neşrolur :

1 - Kendi ruhî enerjinizin istikametlenip muayyen bir formasyon halinde yeni bir düzen yahut bir düzensizlik içinde size inikâs etmesidir.

2 - Sizden gayri olanlar. Bunların sizlere tevcih etmiş olduğu ruhî enerjinin meydana getirdiği fenomenlerdir.

3 - Siz ve sizden gayri olanların da gayrisi olan, meselâ hamî varlıklarınız, meselâ muhtelif Plânlar ve gene meselâ İdareci Mekanizma'nın gayet şümüllü olan fiilleri, vakıalar, fenomenler, tipler halinde karşınızdadır.

Öyleyse şu izahatımızdan, fiille vazifenin sınırını tayin edeceğiz: Her vazife bihakkın bir fiildir. Ve bu fiilin menşei, Yukarı'dan gelir, sizde hazmolur ve [sizden] inikâs eder. İradîdir, bir çok yönlü sebepleri, bağları ve neticeleri bilinebilir, hesap edilir, buna göre yan fiiller hazır ve alesta beklenir. Diğer afakî fiil; bu, yukarda saydığımız üç maddenin ve daha evvelki söylediklerimizin tesiri altında meydana gelen ve her vakit yüzde yetmiş (% 70) itibariyle iradî olmayan: Şunu anlatıyorum iradî olmayandan; menşei, istikametini ve gayesini kestiremediğiniz olanlar,.. bildiğiniz afakî fiilleri teşkil ederler.

Vazife dar ve derindir. Diğer vazife kolları ile birleşmek zaruretindedir. Bunlar âdeta nemalanmak üzere olan bir tarladaki kılcallık olayına benzer. Muhtelif ince fakat çok derinlere giden, bu tarlanın bereketini, mahsulâtının verim fazlalığını, güzelliğini, tabiata uygunluğunu temin eden o ince kıl[cal] borulardır. Bunlar toprağın altında, muayyen yerlerde birbirleriyle birleşmedikleri an hiç bir şeye yaramaz. Fakat birleşirler. Bu, böyle bir dar fiilin yani vazifenin kendi kendine olan bir halidir. Birleşmeme pozisyonu düşünülemez. Çünkü, varlık sebeplerinden birini teşkil eder. Evet.

S: Cilt-1.. Celse-12'de, bir sorumuz üzerine, 'Siz, ne için bir dünya eprövünün sadece bir beden kanalından alınabileceği üzerinde durmaktasınız?' dediniz. Bu takdirde, bedensiz olarak da bir dünya eprövü yaşanabilir mi?

P: Okumadan anlatın.

S: Bedenden gayri olarak bir dünya eprövü yaşanabilir mi?

P: Yani şunu demek istiyorsunuz: Bedenli halde bulunan bir ruh, bilgisini sadece bedeni kanalıyla değil, ruhun diğer serbest taraflarıyla da bol miktarda alır. Ve beden bu büyük bilgiyi çok miktarda almaya müsait değildir. Bunun aksi olarak, bir ruh da beden sahibi olmadığı halde maddî bilgileri alabilir, tarzında anlatmak istiyorsunuz.

S: Evet, sual budur.

P: Sizce olmaması için bir sebep var mı? Yahut olması nasıl şartlara bağlı olabilir?

S: Olmaması için sebep, içinde bulunduğumuz kaba maddî bir vasatla, maddî vasatlar olmaksızın temas edilebileceği bizce meşkûk. Olması için sebep, ruhun bütün melekelerini tam manasıyla bilmiyoruz. Bu yüzden dünya vasatlarından alınan tesirler endirekt olarak bir dünya eprövünü yaşamak hususunda bazı imkânlar temin edebilir.

P: Şimdi, eprövden neyi anhyorsunuz?

S: Eprövden kasıt, bir durum karşısında varlığın göstereceği reaksiyondur, kendi kabiliyetine göre.

P: Bu durum nedir?

S: Bu durum, içinde bulunulan vasata göre değişebilir. Maddî vasatlarda maddî durumlardır.

P: Nedir o, vasat nedir?

S: Bu suali sorarken içinde bulunduğumuz dünya vasatını düşünüyoruz.

P: Yani bir eprövün, adına layık bir epröv olabilmesi için, gerçekten bir beden içinde bu macerayı mı geçirmek zarurettir diyorsunuz?

S: Hayır, böyle bir zaruret yoktur diye anlamıştık, doğru mudur diye soruyorum.

P: İşte bunu müdafaa edin. Ben onu soruyorum size.

S: Beden olmaksızın diğer varlıklar vasıtasıyla alınan hisler bir nevi müşahede teşkil edebilir. Bu müşahedeler üzerinde yapılan düşünceler de insanın düşüncesinin veya o varlığın düşüncesinin şöyle veya böyle oluşunu temin edebilir. Bu da epröv tarzında mütalaa edilebilir. Fakat bizzat o hadiseyi yaşamak değildir bu. Bu yüzden bir epröv karakteri taşır mı bu nevi müşahede ve karar verme halleri?

P: Bir epröv, bir maddî boğuşma iki türlü netice verir. Birincisi, varlığın varlık sebebini anlaması. Varlık sebebini anlaması demek, içinde bulunduğu mevzuun özünü özüne aktarması demektir. Pekâlâ, 'özünden gayrileri ne olur?' tarzında bir sualle karşılaşmanız mümkün. Bütün mesele, olaydaki espriyi yakalamak, ince noktayı, asıl unsuru bulmak ise, bunun etrafındaki teferruat hakkında ne düşünüyorsunuz?

S: Esas fikir, maddî şartlar olmaksızın da edinilebilir. Binaenaleyh, burada, olayın espriyi gene de kavranılabilir tarzında düşünüyorum.

P: Güzel. Bu hale göre, bedensiz bir varlık, düşünme halinde olan bir varlık dahi, diğer düşünenlerden akseden tesirleri liyakatine göre alır. Başkalarının müşahedesini, onu müşahade etmek suretiyle öğrenebilir. En ufak bir hadisenin, havsalanızın almayacağı açılardaki yankılarına kendini hemahenk kılarak muayyen bir vasat dahilinde bilgilerini elde edebilirler.

S: Bahsettiğiniz husus, herhalde muayyen sınırlar dahilinde kabil-i tatbik olan bir durum arzetmektedir. Yani muayyen bir seviyeye ulaşmış herhangi bir varlık, bu şekilde bedensiz haliyle dünya eprövünü kendisine mahsus imkân ve şartlar dahilinde hazırlayabilir diye düşünüyorum.

P: Gayet tabi, zaten söyledim. Cümlemde mevcuttur. Muayyen bir plân dahilinde dedim. Ve buradaki varlık artık bedenî bir ızdırabın, bedenî bir meşgalenin zaruretinde değildir. Yani o, amelî olarak bir bilgiyi almak kaydıyla yüklü değildir. O, bu kaderini tamamlamıştır. Ve elde ettikleri [ile] şuurundaki aydınlanma; ona bu şekilde gene muayyen bir devrede, muayyen bir tekâmül seviyesinde olduğu gibi, muayyen bir durumda bazı bilgilerin de kendi şuuru-na geçmesini temin edebilir (24).

S: Biz bu husustaki sorumluyu, bahsettiğiniz belirli bir liyakat seviyesine ulaşmamış varlıklar için tanzim etmiştik. Bu yükselmemiş varlıklar için dünyada birtakım tecrübelerle girişmenin gerekli olduğunu düşündük. Fakat bu seviyeden sonra bedensiz olarak da birtakım imkânları kazanmış oluyor.

P: Bu, o seviyenin altında da vardır. Fakat...

S: İmajinatif faaliyetler...

P: Bunlar, imajinatif faaliyetlerin haricinde çok endirekt bilgilerdir. Ve bu bilgilerin faydası, şuurda bir aydınlatma meydana getirmekten ziyade, yeni bir enkarnasyonun hazırlığı mahiyetindedir. Şuur, birtakım pırıltılanmalarla, birtakım karıncalanmalarla kısaca bir düşünceye duçar olur, kaçamak bilgiler sayesinde. Ve kendisinde ezeli bulunan bilgi aşkını tatmin etmek için, zemin hazırlatacak fikirler imalinde bulunur. Ve dolayısıyla yeni bir enkarnasyon zaruretinin de biz-

zat kendisi idrâk eder. Burada da bir bilgi alışverişi vardır; fakat bu çok endirektir. Ve sadece bir şuur aydınlatılmasını meydana getirmek için değildir. Bir tembih, bir uyarı, bir yeni düşünce hali doğurmak ve yeni bir enkarnasyon temin etmek içindir. Evet.

S: Cilt-1.. Celse-12'de, 'Her düşünülen realite değildir. Her realite de hakikat değildir. Her hakikat de müteal değildir' dediniz. Şimdi, düşüncelerin de bir kıymeti vardır kendi başına. Düşünce, realite, hakikat ve müteal'in birbirleri ile bir alâkası olması lâzım geldiğini düşündük. Bu bakımdan bazı düşüncelerin de faydası olabileceğini sanıyoruz gene, tekâmülün üzerinde.

P: Eee, düşünün. Ne söylüyorsunuz?

S: Her düşünce hakikat değildir demekle, bu kabil düşüncelerden uzak kalınmamızın istenmesi mi kastedilmiştir? Düşünce ve hakikatleri birbirlerine bağlayan bağlar...

P: Düşünün daha bunun üzerinde. Derme çatma suallerle çıkıyorsunuz. Hiç bir imal-i fikriniz yok. Doğru dürüst aranızda bir bağ kuramamışsınız. Düşündük, ettik, eyledik...

S: Eski Mısır'da bir Batlamiyus sistemi vardı, ve ona göre gökyüzündeki herşey dünya etrafında dönerdi ve dünyaya kâinatın merkezi idi. Bu, bir bilgi ve fikir olarak o devrin realitesi idi. Bugün için ise kuşkusuz değildir. O zaman için bunların da bir kıymeti vardı ve bu kıymet şu bakımdandır ki, fikirler zamanla zincirleme olarak bizi daha mütekâmil, daha şümüllü bir hakikate doğru götürecektir.

P: Güzel. Bu tip halleri sadece eski filozofide değil, yeni filozofide de buluruz.

S: Şüphesiz, tabi. Dinlerde de var.

P: Değil mi? Bu şekilde çalışalım. İlmî çalışma budur. Fiillerinizle çalışın dedik size, düşünce ile değil. İkrar budur. Düşüncenin ikrarı demek budur. Evet, şimdi bu anlattığınız misalde bir kaç asır, bu düşünce ile hemhal olan insanlar, realite içinde idiler. Ve kendileri bunu hakikat olarak kabûl ediyorlardı. O halde bu, hakikat olmadığına göre, bu insanların durumu nedir? Öyle ise yanlış olan dahi insanı tekâmül ettiriyor demektir. Doğrunun kıymeti ne oldu?

S: Demincek söylediğim gibi, her fikrin ve her bilginin kendi seviyesinde bir kıymeti mevcuttur. Bu bakımdan doğru bulunanları, seviyeye göre bir şümûl kazanmaktadır. Ve bir seviye ne kadar yükselirse, bu doğruluk dediğimiz mefhum da, genişliği ihata edişi bakımından o nisbette genişlemektedir. Ve bir tek hakikate doğru gitmektedir diye düşünebiliriz.

P: Bu sual üzerinde çalışınız. Burada ince bir nokta var. Yanlış ve doğrunun kıymet derecesi nedir? O devirde de dünya mektebini bitiren mevcuttu o bilgi ile. Bu bilgi ile bu devirde de bitiren mevcut. Bu haksızlık olmaz mı?

S: Evet. O devirde bitirenlerle bu devirde bitirenler arasında belki de bu bakımdan bir farkın mevcut olması düşünülebilir. Ve bu farkın telâfisi başka maddî âlemlerde de mümkündür diye düşünebiliriz. Fakat bir de şu var ki, bu fark dünya mekteplerini bitirmeye engel olacak bir kıymeti haiz değildir.

P: Evet. Buradan girin bakalım.

S: Şu halde dünya mektebini bitirmek için kâinat bilgisinin bize göre görünen değerinin daha dışında bazı kıymetleri ruhumuza kazandırmamız icabettiğini düşünmemiz gerekmekte.

P: Hımm.

S: Bu da, daha ziyade bilgilerin dışında ruhî melekelerin bir kısmının inkişafını temin eden kudretler sağlamaktadır.

P: Güzel. *Yalnız burada, dünyevî bilgi ile ruha inikâs eden öz bilgi arasındaki münasebetleri de düşünmeniz icabeder. Beyazdan aldığı netice de aynı, siyahtan aldığı netice de aynı. Her ikisi de on numara.* Terslik bu. Bunun üzerinde, bu demin anlattığımız hususları biraz daha müteale kaydırarak düşünürseniz çözeceğinizi zannederim. Ve bunlar sizler için bir hayli önemlidir. Evet, buyrun başka sualiniz.

S: Geçen celse bahsedilen körlüğü biz, ruhun madde kâinatı ile temasa geçişi neticesinde kendisinde meydana gelen, bir kendini bilemeyiş hali olarak düşündük. Yani maddî alâkasını yoğunlaştırmasından dolayı kendisini bilemeyiş olarak düşündüm.

P: Burada, kendini bilemeyiş tabirini kullanmak pek yerinde değil. Buna bir başka söz arayınız. Vakıa, maddeye girişten dolayı bir hal olmaktadır. Bu kendini bilemeyiş midir, yoksa daha başka bir şey mi?

S: Maddeye bağlanışın bir teşevvüşü..

P: Hayır.

S: Belki de kendi özünden gelen akisleri yapamaması ilk başlangıçta bu neticeyi temin edecektir.

P: Bunu açın biraz.

S: Varlık, madde ile temasa geçmiştir. Kendisi esasında saf olmakla beraber, bilgisizdir de. Bu yüzden, kendisinden gelen tesirleri muhitine tatbik edememektedir. Bu yüzden kendisinde bir nevi kararına meydana gelmektedir. Kendisi hakkında bilgisi noksanlaşmaktadır. Bu yüzden kendisini bilemeyiş dedim. Ve olduğundan apayrı, kendini başka, değişik görebilir. Kendini tanımayış, bir nefsanîyetin hatta eseridir.

P: Bu kendini tanımayış lafı sizi doyuruyor mu?

S: Mevcut olanı bilemeyiş, hakikati kavrayamayış, kendini bilemeyiş tarzında düşünüyorum. Evet.

P: Öyle kabûl edin. Doyuruyorsa öyle kabûl edin.

S: Geçen celse bahsedilen cehil hakkında bir sorumuz var. Cehil, körlükle alâkalıdır. Ve bu cehil oluşu, madde-nin cehaleti ile bizzat ruhun alâkalanması zaruretinden meydana çıkan sempatisasyonun bir icabı olarak düşünülüyor. Gene aynı şey. Buna göre cehaletin babası, madde olmaktadır. Bu alâkanın icapları ortadan kalkıp, ruh da üstün bir plânla irtibata geçtikten sonra artık cehalet dediğimiz hal yerini imana bırakır.

P: Pek imana değil.

S: İman sezgisine.

P: Hah, doğrudur bu söylediğiniz. İmana değil. Çünkü cehalet çok muhteliftir. Bir gün inşallah ondan da bahsedebiliriz.

S: İnşallah.

P: Şimdi dinleyiniz: Karşıdaki tepeyi iyi görmek, oraya gidecek yolları uzaktan da olsa sezinlemek için, şöyle, et-

rafı sakince olan düz bir yere çekilmek matluptur. Bu düz yer, sizin şuur alanınızdır. Karşıdaki tepe; istikametiniz, gayeniz, vazifeniz ve her ikisi de, *şuur bütünlüğünüz*'dür. Şuur bütünlüğünüzü, diğer şuur bütünleri ile hemâhenk halinde götürebilmek için hem tepeyi, hem yolu, hem içinde bulunduğunuz düzlemi iyi tanımanız lâzım. Bu demektir ki, bildiğinizi iyi bilin. *Şuur sahanızı karıncalardan temizleyin*. Taşını toprağını süzün, iç evinizi tanzim edin. Çünkü siz, ayaklarınızın dibine değil, ufka yakın yerlere bakmak üzere harekete geçmiş bulunuyorsunuz. Önünüze, sağ ve solunuza bakmak için vaktiniz yok. Dolayısıyla evinizi iyi tanzim edin. Endişeniz, orada saplı kalmış bir fikriniz bulunmasın artık. Ve öyle ki, tanziminiz, elinizi attığınız anda, istediğiniz eşyayı bulacak tarzda olsun.

Diğer ufuk gözleyiciler bunu yaptılar, dünyanın dört bir tarafında.. Fakat gözlenen kısmın da önemi vardır: Muayyen bir yeri gözlemek, muayyen bir semti gözlemek ve canalcı bir yeri de gözlemek... Çeşitli çeşitli nişan noktalarıdır bunlar. Evinizi tanzim edin ki, sizin nişan nokتانız başkasına verilmeden size verilsin. Belki daha üstte bir noktayı size verirler. Ama gecikirseniz, her gecikmeniz daha aşağılara, eteklere kadar iner. Takdir edersiniz ki, bir dağ gözlemek, eteklerini gözlemek değildir. Birtakım kanaatleriniz, saplantılarınız, âdetleriniz, acaip inançlarınız bulunabilir. Bunları, diğer ahenk içinde eritin, yok edin. Sizleri daha cevval istiyoruz. Hiç bir şey size bağlı olmamakla beraber, size bazı şeylerin bağlı olmasını da istiyoruz.

Celse-15... 26-8-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi büyük bir memnuniyetle dinlemeye hazırız.

P: Sualiniz varsa sorun.

S: Geçen celse, fiilleri menşe itibariyle içe ve dışa ait olanlar diye iki gruba ayırmıştınız. İçe ait olanlar için: 'Gene maddî tezahürat halinde kendisini' gösterir. Fakat menşe itibariyle derunî bir halin, sezginin, bir zekânın, bir düşüncenin, bir hürriyet havasının, bir baskının mahsulüdür.

Bunlar; iradî, gayriiradî, yarı iradî, otomatik ve tamamiyle otomatizmanızın dışında empozisyonlar halindeki fiillerdir' dediniz. Şimdi bu empozisyon halini tevlit eden amil, hangi kanaldan gelmektedir? Bu şekilde bir suali kendimize yönelttik ve bu hususta şunları düşündük: Murad istikametine yöneltici üstün tesirler yüksek ve ince tertipte olduklarından, öz'ün üç bilgisine inzımm ile onda bir feveran hali husule getirirler. Bu hal, muayyen bir nisbette şuura aksederek onda bir istek, dolayısıyla iradî bir cehit havası yaratır. Zaten bu sebeple de empozisyon yoktur da denilebilir. Şu halle göre iç ve dış tesirlerin bir müşterek istikametlenişi ve bir şuur ve öz tarafından fiiliyata sokuluşu mevzubahis oluyor demektir. İç ve dış, âdeta bir bütün halinde harekete geçen bir vücut gibi davranmaktadır. Bu şekilde düşünüyoruz.

P: Empozisyonlar yedi türlüdür. Sizler için ilk üçü yeter. Şöyle ki: 1-Kozmik vakıaların meydana getirmiş olduğu tesir ve müktesebat, sizler için, tam manasıyla bir empozisyondur. 2 - Empozisyon bütün varlıkların, bilhassa düşünce sahibi olduktan sonra, yeni bir safha teşkil eden bütün varlıkların zihinlerine veya o vazifeyi gören organlarına, dolayısıyla o şarta bağlı şuur sahalarına zerkedilen mecburiyetlerdir. 3 - Üçüncüsü sizin söylediğinizdir.

Dört ve diğerleri için henüz bunları kaldıracak durumda değilsiniz. Yedi'den sonra olanlarını ise ancak [dünya okulundan] mezun olduktan sonra, nasipse öğrenirsiniz. Empozisyonları iradenize yapılan darbeler, isteğinize karşı vurulan prangalar olarak görmeyin. Unutmayın ki, madde kâinatına girmek arzusu da sizindi. Bu arzuyu izhar etmeniz, izharın cevabı olan bin türlü yıldırım da üzerinize çekişiniz demektir. Madde kendini tanıtırken, kendisini size açarken, sırrını faş ederken eziyet etmekten hoşlanır. Bu itibarla, tekâmül için ızdırap şart olmuştur. Siz, [geçen celse sonunda bahsedilen] şuur sahalarınızın karıncalarını temizlemekten ne anlamıştınız? Ama şunu da anlayınız ki, orada boş sahalar meydana getirebilmek için hürriyete ve iradeye ihtiyaç yoktur. Çünkü sizin hürriyet ve irade dediğiniz husus, bilgi'nin haricinde bulunan bir varlık değildir. Evet.

S: Bu hususta bir şey sormak istiyorum. Empozisyonlar dendiği vakit bunu şu manada kabûl ediyorum: Dıştan üstün tesirlerin de yardımı ile varlıkların Murad istikametine yönelişini temin eden bir itiliş, bir sevkediş kudreti olmalıdır. Bu hale göre, bilmiyorum doğru mu, varlıkların almış oldukları üç bilgiyi de bir bakıma bir empozisyon olarak düşünüyorum. Çünkü bu da varlıkları tekâmül istikametine sevkedici bir kudret olarak tezahür etmektedir.

P: Güzel bir nokta. Yalnız burda şu hususu açığa çıkartmak lâzım: *Cevhere üç bilginin zerkedilişi, cevherin talebinden dolayıdır. Fakat bilginin cevhere tesiri, bir nevi empozisyonudur. Yani, iradî istek, neticede irade dışı bir empozisyona dönüşür.*

S: Burada, üç bilgidен evvel varlıkların yaratılmış olması mecburiyeti ortaya çıkmıyor mu bu söylediğinize göre, ki bir istekte bulunmuş olsun?

P: Gayet tabi.

S: Peki, o devre esnasındaki varlıkların tekâmül seyri ne tesir eden amiller ne şekildeydi. acaba?

P: Bunu öğrenmekte acele etmeyin. Çünkü sizler için maddesiz, bilgisiz ve mekânsız bir tekâmül idrâk edilemez. Bir zamanlar, 'Pasif bir tekâmül hayatı' tabirini kullanmış-tık. Şimdilik bununla yetinin.

S: İkinci sualımız ve bu sual hakkındaki düşüncelerimiz: Şimdi, bedenli bir insan, özünden şuuruna akseden öz bilgisinin ışığı altında karşılaştığı hadiseler içinde meknuz dünyevî bilgilerin bir tahlil ve sentezini yapmak mecburiyetindedir. Bu sentez ve kıymetlendirme ameliyesi daha ziyade öz bilgiye dayandığından, içe ait fiillerimize hem bir istikamet vermekte, ve hem de hadiselerin değişikliğine tâbi olmamak gibi bir hususiyet arz etmektedir. Ruhun melekelerinin matlup olan muayyen bir inkişafa mazhar olması için, sadece müteal inikâsların özdeki reaksiyonlarının şuura aktarılışının doz, karakter ve formasyonu ile ve bu hali destekleyen yan ve üst tesirlerin aynı istikametteki gayretleri başlıca amil oluyor. Yani dünyevî bilgiler ve bu bilgileri bize takdim eden hadiseler bu formasyon karşısında

ikinci plânda bir hale sahiptir. Meselâ gayet fakir bir insanın, içinde bulunduğu hadiseler ve tesirlerin altında, na fakasının yarısını başka muhtaç birisine vermesiyle ruhu- na kazandıracağı bir kudret ile, tamamen başka bir muhit- te, tamamen değişik hadise, şart ve tesirler altında ve mese- lâ bir kral, bir âlim veya zengin bir adam olarak yapacağı diğerkâmca bir davranış ile aynı ruh kudretini kazanmış ola- biliyor. Bu hale göre, her iki değişik hadise, aynı değeri ayrı iki şahsa kazandırmış oluyor. Demektir ki, her iki de- ğişik hadise aynı gayeye hizmet etmiştir diyebiliriz. Bu yüz- den, burada esas olan, dünyevî bilgilerin akademik hamallı- ğını yapmak, ruha herhangi bir kudret kazandırmak bakı- mından büyük bir kıymet ifade etmiyor. Asıl olan, hadiseler karşısında o hadiseleri öz'ün inikâslarıyla kıymetlendirmek ve bu kıymetlendirişten ruhi kudretlerimizi arttırmaktır. Şu halde; zaman, mekân, hadiselerin değişik oluşu, dünyevî bil- gilerin farklılığı, ruh melekelerinin inkişafı yönünden sade- ce bir vasıttan ibaret kalmaktadır. Hepsi de temin ettiği netice bakımından aynı değerdedir. Hepsi de on numara alır. Geçen celse, 'Yalnız burada dünyevî bilgi ile ruha inikâs eden öz bilgi arasındaki münasebetleri de düşünmeniz ica- bedir. Beyazdan aldığı netice de aynı, siyahtan aldığı neti- ce de aynı. Her ikisi de on numara' demiştiniz. Yalnız hü- ner, hadiseler bu on numarayı verdirebilmektedir diye dü- şünüyoruz.

P: Kısaca bir hülâsa yapınız.

S: Şimdi burada şunu demek istiyoruz: Meselâ taş dev- rinde yaşayan herhangi bir varlık da, eğer ruhî melekeleri- nin inkişafını temin edebilecek bir faaliyet içinde bulunmuş ise, bu dünya mektebini bitirebilir. Aynı şekilde bugün, atom devrinde yaşayan herhangi bir insan da, keza gene ruhî me- lekelerini inkişaf ettirebilecek bir faaliyet içinde bulunmuş ise, bu insan da dünya okulunu bu şartlar altında bitirebilir. Bu hale göre, şartların değişik oluşu, hadiselerin farklılığı insandaki ruhî melekelerin kudret kazanışı üzerinde ikinci plânda bir tesire sahiptir. Burada esas olan, öz'den inikâs eden ışıkla o hadiselerden alınması lâzım gelen derslerin

alnabilmesini temin için bir faaliyette bulunmak ve bu faaliyet neticesinde ruhun matlup olan bazı hususiyetlerinin inkişafını temin etmektir. Bu bakımdan birbirine tamamen zıt gibi görünen iki ayrı hadiseden de aynı neticeye varmak, aynı değer ve kudreti kazanmak bizim için mümkündür diye düşündük.

P: Demek, bir varlık her ne şart ve bilgide olursa olsun, ruhî melekelerini inkişaf ettirebilmiş ise, bu ayrı görünen durumların bir önemi yoktur demek istiyorsunuz.

S: Evet.

P: Burada bir hususa dikkatinizi çekerim: Ruhî melekelerin inkişafını temin eden amil, muhtelif derece ve şekiller arzeder. Onun çeşitliliği sizdeki ruhî melekelerin çeşit, yaygınlık ve kapasitesini temin eder. Dolayısıyla, taş devrinde A melekesini inkişaf ettirmiş bir insanla, sizin devrinizde A melekesini inkişaf ettirmiş insan arasında bir fark olması icabetmez mi? Çünkü, her iki melekenin de inkişaf edişi, aldığı bilgilerin kalite ve derecesine göre kalite ve dereceler arzeder. Bu itibarla, taş devrindeki insanın A melekesi, devrinizdeki insanın A melekesiyle aynı vasıfta olamaz.

S: Bu hususta ben şöyle düşünüyorum: Bu umumî tekâmül farkını teşkil ediyor. Yani her devrin kendine mahsus bir realitesi var. Meselâ Hristiyanlık dininde daima tevazuun ve hilmin öğretildiğini görüyoruz. Bu o zaman için gayet yerinde bir hal idi. Diğer taraftan Müslümanlık'ta icab-ı halde şiddet ve cebir de kullanılmıştır. Bu da o zamanın hali idi. Bir üçüncü devir düşünürsek, bu ikisini de doğru olarak kabûl etmek imkânını bize temin edebilir. Bu yüzden, devirlere göre umumî tekâmül realiteleri de değişmektedir.

P: Ee, ne var?

S: Yani bir taraftan varlığın tekâmül seviyesini düşünürken, diğer taraftan içinde bulunduğu sistemin de tekâmül seviyesini düşünmek icabeder. Ve gittikçe bu da inkişaf etmektedir diyorum.

P: Evet, bu melekenin inkişafı ile olan bağlantıyı da söyleyiniz.

S: Şahıstaki melekenin inkişafı ile olan bağlantısı, her ikisi için de farklı durumlar icabetmesi düşünülebilir. Yani bir evvelki durumdaki varlıkla, ikinci durumdaki varlık arasında muhakkak ki fark vardır. Aralarında bir realite farkı olması icabeder.

P: Siz farkı söylediniz. Yani her iki melekenin birbirinden kalite ve şiddet bakımından farklı bulunmasını tarif ettiğiniz zaman siz bunu umumî olarak realite ismiyle vasıflandırmış oldunuz. Fakat bu bizim problemimizi hal için kâfi değil.

S: Efendim, izninizle aynı problem hakkında bir fikir daha ileri sürmek istiyorum: Şimdi, üstte belirttiniz ki, taş devrindeki herhangi bir varlığın bir A melekesi vardır. Bir de devrimizde bulunan bir varlığın gene bir A melekesi vardır. Binaenaleyh bu iki meleke tamamen birbirinin aynı olan bir hususiyete sahiptir. Şu halde bu A melekesinin muayyen bir inkişaf kademesine ulaşması için birtakım muayyen cehit ve gayretlerde bulunması lâzım o varlığın. Böylece bu cehit ve gayret, taş devrinde de o imkân ve şartlar altında yapılabilir, sarfedilebilir. Bu, atom devrindeki imkân ve şartlarla da sarfedilip yapılabilir. Ve neticede aynı olan bu A melekesinin muayyen bir inkişafı temin edilmiş oluyor.

P: Pekâlâ, şunu anlatmak istiyorsunuz herhalde: Taş devri veyahut devriniz; burada muayyen [bir] vakıanın teesüs etmesi ve bu vakiadan varlığın mütenebbih olması icabeder. Taş devrinde bu bir sadelik arzeder. Devrinizde ise gayet karışık ve muğlaktır. O halde siz niçin taş devrinde enkarne olmadınız? Veyahut taş devrinde enkarne olanlar sizden daha mı geri, yoksa daha mı mütekâmildi?

S: Şimdi efendim, taş devrinde gelip gelmediğimiz hakkında katî bir fikir söyleyemeyeceğim. Belki de gelmişizdir o devirde. Fakat o devirde herhangi bir amil ikisinin...

P: Ama bu devirdeki A melekenizle o devirdeki A melekeniz aynı. Bunu gözden uzak tutmayın.

S: Eğer o devirde A melekesinin inkişafının muayyen bir kademeye ulaşmasını temin edecek şartlar mevcut idiyse, bu şartların içinde...

P: Öyle kabûl ettik zaten.

S: Evet, o zaman o melekenin istenilmiş olan veya temin edilmiş bulunan bir kademeye kadar inkişafının da mümkün olması icabeder. Fakat devrimizdeki şartlar ve imkânlar daha karışık ve daha komplikedir. Fakat buna rağmen ruhun aynı olan A melekesinin de, eğer aynı seviyeye ulaşmasını nazar-ı itibare alıyorsak, bu şartlar içinde de temin edilebilmiş olması lâzım gelir. Fakat, eğer devrimize ait olan imkân ve şartlar A melekesinin daha üst bir kademedeki muayyen bir seviyeye ulaşmasını temin edebilecek hususiyetler arz ediyorsa, o zaman A melekesinin inkişafı bir üstünlük kazanıyor taş devrindekine nazaran. Bu ayrı bir mevzu oluyor tabi.

P: Hayır. Anlatmak istediğimi kavrayamadınız. A melekesi ikisinde de aynı kademeye çıkıp bitiriyor işini. Taş devri insanının eprövü de aynı, atom devrinin insanının eprövü de aynı. Birincisi eprövünü bir sadelik içinde, ikincisi eprövünü bir karışıklık içinde tamamlıyor. Niçin bu sadelik ve giriftlik farkı var? Nedir, kazanç nedir? Bir tek meleke üzerinde çöreklenip kalmayın. Öyle değil mi?

S: Başka melekeler de düşünülebilir.

P: Gayet tabi. Vakıa taş devrindeki varlık, bu devirdeki insanın A melekesini aynı devrede elde etmişti. Fakat onun vakıalarındaki sadelik, melekelerine de aksetmiştir. Yani melekesinde de bir sadelik mevcuttur. Halbuki, devrinizin insanında, taş devrinin kazandırdığı A melekesinden gayri diğer bir çok melekeler gelişmektedir. Birçoklarının tohumu açılmaktadır. *Birçokları eskisinden daha üstlere doğru kaymaktadır.* Fakat bizim size sordüğümüz sorunun ancak bir yönünün cevabıdır. Siyah ve beyaz meselesi. Yani melekeler yönünden izah edilen cevaptır. Başka hangi yönlerden düşündünüz?

S: Geçen celse, 'Yalnız burada dünyevî bilgi ile ruha inikâs eden öz bilgi arasındaki münasebetleri de düşünmeniz icabeder. Beyazdan aldığı netice de aynı, siyahtan aldığı netice de aynı. Her ikisi de on numara' demiştiniz. Bu siyah beyaz meselesini biz şöyle düşündük ki, meselâ bir katil var

bir yanda ve diğerk yanda da iyilik yapan bir adam var. Her ikisi de netice itibariyle müşahede eden insana aynı şeyi verebilir.

Medyom: Anlamadım.

S: Bir yanda fedakârlık yapan bir kimse var ve bu, bir müşahede teşkil ediyor. Diğerk tarafta hayatı gayet kötü geçen başka bir şahıs var. Bu da insanlar için bir müşahede teşkil ediyor. Her ikisinin de netice itibariyle insanlara kazandırdığı şeyler birbirinin aynı olabilir. Siyahla beyaz kadar birbirine zıt olan şeylerin kazandırdıkları değerk gene de aynı olabilir.

P: Nasıl bir noktada birleşirler meselâ?

S: Meselâ şöyle bir fikir vereyim: İnsanlar, insanlığını bilmeli, insanî değerlere hürmet etmeli, birbirlerini tanımalıdırlar. Birbirlerine yardım etmelidirler. Biri bunu müsbet yönden yapıyor, bizzat gören evet diyor. Öbürü de tamamen aksi yönde yapıyor. Hayatı bir sürü kötülükler içinde geçiyor. Fakat bunun geçen hayatı neticesinde cemiyet belki öbüründen fazla bundan da mütenebbih oluyor. Ve aynı fikre varıyor. Netice gene aynıdır. Bir insanlık düşüncesine varabiliyor.

P: İh. Bu, bütün insanlar için şamil olan bir hususiyet arzetmez. Arzetmez. Öyle bir bilgi düşünün ki, kütleleri kavramış, maşerî tekâmül; ferdî tekâmülü kastetmiyoruz. Öbür tarafta başka bir kütle, onu da kavrayan başka bir bilgi var. Ve ters bunlar birbirine. Fakat netice aynı.

S: Materyalizm ve spiritüalizm bakımından da düşünülebilir. Dinler bakımından da düşünülebilir. Her ikisini de ihtiva eden daha geniş ve daha şümûllü bir düşünce elbette ki mevcuttur.

P: Evet. Bu da olur. Hiç bir zaman iddia edemezsiniz ki, bir materyalist dünya mektebini bitirmiyor. Nedir bu hal? Buna biraz daha hazırlanın. Başka sualiniz var mı?

S: Bizim bugün için hazırlamış olduğumuz...

P: Peki.

S: Sual ve fikirlerimiz bundan ibaret.

P: Güzel.

S: Sizin söyleyeceklerinizi...

P: Biz söyleriz.

S: Memnuniyetle dinliyoruz.

P: Çalışmanızda bir kusur var. Çeşitli düşünmek. Ya ihtiyacını duymuyor, ya yapamıyorsunuz. Yahut da bulduğunuz husus size pek sempatik geliyor. Düşünememeyi bir dereceye kadar kabûl ederim. Bu, ne de olsa zihnî bir inkişaftır. Fakat sempatik gelmek, böyle bir haliniz varsa diğerlerine karşı da sempati duyunuz. Bakmakla görmek bir değildir. Baktığı yeri bilmek, gördüğünü anlamak ve neticede tekrar bilmek. İşte en güzel ilmî metod budur. Bunu tatbik edemeyeceğiniz hiç bir husus yoktur... Şartlarınız da hilinde. İnce müşahedeler yapabilmek. Önce müşahede bilgisi ile, müşahede edilecek şeyin hususiyetlerini bilmekle kaim olur. *Müşahede edebilmek; evet, tekâmül zaruretinin bir neticesidir. Ve sizlerin bir kaç tane olarak bildiğiniz ruhî melekelerin de üzerinde olan bir melekedir. Tam bir ruhî melekedir. Ve şimdiye kadar bildiğiniz melekelerin de üstündedir. Müşahede melekesi..* Bunun manasını ilerde daha iyi anlarsınız. Sistemler, plânlar, alt vasatlar, dünyevî şartlar ve nihayet şuurunuz böyle bir müşahedenin muhtelif safhalarda ekranlarıdır. İnsanın bir kabiliyeti, kendi kendisinin ekranı olmasıdır. İşte [insanın] maddeden ayrılan en büyük hususiyetlerinden biri.

Celse-16... 2-9-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Suallerinizi sormadan evvel, bunları hazırlarken takip ettiğiniz bir metod ve prensip mevcut mudur?

S: Suallerimizi tertip etmeden evvel, önce bir arada müştereken celseleri okuyoruz ve anlayamadığımız hususları peşinen tespit etmeye çalışıyoruz. Bilâhare hepimiz ayrıca kendi kendimize evlerimizde aynı celseler üzerinde çalışmalarda bulunuyoruz ve bizce anlaşılmayan noktalar üzerinde kendi kendimize düşünüyoruz ve bu düşüncelerimizin mahsulleri olan birtakım sualler tertip ediyoruz. Bu suallere karşı verilen cevaplar üzerinde yeniden aynı şekilde, aynı tarzda çalışmalarımıza devam ediyoruz.

P: Bu, bir usul.

S: Evet.

P: Prensip ve metod ne?

S: Bu hususta bazı düşüncelerimiz vardı fakat onu bugüne kadar tatbik edemedik. O da şuydu: Burada meseleler üzerinde müşterek çalışmalarımız esnasında ortaya çıkacak olan yeni fikirleri tasnif etmek... ve bu sistematik tasnif ile bilgilerimizi genişletmek...

S: Başka bir metod daha var. O da sual tanzim ederken meselelerin birkaç yönünü birden görmek, hatta görmemiz imkân dahilinde olan bütün yönleri görmek, bundan sonra daha başka bir izah tarzı bulamadığımız zaman sual tarzında size danışmak düşünülebilir, ki bunun faydalı bir yol olacağına inanıyorum.

P: Evet. Metodunuzu aklî, sistematik ve kategorik yapın. Prensip olarak da size verilen bilgilerin birer anahtar olduğunu, fakat bu anahtarın dahi gene bir anahtarı bulunduğunu düşünerek hareket etmeniz muvafıktır. Anahtarlar, kilitli olan bir şeyin açılması, yani meçhul olanı bu sıfatının kalkması demektir. Fakat sıfatın kalkışı ile ayan olan her şeyin de kilitli olmadığı demek değildir. Fakat kilit ve anahtar sayısı muayyen bir devre ve mekân için azalmış demektir. Bir tele sıralanmış bir yığın anahtarın içinden, sizlere muayyen anahtarlar işaret edilmiştir. Bunları o telden çekip çıkarın ki, diğer anahtarlara sıra gelsin. Onlar daha küçük daha kıymetli, saklanması zor anahtarlardır. Çok kıymetli taşlar, küçük kutularda saklanır. Tedbir, dört bir yönlü bir idrâk çalışmasıdır. Her kim olursa olsun, tedbirini maksadına göre ayarlayamamışsa, sekiz türlü idrâk dahi etse, maksadı hâsıl olmaz. Eğer sizlerin de bir maksadınız mevcut ise, tedbirlerinizin istikametini bu maksatlar yönünde toplamalısınız, yürütmelisiniz. Maksat; bu zor ve kapalı bir kelimedir. Varlık, doğduğundan beri bunu arar. Halbuki bilmez ki onun içindedir. Evet. Suallerinizi sorabilirsiniz.

S: Geçen celse, melekelerin gelişimi hakkında, 'Birçokları eskisinden daha üstlere doğru kaymaktadır' dediniz. Bu cümledeki, melekelerin üste kayması tabirinden, o me-

lekelerin daha üstün bir meleke haline dönüşmesi manasını çıkartarak, bu ruha ait olan birçok melekelerin inkişafı ile daha üstün tertipte ve bütün diğer melekeleri de kendinde meczetmiş bir ana melekenin inkişafına yardım eden ara vasıtalar mıdır diye düşündük. Diğer melekelerin üste kayışını biz bu manada anladık, acaba doğru mudur?

P: Bu doğrudur. Fakat tek değildir. Melekenin üste kayışı demek, idrâk toplamalarının muayyen mihraklar halinde birikmesi demektir. Mihrak, her biriktiği yerde bir tekâsüf kazanır. Tekâsüfün artışı, melekenin bulunduğu plân-daki enerjisini gösterir. İdrâkler, dolayısıyla mihraklar, daha üst bir kademede kendine zemin bulursa bir meleke kayması meydana gelmiş olur. Bu halde demin bahsettiğimiz gibi aşağıda geçirilmiş olan maceralar son mihraka gelinceye kadar vasıtalık teşkil ederler. Dolayısıyla son mihrak sizin küllî melekenizdir. Hatta buna küllî meleke demek de doğru değil. Zira ruh, halkedilişi ve cevheri itibariyle yegâne melekedir. Bundan da çıkacak olan netice şudur ki; mihraklar ne dereceye kadar yukarıya, yani şuur sahalarını aşıp öz'e kadar gelirse; ruh kendi kendini o derecede tanımış, melekesini inkişaf ettirmiş değil, görmüş olur. Bu kadar.

S: Bir başka sualimize geçiyorum: Üç bilgi'yi, geçen cel se yedi kısma ayırdığınız empozisyonların saydığınız ilk üçü dışında olarak acaba kabûl edebilir miyiz?

Medyom: Anlamadım.

S: Üç bilgiyi alan herhangi bir varlığın bu üç bilgisinin bir empozisyon olduğunu ve bu empozisyonun, bize açıklamış olduğunuz ilk üç empozisyon şeklinin dışında olarak bir empozisyon şekli olarak kabûl edebilir miyiz?

P: Üç bilgi niye empozisyonundur, niye değildir, öyle mi?

S: Hayır, üç bilginin bir empozisyon olduğunu kabûl ediyoruz. Ve bunu sizin yediye ayırmış olduğunuz empozisyonlardan bir tanesi olarak düşünebilir miyiz diye düşünüyoruz ve bize bunun üç tanesini zaten açıklamıştınız.

P: Yedide saplanıp kalmayın. O dahi mecazîdir. Bu demektir ki, empozisyonlar muhtelif vasat, plân ve buutlarda kendilerine has bir görünüş alırlar. Öyledir ki, şu andaki

empozisyon tarifiniz, iki üstü için hiç bir şey ifade etmez. Hatta sizler için sonsuz bir hürriyet manasına dahi gelebilir. Aslında, bilginiz dahi kendi kendinize yaptığınız bir empozisyondur. Empozisyonun manasını çok derinden kavramaya çalışınız. Bir tahakküm, bir zorlayış, bir saptırma, bir ceberutluk yoktur. Bu, öz'ün kendi kendisinde bulunan bir hal'dir. Nitekim siz de yeryüzünde irade diye adlandırdığınız hususun kendi kendinize yaptığınız bir empozisyondan başka birşey olmadığını bilmeniz lâzım. Bu, acaip bir durumdur sizler için. Anlamaya çalışın. Ve bu da sizlere verilmiş olan anahtarlardan bir hayli kıymetlilerinden biridir. İlerideki çalışmalarınız bu ince kademelere kadar uzanabilmiş empozisyon mefhumunun altında çok kıymetli neticeler verecektir. Evet.

S: Bir başka sualimize geçiyorum: Maddesiz, mekânsız ve bilgisiz bir ilk cevher veya cevher-i aslî; Ol emrinin bir tezahürü olarak meydana gelmiş, kendi kendisinin benzeri, teklik içinde çokluğu toplamış ve yaradılışının bir İlâhî Hikmeti olarak pasif diyebileceğimiz bir tekâmül kudretiyle bilgi talebinde bulunabilecek ve bilâhare madde kâinatına girme arzusunu izhar edecek bir oluş haline sahip olabilir diye düşünüyoruz. Bu hususta bizi tenvir eder ve hatalarımızı gösterir misiniz?

P: Burada esas istediğiniz nedir? Bir iki kelime ile.

S: Şimdi maddesiz, mekânsız ve bilgisiz bir cevherin önceden tasavvuru ön plânda geliyor. Biz buna ilk cevher dedik. Ve bu ilk cevher kendisine ait olan yaratılışının hususiyetiyle alâkalı bir İlâhî kudretle diyelim, bilgi talebinde bulunabilmek hususiyetine sahip ve bu hususiyetiyle alâkalı olarak madde kâinatıyla bir temas temin etmek üzere faaliyetini istikametlendiriyor. Biz burada bu ilk cevher hakkında ve bunun bu yöndeki faaliyetleri hakkındaki düşüncelerimizin doğruluk derecesini öğrenmek istiyoruz.

P: *Varlıklar, halkedildikten sonra madde ile irtibata geçinceye kadar bir devre geçirirler. O devre içinde âdeta bir yumurta içinde bulunan yavru gibidir. Kendi dünyasının, iç âleminin realitesini öğrenmekle meşguldür. Fakat bu*

yumurtanın içinde bir şeye, bir öz'e rastlamıştır. Bu öz ise onun için bir icaptır. Kendine olan teması, onda bu rastladığı öz'ün, bu icabın ne olduğunu anlamak kaygısını doğurur. Kaygı, cevherinden ileri gelen bir vasıf, onunla hemhal: Bilmek... Ve sonunda hepsi Tanrı'ya secde ettiler. İşte ondan sonra maddeye döndüler. Bu dönüş, imanlı bir dönüştü. Tam imanlı bir dönüştü. Fakat bu iman, madde içinde zayıf kalırdı. Ve 'Biz sana tapıyoruz. Sen bizim halkedicimizsin' dediler. Üç bilgiyi almışlardı. Artık büyük macera başlamış, herkes harekete hazır. Bu kadar.

S: Madde ile temasa geçmeden evvel, varlıkların secdeye varışları, onlarda derin ve şümüllü bir idrâkin mevcudiyetine mi delâlet etmektedir?

P: Bunu iyi düşünün.

S: Geçen celse, yedi türlü olan empozisyonların ilki için, 'Kozmik vakıaların meydana getirmiş olduğu tesir ve müktesebat, sizler için, tam manasıyla bir empozisyonudur' dediniz. Bu konuda daha geniş bilgi verir misiniz?

P: 'Kozmik vakıalar' lafı dahi sizler için bir devasadır. Daha geniş malûmat almak için henüz siz dünyanızı bilmiyorsunuz. Bunu öylece bilin.

S: Buradaki 'kozmetik vakıalar' tabirinden biz şu manayı anlıyoruz: Kozmik tabiri bütün plânları içine alacak bir karaktere sahip. Bütün madde-altı, madde-üstü ve madde ve diğer bilmediğimiz bütün plânları da içine alan bir hususiyete sahiptir diye düşünüyoruz. Vakıalar ise, bu plânlarla alâkalı olan vakıalar olarak düşünülmeyle beraber, bunların tanzim edicilerinin, tertip edicilerinin ve istikametlendiricilerinin de mevcut olduğunu düşünüyoruz, bu hususta. Bilmiyorum ne dereceye kadar doğrudur?

P: Evet, başka sualiniz.

S: Bir de, 'otomatik faaliyetler' diye birtakım çeşitli faaliyetler var. Acaba bunlar, ruhun kendisine maletmiş olduğu ve öz bilgi haline soktuğu melekelerinin kudretleriyle husule gelen birtakım tezahürler olarak düşünülebilir mi? Yoksa meselâ bir makinede olduğu gibi, şuursuzca yapılan birtakım hareketler olarak mı kabûl edilecek bunlar?

P: Otomatizma, müteal şahsiyetin arasına kendini hatırlamasıdır. Fakat bir beden içinde bulunması, o bedenin bilinen hareketleri dışında hareketlerde bulunmak, yanlış ve ters idrâklerin neticesi imiş gibi görünür. Bunu aşağı otomatizmadan ayırmak için, 'yüksek otomatizma' diyelim. Şimdi siz hangisini istiyorsunuz?

S: Meselâ otomatik faaliyetler sınıfından, sözgelimi, bedendeki herhangi bir *organın işleyişi* ve bunun biraz daha üst tertibinde bulunan ve *sevk-i tabîi* diyebileceğimiz diğer birtakım faaliyetlerin çalışma tarzı hakkında.

P: Evet.

S: Biz ancak bu kadarı üzerinde düşündük, bunlara otomatik faaliyetler dedik.

P: *Bunlar aşağı otomatizmayı teşkil ederler.* Bunların nesini istiyorsunuz?

S: Yani bunların bu faaliyetlerini temin eden kudret, doğrudan doğruya ruhun öz bilgisi haline getirmiş olduğu ve melekeleştirdiği birtakım hususların tezahürleridir diye düşünüyoruz.

P: Evet öyledir.

S: Evet.

P: *Fakat, ulvî otomatizma için bunu söyleyemezsiniz. Ulvî otomatizma, bedenli halde iken tezahür etmez. O, ruhun kendisiyle beraber bütün plânlarla her an ve her zaman indifa halindedir. O, 'Ol' emriyle beraber teşekkül etmiş büyük bir itilîştir. Ona bir başka tabirle 'müteal rüzgâr' da diyebilirsiniz.* Evet. Bugünlük bu kadar. Medyom, yeni bir tesir alanına girmiş bulunmaktadır. Bundan sonraki celselerde çok daha salim bir kafa ile bulunmanız, çok rakik olmanız, çok uyanık bulunmanız icabeder. *Plân'ın ikinci kademesi elinizi tutmuş vaziyettedir.* Umulmayacak ve farkında olamayacağınız tarzda bazı hadiselerde müsbet not aldığınızdan dolayı bu verilmiş bulunmaktadır. Fakat istediğimiz gibi gene değilsiniz. Biz isteğimizde sizce'yiz, sizin ölçülerinizleyiz, insancayız. Fakat gene de değilsiniz. Ama olacaksınız.

Celse-17... 9-9-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Bugün sizler için sert ve çetin imtihanların başlayacağı bir gündür. Yağmur geliyorum demez, geldim der. Bunun gibi birçok hadise ve olaylar apaçık olarak gözünüzün önüne, burnunuzun dibine kadar gelecek. İşte o noktada düşünceniz, vicdanınız, davranışınız, otomatizmanız dahi tam bir serbesti içinde imtihana duçar olacaktır. Umumiyetle imtihanlar, şahsın idrâk edemediği yönlerden gelerek çeşitli zaman ve mekânlara taksim olur, sizinkiler de başlangıçlarda böyleydi. Fakat, sizin zaman ve mekânınız üç buutta kalmayacaktır. Sizler bilhassa düşünce plân ve mekânınızdan çok daha fazla mesul ve imtihana muhtaçsınız. 'Rakik' sözünü çok iyi incelerseniz, bu çeşit imtihanların kâstastrofuna düşmezsiniz. Bugünlük bu kadar.

Celse-18... 16-9-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Sualleriniz var mı?

S: İzin verirseniz suallerimizi teker teker okuyalım.

P: Evet, okuyun.

S: Suallerimize geçmeden evvel bazı düşüncelerimizi açıklamak istiyoruz. Bundan iki evvelki celsede yani Cilt-1. Celse-16'da, 'Plân'ın ikinci kademesi, elinizi tutmuş vaziyettedir' dediniz. Plân'ın ikinci kademesi ile irtibatın kurulmasından ve özellikle 'elimizden tutulmuş' olmasından dolayı memnuniyetimizi bütün bir hüsnüniyet ve safiyetimizle açıklamak istiyoruz. Bu hareketimizin 'bizce' ve 'insanca' olduğunu sezmekle beraber, bütün varlıklara karşı içimizden yükselen ve taşmaya başlayan derin sevginin nasibine ulaşmak bizlere huzur veriyor. Bu hususu Plân'ın bizlere çok görmeyeceğini ümit ediyoruz. Daha şümüllü ve derin bilgilerin bundan sonra verileceğine inandığımızdan, ve bu bilgilere layık olabilmek ve 'vericilik' fonksiyonumuzun daha şümüllü bir tatbikatını yapabilmek için daha fazla ve imanla çalışmamız lâzım geldiğini idrâk ediyoruz. Ancak bütün kudret ve enerjimizle, bağlı bulunduğumuz imkânla

muvacehesinde, bizden istenildiği şekilde, veya başka bir tabirle içinde bulunduğumuz tekâmül vasatının icaplarına en iyi bir uyuşla fiil ve davranışlarımızı ve dolayısıyla fonksiyonumuzu tahakkuk ettirmek için veya sizin istediğiniz bir formasyona girebilmek üzere gene, kendimize göre çalışmalarımıza hem devam edecek ve hem de cehdimizi arttıracaktır.

P: Evet.

S: Şimdi izin verirseniz suallerimize geçelim.

P: Şükretmek, Tanrı karşısında huşu ile dua etmektir. Benliğimizin bir an olsun, büyük hikmet karşısındaki titreyişi şükran'dır. Fakat, şükran yalnız O'na yapılır. His ve düşünceleriniz güzel ve edineceğiniz liyakate uygundur. Şükür, varlığının bütün habbelerinde O'nunla, O'nun Rüzgârı ile bir olmaktır. Şükür, O'nun emirlerini bizlere, bizlerinkini sizlere aktaranlara yardımdır. Şükür, kul olmaktır. Şükür liyakattir. Tekâmül basamaklarından, âlî olanlarından biri, 'şükür basamağı'dır. Bu, idrâkin de üstündedir. İdrâkli tekâmül basamağından sonra, kul, şükür basamağında bulunur. O, her habbesiyle diğer varlıklar arasında erimiştir. Biri'dir. Yücelmiştir. Ve gözleri Yüce'dedir. Şükür, bütün kâinatları ruhunda bilmektir. Ruhunda görmektir. Sizler için en iyi şükür, liyakatli olmaktır. Bu hususta yolunuz açık olsun. Sorunuz şimdi.

S: Cilt-1.. Celse-12'de, 'Şuur, potansiyel enerjisinin kudreti nisbetinde, muhtelif kademelerin, muhtelif ve aynı zamanlarda varlığı olabilir... Bu alâkasının şiddet ve yaygınlık derecesi, maddeye olan merbutiyetinin gevşeyiş ve zayıflığı ile artar' dediniz. Bu hale göre şuur, bütün bağlantı ve alâkasının bir muhassalası olan muayyen bir idrâk içinde bulunması lâzımdır. Ayrıca idrâkinin kıymet ve derecesinin değeri, alâkalandığı plânlarla olan irtibatının hususiyetlerine tâbidir diye düşünüyoruz. Yani burada herhangi bir idrâk kademeleşmesi yoktur, tek bir idrâk vardır manasını çıkartıyoruz. Şuurun içinde bulunduğu an'ın bir tek idrâkine sahip olduğunu düşünüyoruz. Cilt-1.. Celse-7'de, 'Sizce anlaşılmayan nokta, dış idrâklerin zincirleme hareket ederek

öz'deki idrâkini genişletmesi mi mevzubahis, yoksa öz'de bulunan büyük kıyasın dışarıya doğru aksetmesi neticesinde muhtelif idrâklerin mi meydana gelmesi' dediniz. Burada 'muhtelif idrâkler'den neyi anlamaklığımız icabetmektedir?

P: Son cümleyi bir daha okuyunuz.

S: Efendim, Cilt-1.. Celse-7'de, öz'de bulunan büyük kıyasın dışarı doğru aksetmesi neticesinde, muhtelif idrâklerin mi meydana gelmiş olup olmadığı hususunda neyi anlamış olduğumuzu bize sormuştunuz. Bu sorunun içinden biz, 'muhtelif idrâkler' tabirinden bir mana çıkartmaya çalıştık ve şuurun özü ile ve maddî bedeniyle bir tek bütün olarak düşünmemizle telife gayret ettik ve bir neticeye ulaşamadık. Bu hususun aydınlatılmasını rica ediyoruz.

P: Öz, kendi 'ruhî zamanı' içinde muhtelif realiteler yaşar. Bu realitenin müsebbibi, dış realitesiyle olan alâkasının muhtelif kademelerde bölünmesinden hâsıl olan idrâklerdir. Ruhî realite ile dış realite tamamiyle farklı ve birbirinden seviye itibariyle [ilki] çok yüksektir. Dolayısıyla dış realitenizin anbean dış şuurunuzda meydana getirmiş olduğu yeni tohumlar ancak bu tohumları muhtelif seviyelerden ve zaviyelerden çevreleyecek yeni idrâklerle öz'e intikal edebilir. Buradaki idrâkten [yani sorduğunuz cümlemizdeki 'muhtelif idrâkler' tabiriyle] bunu kastetmiştik. Anbean değişen realiteyi birbirinden tefrik edebilecek açık bir dimağ, muhakeme, tahayyül ve nihayet bunların da üzerinde olan dar şuur, ruhî zaman ve ruhî realite'deki ilâve tertip ve düzenlenmeleri temin eder. İşte, iç ile dış arasındaki düzenin taşıyıcıları, aradaki irtibatı ve muvasalayı sistemli bir şekilde temin eden husus, bu dış realitenin şuurunuzda ektiği tohumları çevreleyen idrâklerdir. Öyleyse, sizin içinizde bulunduğunuz, yahut içinde bulunduğunuz idrâk haliniz, asıl idrâk hali değildir. Siz, dış realitenin muhtelif usarelerini, onu kamufle eden idrâklere sahiptiniz. Halbuki, ruhî realitenizdeki idrâkler, bunların tümünü içine aldığı gibi, daha evvelki ulaşmış olduğu idrâklerin de [yekûnunun] sonucudur. Bunun için yeryüzünde insanlar, ruhî realitelerinin, ruhî zamanın müsaade ettiği nisbette esas idrâklerini dışarıya aksettire-

medikleri için tökezler, topallar ve katastroflara düşerler. Bedenli halinizde iken, daha ilmî tabirimizle, maddî bir vassatta 'ekran vazifesi' görürken iç realitenin dışarı aksetmesini temin edecek bir cehdi göstermek büyüklüktür. Onun için yeryüzünde idrâkli insanları parmakla gösterirsiniz. Bunlar büyük cehitkârlardır. Bunların bu cehitkârlığını daha evvel bahsettiğim şükür hali⁽²⁵⁾ ile beraberce mütalaa etmeniz faydalı olur. *Elbette ki yukardaki sözlerimize göre, siz şuur ve öz ve bedeni bir arada mütalaa etmekte zorlukta, zorluk içinde kalacaksınız.* Bu kadar.

S: Şu halde, burada meselâ maddî beden içinde beyne bağlı olan bir idrâk hali, idrâkin en kaba bir kademesini teşkil ediyor manasını çıkartmamız icabediyor.

P: Kullanabilirsiniz. Böyle bir fikri kullanabilirsiniz.

S: Bu husus üzerinde tekrar düşüneceğiz. Anlamadığımız hususları tekrar soracağız.

P: Gayet tabi.

S: Şimdi izin verirseniz bir başka sualimize geçelim.

S: Cilt-1.. Celse-16'da, 'Varlıklar, hakedildikten sonra madde ile irtibata geçinceye kadar bir devre geçirirler' dediniz. Bu pasif tekâmül müdür, diye düşündük. Aynı yerde devamla, 'Kendi dünyasının, iç âleminin realitesini öğrenmekle meşguldür' sözünüzdeki varlığın bu çalışmasını bir nevi bilgi faaliyeti olarak kabûl ederek, kendini tanıma halini, pasif tekâmülden ayırmayı düşündüğümüzden, bu halin pasif tekâmülden farklı olduğu neticesine vardık. Acaba böyle midir?

P: Pasif tekâmül, kevn'den sonra her bir cevherin, kendi kendilerine kaldığı süredir. Halbuki öz'ün kendi kendini temâşa etmesi, ancak diğer cevherlerle, meselâ sizin bildiğiniz yahut ancak bilebildiğiniz madde cevheriyle ilk temasından sonra kendisinde bulunan hal-i tabiînin temâşasıdır. Dolayısıyla aktif bir tekâmül hali başlamıştır.

S: Cilt-1.. Celse-16'da, 'Kendine olan temâşası, onda bu rastladığı öz'ün, bu icabın ne olduğunu anlamak kaygısını doğurur. Kaygı, cevherinden ileri gelen bir vasıf, onunla hemhal: Bilmek' dediniz. Varlığın cevher olarak bilmek kaygısında oluşu neden ileri gelmektedir?

P: Bunun cevabını bulamadınız mı?

S: Cevheri düşünüş tarzımıza bağlı bu.

P: Düşünün ve anlatın.

S: Cevher dediğimiz zaman üç bilgiyi almış olduğunu kabûl edersek eğer, bu takdirde belki bu kaygısını izah edebiliriz. Fakat üç bilgiyi almamış olan bir cevherde böyle bir kaygının mevcudiyetini pek düşünemedik.

P: Niçin bilgiyi talep etmişti?

S: Üç bilgiyi almadan evvel gene bir talep halinde idi.

P: Evet.

S: Bu, oluşundan dolayıdır diyebiliriz. Fakat bu bir kaygıdır ve ancak oluşuna bağlayabiliriz bunu kendi izahımıza göre.

P: Bağlayınız.

S: Yaradılışının icabı olması gerekiyor, bilgiyi araması.

P: Onun bilgiyi araması, sembolik konuşuyor ve öyle anlatacağız mecburen, bilginin neticesi oluşudur.

S: Evet üzerinde düşüneceğiz. Bir sual soracağım. Kendi içinde rastladığı ve onun için bir icap olan öz'ün ne olduğunu bilmek istemesinin, madde âlemi ile temas icap ettiğinin sebebi nedir acaba?

Medyom : Anlamadım.

S: Cilt-1.. Celse-16'da, 'Varlıklar, halkedildikten sonra madde ile irtibata geçinceye kadar bir devre geçirirler. O devre içinde âdeta bir yumurta içinde bulunan yavru gibidir. Kendi dünyasının, iç âleminin realitesini öğrenmekle meşguldür. Fakat bu yumurtanın içinde bir şeye, bir öz'e rastlamıştır. Bu öz ise onun için bir icaptır. Kendine olan teması, onda bu rastladığı öz'ün, bu icabın ne olduğunu anlamak kaygısını doğurur. Kaygı, cevherinden ileri gelen bir vasıf, onunla hemhal: Bilmek... Ve sonunda hepsi Tanrı'ya secde ettiler. İşte ondan sonra maddeye döndüler' dediniz. Bu görüşten sonraki madde ile temasın sebebi nedir?

P: Kaygı. Evet, sadece kaygı.

S: Evet, bu kaygı üzerinde durmamız gerek. İzninizle bir diğer sualimize geçiyoruz. Cilt-1.. Celse-3'te, 'Derin sezgilerde sürur hali vardır' dediniz. Burada aksine, alt idrâk

seviyelerinde kaba haz durumu yanında; bir bulanıklık, bir sıkıntı hali mevcuttur diyebiliriz. Şu halde derin sezgideki mutluluk hali neden ileri gelmektedir?

P: Sezgi nerede peyda olur? Önce sualle başlayalım.

S: Sezginin şuurda peyda olması lâzım.

P: Biraz daha...

S: Cevherle bir tutarsak, cevherde de peyda olabilir.

P: Bir tutamazsınız.

S: Gene şuurun yüksek bölgelerinde peyda olur sezgi. Öz'e yakın bölgelerinde.

P: Güzel. Şimdi elem ile, bulanıklık ile sürur arasındaki bu kademeli gidişi hangi noktadan itibaren birleştirebilir, hangi noktadan itibaren ayırt edebilirsiniz? Burada probleminizi çözerken, öz'ün asıl faaliyetini hesaba katmanız faydanız icabıdır. Şimdi söyleyin.

S: Şimdi bu, idrâkine göre olması icabeder. Yani idrâk, şuurun alt tabakalarında bir idrâke sahipse, bu elemle karışıktır diyebiliriz. Fakat idrâkler gittikçe yükselip öz'e yaklaştıkça daha fazla bir aydınlanma olacağından daha değişik hususlar düşünüleceğinden...

P: Güzel.

S: ... yahut hissedileceğinden burada bir sürur hali düşünebiliriz.

P: Güzel. Aydınlanmak meselesini buluşunuz iyidir. Aslında sürur halinde de dimağdan başlamak suretiyle öz'e kadar bir aydınlanma zuhur eder. Halbuki elemde daha doğrusu bu bulanık durumun ifade ettiği hal yarı karanlıktır. Yani, iç tasvibinin, vicdanî kanalının öz'üne verdiği sinyallerden dolayı kendi kendinize olan müşahedeniz ve müşahedenin tefsirinden hâsıl olan netice, sizde şükre hazırlanan bir sürur, büyük sevinç halini doğurur. Alt tesir plânında ise siz vicdanî değil nefsanî, aklî değil hissî, öz'de değil kabukta sinyallerle ve dolayısıyla şükür halinden çok uzaklaşmış, yarı aydınlıklar içinde demeksinizdir. Elbette ki bu sizin asıl hikmetinize uymadığı için, elem ve bulanıklık hâsıl edecektir. Günlük saadet ve sevinçlerinizde bu hususları daha iyi ve daha basitleştirerek anlarsanız, dünyevî sürurları da elde edersiniz. Evet, başka?

S: Bir başka sualimiz daha var. Cilt-1.. Celse-16'da, 'Ulvî otomatizma, bedenli halde iken tezahür etmez. O, ruhun kendisiyle beraber bütün plânlarla her an ve her zaman indifa halindedir. O, 'Ol' emriyle beraber teşekkül etmiş büyük bir itiliştir. Ona bir başka tabirle 'müteal rüzgâr' da diyebilirsiniz' dediniz. Yine aynı celsede bahsettiğimiz, organların işleyişi ve sevk-i tabîî için ise 'Bunlar aşağı otomatizmayı teşkil ederler' dediniz. Şimdi, ulvî otomatizma veya yüksek otomatizma dediğimiz ruhun davranışı ile aşağı otomatizma arasındaki farklar hakkında bilgi rica ediyoruz. Verdiğiniz bilgilere göre, 'Ol' emrinin neticesinde teşekkül etmiş bir itiliş veya müteal rüzgâr olan bu [yüksek] otomatizmayı üç bilgi'nin meydana getirdiği ulvî empozisyonlarla alâkalı görmekteyiz. [Ulvî empozisyon tabiri, Plân'ın, Cilt-1.. Celse-15'teki, 'Cevhere üç bilgi'nin zerkedilişi, cevherin talebinden dolayıdır. Fakat bilginin cevhere tesiri bir nevi empozisyonudur. Yani, iradî istek, neticede irade dışı bir empozisyona dönüşür' cümlelerinden çıkarılmaktadır.] Bu hususta bizleri aydınlatmanızı rica ediyoruz.

P: Bu buluşunuzun üzerine biraz daha inmeniz lâzım. Bu noktaları incelemeniz iyidir. *Üç bilgi empozisyonu ile yüksek itiliş'i bir arada mütalaa etmekle beraber, burada öz'ün kendisini de üçüncül bir antite olarak kabûl etmeniz faydalı olacaktır. Teslis burada da var[dır].* Evet.

S: Bizim bu akşamki suallerimiz bu kadar. Sizin söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Daha evvel de sormuştuk: Hayatınızdan memnun musunuz? [Cilt-1.. Celse-6 ve 8].

S: Sualin cevabını zannederim 'rikkat' kelimesi ile alâkalı olarak izah edebiliriz. Bu rikkat kelimesi ile alâkalı hususları yine celselerden tetkik ettim. Cilt-1.. Celse-8'de, 'Siz artık iç itminanlarla değil, hadiselerin zincirleme doğuşu halinde meydana gelmiş olan müsbet fiillerden ancak objektif itminanlara kavuşmanız matluptur' dediniz. Objektif itminanlar ise, Cilt-1.. Celse-5'te, 'Objektif fiillerin tekâmül düzeninde sıralanışı' olarak ifade edilmiş ve bunların Cilt-1.. Celse-15'te, 'Müşahede melekesi, tam bir ruhî melekedir. Ve

şimdiye kadar bildiğiniz melekelerin de üstündedir' diye bahsettiğiniz bu üstün meleke ile dış fiillerin zincirleme birbirini takip edişini incelemek gerekir. Binaenaleyh, bu aynı zamanda vazife ile de ilgili bir husus oluyor. Bu yolda olduğumuz nisbette memnun olabileceğimizi düşünüyorum.

P: Evet, başka?

S: İçinde bulunduğumuz tekâmül plânının icaplarına ve o tekâmül plânında esen Müteal Rüzgâr istikametine yönelişimizin nisbetine göre memnun oluşumuz veya olmayışımız mevzubahis. Eğer bizde böyle bir sezgi ve idrâk mevcut ise, o zaman memnun olmaklığımız icap ediyor.

P: Sen...

S: Hadiselerin zincirleme doğuşu ve sıralanışını görebildiğimiz nisbette bir itminan duymak mevzubahis olabilir diye düşünüyorum.

P: İtminanın seni memnun ediyor mu?

S: O yolda olmaya gayret ediyorum.

P: Memnuniyet yolunda mı?

S: Hayır, hadiselerin zincirleme doğuş ve sıralanışını görme yolunda olmak.

P: Bundan hangi hikmeti çıkaracaksın?

S: Müşahede bilgisinin bizzat kendisi.

P: Öyleyse iyi müşahede et. Evet, siz söyleyiniz.

S: Efendim, dünya maddî yönden ilerledi. Manevî yönden çok geri. İnsanlar çok hasis. Vazife icabı görüyorum, milyonlar üzerinde oturuyor, öbür tarafta zavallı insanlar işsizlik peşinde, sefalet içinde bulunuyor. Birbirlerini düşünmüyorlar. Bunları görüyorum, çok müteessir oluyorum.

P: Sana memnuniyet verecek hiç bir vaka olmuyor mu?

S: Oluyor efendim. Arasıra oluyor.

P: Bunlar hangi sınıfa dahil?

S: Efendim, bunun sınıfını ayırmak çok zor.

P: Öyleyse iyi bak, baktığını gör, gördüğünü anla, anladığını bil. Yaptığın her işin sebeplerini ve neticelerini tart. Hissini değil aklını, aklını değil vicdanını, vicdanını değil idrâkini kullan. Bunlardan sıra ile geçmeye çalış. Aydınlan. O insanların biribirini yemesi ezeli hikâye. Fakat her ezeli hikâye, hep yeni hikâyelerden müteşekkil. Sen de kendi hikâyeni öğren ve yaz.

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinlemeye hazırız.

P: Bizden istediğiniz bir şey var mı?

S: Bugün için, içinde bulunduğumuz plânın icaplarına uyan liyakate erişmemizi temin edecek bilgi ihtiyacındayız. Bu hususta sizden yardım talebinde bulunuyoruz.

P: Sizlere bilgi fazlasıyla verilmiştir. Binaenaleyh bizden isteyeceğiniz husus daha başka şeyler olmalıydı. Arkadaşlar teker teker konuşsunlar.

S: Verilen bilgi ile yaptığımız çalışmaları devam ettirmemiz lâzım. Bunları tam manasıyla anladığımıza kani değilim. Yani bu çalışmalarımızın devamını istiyorum.

P: Neye istinaden?

S: Verdiğiniz bilgilere, sezilerimize ve müşahedelerimize istinaden, gerek bilgi, gerek tatbikat bakımından.

P: Çalışmalar devam etmiyor mu?

S: Ediyor, bundan sonrasını da idrâkimizin arttığı nisbette devam ettirmek arzusundayız. Arzum budur.

P: Bu sizin arzunuz. Böyle istediniz, böyle gidiyor. Başka?

S: Benim istediğim, verilen bilgilere layık olmak, liyakatli olmaktır.

P: Bu liyakati size biz mi vereceğiz?

S:

P: Sual galiba iyi anlaşılmadı.

S: Efendim, bilgilerin bir kısmını yaymak lâzım insanlığa. Bunun için tabi maddî imkânlar zayıf.

P: Evet.

S: İmkânlar hâsıl olmalı, kitaplar, radyodan, şundan bundan yaymamız lâzım.

P: Evet, bu bir fikirdir. Demek ki aldığınız bilgiler sizde yerleşmemiş. Yerleşmediği için sistem kuramamışsınız. Sistem kuramadığınız için bir mantaliteniz yok. Mantaliteniz olmayınca da isteğiniz olmaz.

S: Cilt-1.. Celse-9'da, 'Sizlere temennimiz: Haddinizi bilerek dış âlemin tanzimi ile değil, idrâkinizin yükselmesi,

kuvvetlenmiş tasarrufunuz vasıtasıyla ruhî melekelerinizin inkişafını elde etmeye çalışınız. Bunlar, yani bu inkışaflar, ferda ferda ne kadar çoğalırsa, dış âlem yani cemiyetin tan-zimini idare edenler size uygun vasatları elbette ki meydana getireceklerdir' dediniz. İşte biz bu yol üzerinde elimizdeki imkânları sarfederek, gayret göstererek liyakatli olmaya çalışıyoruz.

P: Dışarda hazırlanan avranın şümûlünü tayin ettiniz mi?

S: Bunun herhalde çok geniş ve şümûllü olması icabediyor.

P: Peki sizin sınırınız nereden başlar?

S: İlk evvel cemiyetten başlayacağı düşünülebilir.

P: Evet.

S: Binaenaleyh, cemiyetle olan alâkamızı arttırmak bu bakımdan yerinde olur.

S: Bize yardımcı olanları da ayrıca iyi müşahede etmek, tetkik etmek üzere faaliyet göstermemiz icabediyor.

P: İyi.

S: Ancak, bize verilen bilgileri evvelâ kendimiz tam manasıyla hazmetmedikten sonra, böyle bir formasyona ulaşmadıktan sonra bu bilgilerin etrafa yayılması mesuliyetini omuzlarımıza yüklenmemiz hususunu kendime göre biraz doğru bulmuyorum.

P: Gayet tabi. Verilmiş olan bilgilerin, sizlerce ancak yüzde kırkı (% 40) anlaşılacak üzere verilmiştir. Bunlar atıye ait tebligattır. Mühim olan bu tebligatın şümûlünü tayin ederek bu istikametlere sizi götürecektir vasıtanın şeklini, işleyişini ve anahtarını vermektir. Anahtarlar yüzde elli (%50) anlaşılacak nisbette verilmiştir. Bu size yeter de artar bile. Size üç haftalık mı, bir aylık mı mola verelim?

S: Bunu öyle zannediyorum ki, hiç bir arkadaş temenni etmiyor.

P: Biz temenni ediyoruz.

S: Siz münasip gördükten sonra bizler tabiatıyla buna riayet edeceğiz.

P: Sualimi cevaplandırmadınız.

S: Üç haftalık bir mühlet verelim.

P: Herkes iştirak halinde mi?

S: Bunun daha aşağısı teklif edilmediğine göre, üç haftalık mühleti kabûl etmemiz icap ediyor.

P: Bir aylık da dedim.

S: Hayır, o daha uzun bir zaman.

P: Pekâlâ, üç hafta gene aynı şekilde bir araya gelirsiniz ve anahtarları bulup sıralarsınız. Yapabildiğiniz kadar aralarının bağlarını kurarsınız. Ve elinizde bu anahtarlardan müteşekkil bir prensip hâsıl olur. Bu prensibi boynunuza geçirirsiniz. Fonksiyonerler böyle çalışmaz. Fonksiyonerin daima bir isteği vardır. İsteğinin istikametlendirilişi, nemalanışı, beslenişi başkalarına aittir. Fakat bunları bir hazneye toplamak, onları fabrike edecek hale getirmek size aittir. Biz daha evvelki konuşmalarımızda hareket tarzımızı, tavrımızı anlatmıştık. Bu kadar.

S: Bugüne kadar verilmiş olan bilgilerin bu üç haftalık zaman zarfındaki sentezini yapabilmemize daha fazla yardım edecek olan bazı suallerimizi izninizle sorabilir miyiz?

P: Sorunuz.

S: Cilt-1.. Celse-6'da, 'Şuur ise, öz'ün aks'inden ibarettir' dediniz. Yine aynı celsede, 'İnsan cevheri... öz ile şuur arasında ara vasıta, öz ile şuuru kaynaştırmaya çalışan bir nevi... kürevî bir tesir kuşağıdır' dediniz. Buradaki 'insan cevheri' hakkında daha geniş bilgi rica ediyoruz.

P: Cevher'in başındaki 'insan' sıfatı, diğer tali sıfatlardan onu ayırmak içindi. Madde cevheri vs. cevheri de bulunabilir. Cevher, cevherdir.

S: Madde cevheri dediğimiz, insan cevheri dediğimiz gibi, tekâmül sırasındaki nebatlık kademesini ve hayvanlık kademesini bunlara ekleyebilir miyiz?

P: Hayır.

S: Geçen celse, 'Üç bilgi empozisyonu ile yüksek itilişi bir arada mütalaa etmekle beraber, burada öz'ün kendisini de üçüncü bir antite olarak kabûl etmeniz faydalı olacaktır. Teslis burada da var[dır]' dediniz. Üç bilgi empozisyonu ile yüksek itiliş arasında nasıl bir fark vardır?

P: Bunu siz mi hazırlayacaktınız?

S: Hayır, bu iki unsur arasındaki fark ve münasebetler hakkında bilgi rica ediyorduk.

P: Size böyle bir vazife vermiş miydim?

S: Öz'ün kendisini de üçüncü bir antite olarak kabûl edilmesinin faydalı olacağını söylemişsiniz.

P: Evet.

S: Üç bilgi, yüksek itiliş ile birlikte üçüncü bir antite olarak kabûl edeceğimiz öz'ün ayrı bir hüviyette hesaba giren bir unsur oluşu, sadece onun İlâhî Hikmet'i sezmesi ve 'dış irtibatları' içinde hürriyet ve serbestiyet faktörü olduğundan dolayı mıdır diye düşünüyoruz.

P: Gayet tabi. Cevabını vermişsiniz.

S: Evet, fakat bu üç bilgi empozisyonu ile yüksek itiliş arasındaki farklar nelerdir diye düşündük.

P: Şimdi, yüksek itiliş ve ilk empozisyon yani üç bilgi birbirinden farklıdır. Şöyle ki: Üç bilginiz bir kaygının neticesi olan talepten hâsıl olmuş bir duanın yerine getirilişidir. Oradaki empozisyon hali, zorla harekete geçirtme ile muttasıf değildir. Bu âdeta bir hamur topunun içine konulmuş inci gibidir. İnci hamura, hamur inciye bir şey yapamaz. Fakat insan özü, hamur olmadığı için bu incinin evsafını, halini, hikmetini araştırır. Ve öyle oldu. İşte onu araştırışının, onu bölüşünün, onu nüvelerine ayırışının neticesi; büyük bir enerji, kadim bir enerji, büyük bir rüzgâr bütün satırları dolaştı. İşte, ondan sonra itiliş başladı. İtiliş'i incinin varoluşuna bağlarsanız, hataya düşersiniz. İtiliş, inciden değil, öz'ün kendisindendir. Müsebbip öz'dür, inci değil. Sizlere de bir çok inciler verilir, ama bir itiliş olmaz. Çünkü, inci, itecek kudrette değildir. Onun Müteal Rüzgârı'nı çekip alacak, öz'dür. Dolayısıyla, ilk adımınız hür olarak başladı. Ve her şeyinizin mesulü sizsiniz. İnciyi de isteyen sizsiniz. Evet. Bu kadar.

S: Bir düşüncemizi size arz etmek istiyoruz.

P: Buyurun.

S: Her idrâk kademesinin kendisine göre olan bir şükür hali mevcuttur. Bu hal ise o kademenin icaplarını ve

istikametini tayin eden Müteal Rüzgâr'a uymakla elde edilebilir. Şu halde bizler, şükür hali içinde bulunmaklığımız için dar şuur, maddî plân ve bu kademeye alâkalı idrâk halimizin durumunu o kademenin icaplarını tayin eden İlâhî Murad'a uyacak şekilde liyakatli kılmamız gerekiyor. Böyle yapacak olursak, içinde bulunduğumuz şükür kademesi haline uymuş ve şükür halinde bulunmuş ve dolayısıyla üzerimize düşen vazifeyi ve fonksiyonumuzu iyi bir şekilde yapmış oluruz diye düşünüyoruz.

P: '.. yapmış olmaya başlarız' diye düşünürsünüz.

S: Evet.

P: Güzel.

S: Bir başka hususu da arz etmek istiyorum. Geçen celse, 'Öz, kendi ruhî zamanı içinde muhtelif realiteler yaşar. Bu realitenin müsebbibi, dış realitesiyle olan alâkasının muhtelif kademelerde bölünmesinden hâsıl olan idrâklerdir... Elbette ki yukardaki sözlerimize göre, siz şuur ve öz ve bedeni bir arada mütalaa etmekte zorlukta, zorluk içinde kalacaksınız' dediniz. Bunları bir bütün halinde düşünmekliğimiz gene de hatalı olmayacaktır. İşte bu düşünce ile ve fakat idrâk kademelerini hesaba katmadan, geçen celsedeki sorumda, bir tek idrâkten, öz idrâkten bahsetmiştim. Şimdi daha iyi anlıyorum ki, bu öz idrâk, haddizatında kademeler teşkil eden idrâklerin bir muhassalasıdır. Veya tersine, öz'ün hali, kademe idrâklerin hususiyetlerine amil olmaktadır.

P: Evet, iyi. Hatta güzel. Memnun oldum.

S: Bu husus bizim için tamamen yeni ve görüşlerimizi değiştirecek bir bilgi idi. Bunun üzerinde arkadaşlarla daha derin çalışmalarda ve bilgimizi arttırmada bulunacağız.

P: İnşallah.

S: İnşallah. İzin verirsiniz başka suallerimize geçelim.

P: Ne mahiyettedir?

S: Celselerden edinmeye çalıştığımız bilgilerin takıldığımız noktaları ile alâkalı.

P: Onları çalışmalarınız esnasında çözeceksiniz... Gene yol göründü. Gene o eskiler kalktılar. O eskiler, güçlü insanlar, güçlü ruhlar. Ufukta kırmızılıklar var. Demek ki gün doğmadan kalktılar. Sakin ve âkil insanlar.

Celse-20... 21-10-1962... Cilt-1

P: Gün güne eklenerek günler uzadı. Günün uzayışı gönlümüzü sıkıntıya boğdu. Boğulan gönül değil nefsimiz, cehlimizdi. Sabrımız karşısında sabrınızı denedik. Denenen siz değil bizdik. Bizi sizden ayıran sabrımızdaki idrâkti... (İrtibat kesildi).

Celse-21... 21-10-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Gayeniz ve prensipleriniz hakkında mefhumlarınız var mı?

S: Üç haftalık çalışmalarımızın neticesi olarak, kısaca bazı noktalar tesbit ettik. İzin verirsiniz okuyayım.

P: Okuyunuz.

S: Bugüne kadar olan çalışmalarımızı bizde mevcut bir bilginin ortaya konması, belirmesi için lüzumlu bir çalışma olarak kabûl ediyoruz. Bunu müteal şahsiyeti aksettirmek tarzında anlıyoruz. İnsanlığın ilerde alacağı merhaleyi, bilgileri ve bununla ilgili âlemşümûl çalışmayı nazar-ı itibare aldığımızda, bunun gaye, yani Cilt-1.. Celse-14'ün sonunda verilen misaldeki dağın sivri ucu olarak düşünebiliriz. Misalinizdeki 'düz yer' açılması istenen şuurumuzdur. Yine misalinizdeki 'yol' ise, içinde bulunduğumuz Cemiyetten geçmektedir. Bu hususta yapılacak faaliyet, sezgi, tebliğ ve müşahede kanallarından⁽²⁶⁾ faydalanarak gayeye teveccüh etmektir. Yaptığımız işlerde sadece ve gelişigüzel çalışmak değil, hakkını vermek matluptur. Seçeceğimiz yardımcılar seçme işinde edep, ketumiyet, istikrar ve doğruluk esaslarına dikkat etmemiz lâzımdır. Sezgi, müşahede ve tebliğ yoluyla yapılacak çalışmalarla beraber, anbean nefsanî kontrolümüzü de yapmalıyız. Bunu, rikkat sözünden anlaşılacağı gibi, kılcal olayların tesirinde kalabilecek bir idrâke varmak, dolayısıyla katastroflara düşmemek tarzında anlıyorum. Plân ile aynı maksat yolunda çalışmayı, bizim yapmayı tasarladığımız faaliyette, Plân'ın bizi daha şümûllü yardımlarıyla elimizden tutması, yani bir el ve ayak oluş tarzında anlıyoruz⁽²⁷⁾. Kısaca bir neticeye varmak istedik, detaylardan kaçındık ve vardığımız netice bu sözlerde toplanmaktadır.

P: Gayeniz ile prensibinizin tam tefrikinin yapmış mı idiniz?

S: Prensibimizi, gayeye varılana kadar tatbik etmemiz gereken prensibi, aklî olarak hareket etmek nokta-i nazardan düşünmeliyiz. Bu arada müşahede halinde kalmak ve aynı zamanda Cemiyet içindeki fonksiyonlarımızı, kendi bildiğimiz işlerimizi devam ettirmek tarzında düşünüyoruz. Yalnız, bizce eksik olan husus, almak ve vermek tarzındaki kanunun, bizce tatbik edilecek vermek hususunun yerine getirilişi ve bunun bize göre olan ahengini bulmaktır. Bu hususta, sabırlı ve uyanık hareket ederek, müteyakkız bulunarak, yolumuza gene kendi bilgilerimize ve sezgilerimize göre devam etmemiz lâzım geldiği kanaatindeyim.

P: Evet. Bu söylenen sözlere ilâve edilecek fikirleri bulunan var mı?

S: Efendim, bu dünya üzerindeki mevcudiyetimizin icaplarına uyan bir hareket tarzı olarak doğrudan doğruya bizim dışımızda bulunan bütün varlıklara ve bu arada bilhassa insanlara karşı olan hizmet vazifemizin en başta gelen bir vazife olarak telakki edilmesi lâzım geldiğine inanmış bulunuyorum. Bu bakımdan, arkadaşımızın da demin bahsettiği prensiplerle bilhassa gaye etrafında, böyle bir hedefe yönelerek, bütün gücümüzle çalışmamız gerektiği kanaatindeyim.

P: Evet. İnsanlara hizmet etmek, insanlığın şiarındandır. Bu söylediklerinizin hepsini tam manasıyla imancasına benimsediğinizi zannetmiyoruz. Fakat, içinizde yeşil ağacın tohum ve fidanları mevcut.

Celse-22... 28-10-1962... Cilt-1

S: Söyleyeceğiniz hususları memnuniyetle dinliyoruz.

P: Olgunlaşan bir meyvenin hem kendinde, hem ağacında, hem de bunların dışında bir güzelliği, bir hikmeti vardır. Meyve; rengi, parlaklığı velhasıl dış görünüşü ile dışardakilerin arzusudur. Meyve, ağacın, yaprakların ve köklerin neticesidir.

İşte, sizlerin durumunuz meyve durumundadır. Dışarı-

nın arzusu ile, içerinin neticesi arasında kalmış; olgunlaşmak, meta olmak yolunda bir varlık, bir bütün.. Durumunuz zor durumdadır. Talip egoisttir. Kök diğerkâmdır. Siz bu iki alan yahut plân arasında çok dikkatli, çok mteyak-kız, çok olgun hareket etmekle mkellefsiniz. Meyvenin ancak çekirdeğinden biraz ilerisi olgunlaşmıştır. Çünkü o kısım, köke en önce, ilk bağlı olan kısımdır. Fakat ekirdeğiniz, ilk halkanız teşekkül ettikten sonra, üst etli kısmını hâsıl etmek, meyvenin kendi vazifesidir.

Cevheriniz temiz, dimağınız temiz; temiz olmayan yalnız üst kısmınız. Bu st kısım 'şuur sathınız'dır. şuur sathınızın pislikleri; değerlenmemiş, yerine konmamış, yerleşmemiş perakende bilgilerdir. İşte bir müddet daha ara vereceğimiz celselerin sebebi, sizlere vermiş olduğumuz bilgilerin perakende halinden çıkarılması içindir. Yani ileride yapacağınız el ve ayak işi artık şu son, fakat zorlu, buna rağmen çok mutlu olan sentez içine bağlı kalmıştır. Sentezlerinizi yapmadan evvel, sizlere verdiğimiz nasihatlerin ışığından ayrılmayın. Kategorik çalışmayı, bilhassa titizlikle tatbik edin. Aralarının bağlarını kurun, açıkta kalan bağları tesbit edin ve onlar da bağlanacaktır. Neticede muhteris talibin ihtirasına bütün halinde kendinizi sunmakla değil, en dıştan en içe doğru iinize almakla olacaktır. Sizlerden memnunuz. şuur sathınızın karıncalarını temizleyeceğinizden eminiz. Aynen, aynı şekil, aynı zaman ve aynı prensip içinde çalışmanız devam etsin. şimdi, aydınlanmasını istediğiniz noktalar mevcutsa sorunuz.

S: Suallerimize geçmeden evvel, bir hususun aydınlatılmasını isteyeceğim: Cilt-1.. Celse-20 başladıktan kısa bir zaman sonra sona erdi. Acaba bu durum, avranın içinde bulunduğu bir hususiyet dolayısıyla meydana gelmiş bir hal miydi, yoksa bilmediğimiz bir husus mu vardır burada?

P: Burada, 1 - önce medyom sorumluydu. Henüz altından kalkamadığı ağır bilgilerle yüklüdür. şunu iyi biliniz ki, medyom sizin bazı bilmediklerinizi de bilmektedir. Bu yüzden, kaderi icabı bilgilerinin sentezini süratle kuramamaktan dolayı bir teşevvüş içerisindedir. Bu onun normal psi

kolojisine de aksetmiştir. 2- İkinci sebep, Sadıklar Plânı, burada yaptığı celsesinin muhtelif tali Plânlarda da takip edilmesini temin etmiştir. O Plânlarda bir reaksiyon, bu celsenin o surette hitam bulmasını da tevhit etmiştir. 3- Üçüncü bir sebep vardır ki, bu sadece bizlere ait bir husustur. Evet.

S: Cilt-1.. Celse-12'de, 'Sadakat, asıl ile kendini bir görmektir' dediniz. Asıl ile kendimiz arasındaki duvar nedir? Bu duvar, kendimiz sandığımız yalancı bir benlik duygusundan ileri gelmektedir denilebilir. Bu duvarın aşılmasının, Cilt-1.. Celse-6'da bahsettiğiniz, 'hep biz oluş' ile alâkası vardır diye düşünüyoruz. Bu düşünceler ne dereceye kadar doğrudur?

P: Asıl'dan kastettiğiniz, yahut anladığınız manayı söyler misiniz?

S: Asıl'dan umumiyet itibarıyla, müteal'den aksedenler diye düşünüyorum. Kanunlara uygun hareket eden tarafımız.

P: Hatırlanırsa, geçmiş mübahaselerimizde, bir dairenin gene bir daire kalıbının içerisine girip çıktığından, ve giriş çıkışta bir yükseklik kazandığından bahsetmiştik. İşte, sizin bu türlü potansiyelinizi temin eden, sizin bahsettiğiniz müteal şahsiyetinizin arayışdır, aranıştır. Fakat, enkarnasyon kanunu elbette ki kendi şartları içersinde tahakkuk edecektir. Madde hiç bir zaman sizin müteal şahsiyetinizin müessiriyeti altında bütünlüğünü muhafaza edemez. Onun cevheri, sizin cevherinizle beslenmedikçe var olamaz. Bu, muayyen bir buudun muayyen bir sistemi içersinde cari olan [bir] husustur. Böyle olunca, müteal şahsiyetiniz derunî şuurunun dışında, ancak enkarnasyon kanununun temin ettiği şuurda mahpustur. İşte, asıl aranızdaki 'set' sizin ulvî şahsiyetinize ulaşmanıza engel olan şuur sathınızdır. Tekâmülün diğer bir manası da, bu şuur sathını meydana getiren kütlenin kalınlığının gitgide incilmesi, zarlaşmasıdır. Neden, 'önünde perde olduğu halde, o tarafı bu taraf gibi bilir' demiştik (28)... İşte Müteal İman budur. Kalın şuur sathına rağmen, derin şuurunun en uçları, cevherine en yakın olanları ve Yaradan'ını bilmesidir. Bunun için pratik

hayatınızda yapacağınız murakabeniz, şuur sathınızın törpülenmesi, inceltilmesi, temizlenmesi tarzında olmalıdır. Bir çok temrinler, birçok fikirlerin kendi kendine telkini, 'şu şekilde olacağım' ahitleri hiç bir şey ifade etmez: Çünkü bu cereyan, ancak şuur sathının üzerinde devam edip gitmektedir. Alta nüfuz eden ne? Hiçbir şey. Öyleyse, bütün varlığınızla ulvî şahsiyetinizi bulmak için 'şuur sathı' denen bu perdeyi, bu eşiği inceltmek, daha çok rahmetin geçeceği tarza getirmek vazifenizdir. Bu da; teemmül, derin düşünüş ve bilhassa müşahade melekenizin arttırılması ile mümkündür. Evet.

S: İkinci سوالım realitelerin kademeleşmesi hakkında. Bu, bir taraftan muhtelif tekâmül basamakları, farklılaşmaların teşkil ettiği muhtelif plânlar, diğer taraftan, buna tekabül eden farklı idrâklerdir. Fakat bunların sıralanışı hakkında daha doğru bir sıralanışı elde etmek için nasıl bir çalışma yapmak lâzımdır?

P: Bunu sentezde zaten bulacaksınız. Bilhassa ruhî anatomik sıra ile, realite sıraları paraleldir. Bunu söyleyebilirim.

S: Cilt-1.. Celse-5'te, 'Fiiller kaderi demek, objektif fiillerin tekâmül düzeninde sıralanışı demektir' dediniz. Fiiller kaderini, idrâkimiz dolayısıyla iştirak ettiğimiz plânlar olarak düşünüyoruz. İdrâkimizin bizi tayin ettiği mekânlar ve bunların sıralanışı olarak bu kaderi düşünüyoruz.

P: Bunun müessiriyeti yüzde seksendir. Yüzde yirmisi için ne düşünmeniz icap eder?

S: İdrâkten gayri mi?

P: Evet.

S: Ruhî kabiliyetlerin hepsini idrâk, içine alır da diyemeyiz. Daha başka, idrâkin üstünde de birtakım haller olması icap eder. Bu bakımdan mı sorulmuştur سوال acaba?

P: Sualinizi tekrar ediniz, kendiniz çözeceksiniz.

S: Fiiller kaderini, idrâkimiz dolayısıyla iştirak ettiğimiz plânlar olarak düşünüyoruz.

P: Yani idrâkiniz hangi plânda mevcut ise, fiilleriniz de muayyen bir kalıp içerisinde tezahür ediyor demektir.

S: Evet.

P: Bu, yüzde seksendir dedim. Yirmisi nedir?

S: Yirmisi kendimize ait bir husus olsa gerek.

P: Evet, nedir o?

S: Meselâ bir iç feveranın yayıldığı saha olarak düşünebiliriz.

P: Tamam. İç feveranın başka bir ismini bulun.

S: Tasarruf.

P: Güzel. Çözülmüştür.

S: Cilt-1.. Celse-4'te, 'Fikrin ruha tesir etmesi, ruhun iç cidarına girmesi, fiilî hale geçmesi demektir' dediniz. Bu iç cidarın, şuur sahasının muayyen bir bölgesi olduğunu düşünüyoruz. Öğrenmek istediğimiz, öz ile şuur arasındaki münasebetler, bu arada, Cilt-1.. Celse-6'da bahsettiğiniz 'insan cevheri'nin rolü ve fonksiyonlarıdır.

P: Bu suali saklayınız.

S: Cilt-1.. Celse-14'te bahsettiğiniz 'şuur bütünlüğü'nün, farklı kademelerde ekran vazifesi gören şuurun, bu kademelerden aldığı intibaların bir tek netice halinde his ve ifade edilişi diye düşünüyoruz. Bu, fiilleri içine almaktadır. Ve dolayısıyla varlığın, objektif fiillerin sıralanma düzeninde muntazam hareketini temin etmektedir.

Medyom: Anlamadım.

S: Şuur bütünlüğü dediğimiz zaman, şuurun muhtelif safhalarda ekran vazifesi gördüğünü düşündük. Ve bunların bir muhassalası olarak bir neticeye vardığını...

P: Tek ekran diyelim.

S: Tek ekran halinde mütalaa edildiğini düşündük ve her ne halde olursa olsun muntazam hareketini, bulunduğu plânlarda muntazam hareketini temin eden bir unsur diye düşündük şuur bütünlüğünü.

P: Neyin muntazam hareketini?

S: İsterseniz bir daha okuyayım suali.

Medyom: Anlayamıyorum.

S: (Sual okundu).

Medyom: Anlayamadığım için nakledemiyorum. Geçiniz.

S: Cilt-1.. Celse-4'te, 'Müteal fiil, müteal fikrin kendisi-

ni aşarak tahakkuku demektir. Bu tahakkuk ise, kendisini aşmanın verdiği yüksek enerjiden dolayı maddî kâinatların tezahürüdür. Maddî kâinatların tezahürü ise, sizlerin tezahürünüz demektir' dediniz. Varlığın fert olarak kendi kendini aşmasını, tekâmül dediğimiz farklılaşmalar âlemine iştirak ve bu âlemde gittikçe ilerlemek diye düşünebilir miyiz?

P: Evet, düşünebilirsiniz.

S: Bu kendini aşma fiilini biz, varlıklarda da müşahade edebiliyoruz.

P: Evet. Fakat müteal fikrin kendini aşması hali ile, sizlerin yahut bizlerin kendimizi aşmamız farklı şeylerdir. Buradaki kelimelerin kullanılışı, bir zarurettendir. Fakat anlamdaş değildir. Aşkınlık hali; öz, cevher, şuur kademesinin esas itibariyle aralarındaki projeksiyonların sıklaşması demektir. Tersimi olarak şuur sathına çıkardığı bu derunî fiiliyat, neticede sizin idrâkinizin şümûlünü tayin eder. İdrâk şümûlü geniş, kudretli ve derinleştikçe tekâmülünüzdeki hamleler, daha doğrusu, sürekli ve yaygın tekâmülünüzü temin edilmiş olur. Evet bu kadar. Diğer hususu zaten anlatmıştık.

S: Bizim hazırladığımız sualler bugünlük bu kadar. İlâve etmek istediğiniz başka bir husus varsa memnuniyetle dinliyoruz.

P: Hepinize büyük cehit ve gayret temenni ederim. Sentezlerinizde açık kalan uçları tamamen tespit ettikten sonra, arada soracağınız suallerden gayri, asıl mesaimize yeniden başlayacağız. Bunun acele olmasına lüzum yok. Verdiğimiz nasihatleri iyi tutun. Temkinli, usulünde, sevgi dolu ve bilgi dolu olun. Bütün yardımlarımız üzerinizdedir. Bunu zaten hissedeceksiniz, hissediyorsunuz. Çok takıldığınız, çok sıkıştığınız noktalarda celse yapabilirsiniz. Fakat buna gerçekten kani olmanız da ayrı bir imtihanınızdır. Çalışan kafaların imtihanı çok daha ağırdır. Hiç, bilenle bilmeyen bir mi? ⁽²⁹⁾.

Celse-23... Kademe-3... İstasyon-2... 20-1-1963... Cilt-1

S: Söyleyeceklerinizi memnuniyetle dinliyoruz.

P: Dinlemek âkil insanlara has bir hususiyettir. Husu-

siyet ise, ruhun kendisindeki âkillikten ileri gelir. Ol zaman müşrikler şunu demişlerdi: 'İstersen önümüzdeki perdeyi de kaldır. Biz gene bildiğimizi işleriz.' Tâ ki cehennem azabı onların boynunda dolalı olsun. Şu şuurlara bakın: Bu derbederlik, bu takdirsizlik, bu nizamsızlık ne için? Şu şuurlara bakın ki, bakışınız müessir olsun. Taşıdıklarınız, taşıyacaklarınızın yanında çok azdır. Hele taşıyıp geldikleriniz. Hele onlar... Kat kat açılan bir perdenin en dibinde kendimi görüyorum: Öyleyse ben, benim perdemim. Şaşkınlığı perdelilikten arınmayınca bulamazsınız. Arılık uygunluktur. Gece inmeden ışık için malzeme gerek. Malzemenin en iyisi gerçek değerde olan Aşk ve Bilgi'dir. Bunlar İman arabasının iki tekerleği. Biz sizi değil, siz bizi çekersiniz. Ayrılık basamağına bastığınız son adım, kavuşma basamağının ilk adımıdır. İşte hüner son adım ile ilk adımı aynı kudrette atmaktır.

Takat, Küllî Şuurun ummanındaki enerjidir.

Niyet, Küllî Şuurun yoludur.

Haslet, Küllî Şuurun damarlarıdır.

Ahenk, Küllî Şuurun hüceyrelere.

Bunlarsız iman arabasına binmek, inmekten beterdir. Kavuşmanın verdiği hazzı, sadece kavuşmak verir. Safha be safha atlanan, safha be safha geçilen, uğraşılan, temaşa edilen şu realitelere bakın: Korkunç bir iradenin altında, şimşekler saçan bir enerjinin altında parçalanmış bir mermer heykel gibi teker teker dökülen şu nefsanîyete bak. Heykel parçalanır, heykelin fikri kalır. İşte ruh, müteal cevher bu fikirdir. Karşınızdaki meseleyi kabuk kabuk, parça parça, bütün bütün soyun ve kırı. Elinizde tek bir şey kalacak, parlak ve yakıcı. İşte, gece inerken aydınlatıcı malzemeniz bu olacak: Rabbimin İmanı, Üç Bilginin Cemii, Kâinatın Tek Sebebi.

Sadıklar Plânı'nın Üçüncü Kademesi. İstasyon - 2.

Dağılacak bulutlar için fırtına lâzım. Yıkılacak kalp için Zemzem lâzım. O ki sureta sudur. O İlâhî Mevce'nin etrafına sıçrayan zerrelere. Hani zezeminiz hani? Ve yalvararak diz çöktüler: 'Onlar bizi yolumuzdan çevirmek isti-

yorlar. Sen ki Rabbimizsin. Mâni ol.' Olundu. Şu karşıkı dağ. Oraya çıkacağız. Yol yok. Oraya kimse çıkmadı. Sizin açtığınız yoldan çıkılacak. Siz yol açmasını bilir misiniz? Uygunca açabilir misiniz? Uzun zaman bozulmadan kalacak şekilde yapabilir misiniz? Evet mi, hayır mı?

S: Evet.

P: Evet demek için, 'evet'in manasını bilmek, bilmek için de manaya gömülmek lâzım.

Keder..... AŞK olmadığından.

Hüzün..... AŞK'ı bilmediğinden.

Izdırap... AŞK'ı hiç görmediğinden.

Yazık.. Perişan.. Darmadağın.. Tutun, kaldırın; nafile.. Yığılacaktır. Zira verilen enerjinin deposunu yapamayacak kadar çürük ruhlu. Akım geçti. Tahammül yok.. Çökecektir. Pırıl pırıl bir saha. Üç tane direk; Birinde Bilgi, birinde İman, birinde Aşk yazılı. Üzerlerinde ateş yanıyor. Bu ateşin etrafında dolaşanlar var. Küçük, kelebek gibi. Ateşin içine giriyorlar, çıkıyorlar; yanmıyorlar. Her giriş çıkışta daha büyüyor, daha hız alıyorlar.. Direklerin dibi İlâhî bir mavilikte suyla dolu. Bunlar suyun içinde. O suda kâinatlar görünüyor. Dalga dalga.. Yığın yığın.. Savruluyor, toplanıyor, dağılıyor, küçülüyor, bölünüyor.. Fakat hep muntazam. İman, Bilgi, Aşk.

Celse-24... Kademe-4... 27-7-1963... Cilt-1

P: *Kötülüğün karşısında ancak kötülük vardır. İyi olanlarla yoldaş olun. Onlar ki fikirlerinin eridirler. Henüz kül olarak istenilen safhaya geçmediniz. Bu geçişiniz topyekûn olması icap eden bir geçiş idi. Fakat, ferdî geçişler daha müsait bulunduğu için her biriniz teker teker yoklandınız ve tıraşlandınız. Hakîm olan Hikmet'i bilen değil, Hikmet'e uyandır. Bilip de uymayanlar hakîm değildir. Hükmü yalnız O verir. Hakkı yalnız siz alırsınız. Hüküm ile hak arasındaki durum sizlerin realitenizdir. Hakkınızı alın. Yeni hükümler var. Sevgiden yana hiç bir şeyde mükemmellik olamaz. Kemâlin tek Kelâmı sevgidedir. O, sonsuz küçükten sonsuz büyüğe kadar her şeyin içini dolduran Aslî Kelâmın Nüvesi'dir.*

1 - Birinci talimat, her türlü faaliyet ve neşriyatınızı bi-hakkın bilebildiğiniz kadar Yukarıyı anlatmaya sarfedin.

2 - Aranızdaki koordinasyonu hissîlikten çıkarıp, fikrîliğe ve *prensip andına* getiriniz. Öyle ki, biriniz şarkta biriniz garpta dahi olsa ruhunuzun aslî irtibatı o noktada toplansın. Zira sizler ancak belirli bir mekânın ve tesir plânının adamlarısınız.

Siyah perdenin kalkışı olmuştur. Bundan sonra medyoma yardımcı olacaksınız. Sizlere pratik bilgi dahi, icab-ı hâle göre verilecektir. Onun vaziyeti müşkül, çetin ve zordur. Ensesindeki ağırlığa ortak olun. Ağır bir imtihan geçirmiştir; geçirmiştir ama.. Ancak yüzde altmış kazandı. Yüzde sekseni bulabilirdi. Bunda da biraz sizin noksanınız ve hatanız var. Çünkü o yüzde yirmi onun başaracağı, yekbaşına yapacağı bir dava değildi. Kendi hak ve kapasitesinin en son imkânlarına kadar inmiştir.

Daireniz mutlu bir dairedir. Işığınız zannettiğinizden daha parlaktır. Avazınız bildiğinizden daha yüksektir. Fakat ne var ki sabır lâzım. Bu hafta içinde görmüş olacağınız rüyalarınızı aynen kaydediniz. Ve gene bundan sonra pazartesi günleri bir araya geliniz ve mütalaa ediniz.

Gören göz için her şey apaçıktır. *Dil, bilmediği zaman iki çataldır. Bildiği zaman artık o dil değildir. O kimseler ki, kıldan çadırlarını söktüler ve aşağıdaki çöle yürüdüler. Bu çölde felâket ve ölüm kuşları vardı. Hiç biri çıkıp da demedi ki: 'Hani azığımız?' Ve vaki oldu ki, bilmeden gideceğin yer, ardını görmediğin duvarın ardını bilmek gibidir.*

(Uzunca bir sükût oldu ve celse bitti.)

Celse-25... Kademe-4... 17-8-1963... Cilt-1

P: Atiye ait çalışmalarınız bugünden başlar. Bu itibarla, bu size en son ihtarımızdır. Müsterek çalışmanın ahengi-ne ve idrâkine varmanız için önünüzde pek çok misaller vardır ve varolagelmektedir. *Kendinizi bir mihraka göre ayarlayınız.* Dumanlı rüyetler, kör bir pilot uçuşu gibidir; kurtuluş imkânı yüzde beş bile değildir. İlk yapacağınız iş

şu olsun: Önce, mihrakınız üzerinde tam bir fikir birliğine varınız, sonra sizi bu mihraka ulaştıracak sade fakat kuvvetli vasıtaları seçiniz. Bu seçimi yaptıktan sonra aranızda vazife taksimi yapınız. Ve bu vasıtaları bölüşünüz. Her biriniz kendi motorunuzun idarecisi olmanız gerekmektedir. Fakat sizler aynı armayı taşıyan bir takım teşkil edersiniz. Seyahatin her bir yönünü ayrı ayrı ihtisaslarla tayin etmek vaciptir. Şimdiye kadar edindiğiniz bilgileri her vasıtayı kullanacak şahıs münferiden tetkik ve tahlil etsin. Sentezi ni yapsın ve ortaya koysun. Umdeler; bunlar insanlığın kuruluşunu hazırlayan bilgilerdir. Gayenizin dışında pek çok hareketleriniz mevcuttur. Ve zannedersiniz ki bunlar olmazsa mihrakı bulmakta güçlük çekeriz. Bu hatadır. Ne demiştik: Siz kendinizi hazırlayınız, çevre size uyacaktır⁽³⁰⁾. Soracaklarınız var mı?

S: Geçen celse, medyoma yardım etmemizden bahsedilmişti. Biz bunu dikkatle yapmak istiyoruz. Yalnız bu hususta bize vereceğiniz talimat var mı?

P: Medyoma yapacağınız yardım, mihraka yardımdır. O, kendi kendisi ile olan mücadelesini kazanmak yolundadır. O onun kendi işi, sizin asıl işiniz; prensip andında meydana gelecek sürçmelerde bu dahi halledildikten sonra, bu andın tatbikinde ve bundan sonra da mihraka yön alış ve oraya ulaşma babında müşterek bir enerji tekâsüfü ve şuurlu faaliyet.. Ona yardımınız bu merkezde olmalıdır. Ayrıca şuna [dikkat etmelisiniz ki], onun sizden talep edeceği şeyler ile sizin ona vereceğiniz şeyler aslında bir ve müşterek şeylerdir. Fakat, her birinizin teker teker özel bir kabiliyeti ve o mihraka gidişte özel bir hususiyeti vardır. Bu yardım, önce medyom tarafından sizlere yapılacaktır. Size medyomluk yapmasıyla, sezgilerini kaleme almasıyla ve hareketleriyle. Sizlerin gene kendi oluşunuz içindeki faaliyetiniz, ona yardım olacaktır. Şunu demek istiyoruz ki; şu Cemiyet içerisinde dört tane tesir kademesi mevcuttur. Bu tesir kademesini ikiye indirebildiğiniz zaman, mihrakın yarısına yaklaşmışsınızdır. O ikisi, son olan o ikisi, biraz zorca bağdaşır. Fakat şöyle yapınız: Kalbiniz kendi alanınızda kalsın,

fakat dimağınız onlara insin. Bir organın en güzel vasıta oluşu budur. Çekmeyiniz, geçmeleri için köprü olunuz. İtmeyiniz, kaçmaları için mânia olunuz. Tutmayınız, takılmaları için çengel olunuz. Bunu hayatınızın her safhasında aynen tatbik ediniz, ve edebilirsiniz. Evet.

S: Son söylediğiniz mihrak mevzuunda acaba bizi biraz daha aydınlatır mısınız?

P: Usulümüze göre önce siz izahınızı yapınız.

S: Biz mihrakı evvelâ, dünya üzerindeki çalışmalarımızla ilgili kabûl ediyoruz. Bu fonksiyonumuzun esas unsurlarından biri olarak kabûl ediyoruz. Üstün âlemle, yukarı âleminden alınan bilgilerin....

P: Mihrak, bütün idrâkli hayatınızın muayyen bir realiteyi aşmak üzere temerküz ettiği fiilî bir fonksiyon sahasıdır. Siz üç hayattan beri bu mihraka sıçramak için hazırlanmaktasınız. Bu sözlerimiz sizlere yabancı olmasa gerek⁽³¹⁾. *O mihrakı ancak ve ancak Yukarda çözeceksiniz. Fakat dağınık şuurunuz için şu kadar söyleyebiliriz ki, sizler Sûr'un sesini dinletici olacaksınız.*

S: Verdiğiniz bilgiler üzerinde arkadaşlarımızla birlikte çalışacağız. Bugün için sorularımız yoktur, sizin söyleyeceklerinizi dinliyoruz.

P: Dinlerin tetkikini gayet kuvvetli bir seçme ile yapınız.

S: Bu dinlerin tetkikinde, Hint dinlerinin de tetkikini istiyorum. Diğer mevzularla alâkasını ortaya koyacağından faydalı olur kanaatindeyim.

P: Mihrakınız istikametinde olduğunu tespit ettikten sonra ve bunu müştereken kabûl ettikten sonra istediğiniz tali dalda çalışabilirsiniz.

S: Üstte belirttiğiniz, kuvvetli bir seçme'den neyi anlamalıyız?

P: Fonksiyonunuzla ilgili mebahis. Çünkü onlar tevali ederek diğer birçok hususatin kolayca anlaşılmasını temin edecektir. Bu, büyük bir nimettir. Evet.

S: Bizim başka bir soracağımız yok, sizin söyleyeceklerinizi dinliyoruz.

P: Kabalık, incelikle beraberdir.

P: Söyleyeceklerinizi dinliyorum.

S: Arkadaşlarımızı seçtikten sonra onlarla şu şekilde çalışmayı düşündük: Celseleri bölüm bölüm ayıracağız, bunları her birimiz alacak ve üzerinde çalışıp çıkardığımız neticeleri kısa kısa problemler halinde arkadaşlarımıza bildireceğiz. Bunun tartışması yapılacak. Sonra fikir birliğine varılacak, yahut da varılmayacak; bir hafta sonra fikirlerini tekrarlayacaklar ve netice düzeltilerek bir çalışma yapılmış olacak. Evvelâ böyle bir çalışma tarzını tasvip ediyor musunuz?

P: Bizim size vereceğimiz verilmiştir. Kendinize uygun gelen [bir] tarzı seçmekte serbestsiniz, yeter ki yapılan her fiil vakarında olsun.

S: Bu şekli seçmemizin sebebi, olduğu gibi vermenin hiç bir faydası olmadığı içindir. Ayrıca herhangi bir empozisyon yapamayız. Bunun için böyle bir yolun faydalı olacağı kanaatindeyiz. Evet... Geçen celse, dört tesir kademesinden bahsettiniz. Biz bunları kendi aramızda; his, akıl, idrâk ve vicdan olarak düşündük. Bu hususta bize söyleyeceğiniz bir şey var mı?

P: Tesir ve onun sahası, esasında çok mütenevvidir. Cemiyetinizin dahil bulunduğu tesir sahası, yeryüzündeki tesir sahalarının dördüncüsüdür.

S: Diğer tesir sahaları hangileri olabilir?

P: Hangi bakımdan?

S: Üstte, yeryüzünde Cemiyetin dahil bulunduğu tesir sahası, dördüncüsüdür dediniz. Bu, diğer üç tesir sahasıyla nasıl tefrik edilir? Elimizde bir ölçü var mıdır?

P: Dört ve yukarısı için vakit henüz erkendir.

S: Yukarısı için sormadım da, dördüncüsü denildiğine göre, daha evvelki üç ayrı tesir sahasını soruyorum.

P: Üç, İki ve Bir: Bir en yüksek olanıdır. İki, Üç şimdilik sizler için bilinmesi gereken sahalardan değildir. Mühim olan Üç numaralı tesir sahasına kendinizi uydurabilmenizdir. Bunu, ancak ve ancak müşahedeleriniz kanalıyla yap-

bilirsiniz. Ancak ve ancak müşahedeleriniz kanalıyla. Beş, altı vs... Bu muhitlere mensup insanlar dört içinde de vardır. Bu oluş hali, hiç bir zaman onların dört dereceli bir tesir kademesinin malı ve sahib-i salâhiyeti olmuş demek değildir. Nitekim sizler de, üç ve hatta ikiye çıktığınız vaki olmuştur; bilmeden. Bu, şu gayeye matuf; varlık kendi jeneratörünün takatini, zaman zaman üstün bir kaynaktan beslemek suretiyle arttırır. Bunlar kısa devreli liyakatlerin neticesidir. Nitekim sizler de üç ve ikiye çıktığınız zaman, takatleriniz artmış olarak dörde döndünüz. Gelelim Cemiyetin içindeki dörtlü kademeye: a - Henüz idrâk kademesinde olan hiç kimse yok. b - Vicdan kademesinde ancak sizler varsınız. Sizlerin idrâk kademesine çıkışınız, vazife mihrakları etrafında toplanmanızdan neşet edecektir. c - Ondans sonra his ve akıl. Bu ikisi müşterek bir kademe teşkil ediyor. Bunları kestirmeniz kolaydır. Bu şahıslar, kendi mantıklarına ve aklı kabiliyetlerine uygun gelen şeyleri, ancak hissî bir dekor içinde almak meylindedirler. d - Dördüncü olarak ancak meraklılar söylenebilir. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'O mihrakı ancak ve ancak Yukarda çözeceksiniz' dediniz. Bu, 'Yukarda' kelimesinden kasıt nedir?

P: Aynı tabirimizi çok evvelki bir celsemizde de vermiştik. Birçok meselelerin sırları, sır olmaktan ancak, o fiil sahasının dışına çıktıktan sonra anlaşılacak kaderine sahiptir. O zaman, yani [aşağıda] anlaşılmış olması, [o] fiil sahasının birtakım yersiz mânîa ve çitlerle çevrelenmesini intaç ederdi.

S: Bu bahsettiğiniz durum, acaba dördüncü tesir alanından üçüncü alana geçmekle alâkalı mıdır?

P: Hayır. Üç, iki ve bir dahi gene bu dünyanın tesir alanıdır.

S: Yani dünyada bedenli olarak yaşarken üstün bir kademede bu bahsettiğiniz durum hâsıl olamıyor demek istiyorsunuz. Acaba yanlış mı anladım?

P: Evet, doğrudur. Çünkü bu mihraklar, birçok tesir şebekelerinin kesişme noktalarıdır. Ve bu noktalar burada değil, buranın ötesindedir. *Bu yüzden insanlar hakikatlerin yüzde seksenini Yukarda görürler. Fakat ne yazık ki, dahil*

oldukları kervan gitmiştir.

S: Şu halde, bu mihrak yolunda, bedenli halde iken de yapılması lâzım gelen bir cehit var ki, bunu bize ifade etmiş bulundunuz.

P: Evet.

S: Ve gene yanlış anlamadımsa, bu mihrakı Yukarda değil, hiç olmazsa aşağıda sezmek zorundayız.

P: Sezmenin de üstünde bir hal olması gerekir. İmanla vazife üstünde bulunmak.

S: Şu halde, Yukarı'dan kasıt, üstün bir idrâk durumunda olmak tarzında anlayabilir miyiz, bizim için?

P: Bir bakıma bu şekilde anlamamızın size faydası olabilir. Çünkü nasıl olsa üç buuttaki bir hayatı ve yaşayışı tahayyülden gayri öteye geçemeyeceksiniz. Evet.

S: Üstte, bizlerin dördüncü tesir kademesinde bulunduğumuzdan bahsettiniz. İçinde bulunduğumuz bu tesir kademesini karakterize eden hususlar hakkında ve üçüncü tesir kademesine geçebilmemiz hususundaki müşahedelerimizi hangi esaslara göre yapmamıza ilişkin bizlere biraz daha bilgi verir misiniz?

P: Geçen celsemizde verdiğimiz metodlar, dördüncü tesir kademesinin varlıklarının hareket şeklini tayin etmiştir. Onları biraz daha şümûllendiriniz ve daha detaye bir tarzda düşününüz. Hususiyetine gelince: Bu kademe zor bir kademedir. Şu bakımdan; devamlı olarak murakabe-i nefis, bilgi ve vazife zorlanması vardır. Bilgi vazifeyi tevlit ederse de, murakabe-i nefis tevlit eden diğer nakiselerin mevcut olması, sizleri zaman zaman beşe ve altıya kadar düşürür. Dördüncü kademenin, bu kuşağın, bir parabol çizmediğini söyleyebiliriz. Kesikli tarzda hareket eder. Bu kesikli olan noktaların dolması halinde biliniz ki, zaman gelmiştir. Ve işte bu yüzden müşahedelerinizi arttırınız. Celselerinizi iyi tetkik ediniz. Dördüncü tesir kuşağının bütün hal ve şartları, her şeyi ile verilmiş vaziyettedir. İşte arkadaşlarınız için celseler hazırlarken, kendiniz için de bu hususu hazırlayın. Bunu müştereken yapın. Dördüncü bir tesir kuşağının özellikleri, şartları, aşağı ve yukarıyla olan irtibatları

ve metodu hakkında tamamiyle müştereken ve anlayış içinde, kendiniz için çalışınız. Çünkü siz bu kuşaktansınız. Bu ikinci açıklamamızdır. Evet. Başka sual?

S: Bu dördüncü tesir kuşağının içine biz hissi, akli, vicdanı ve idrâki dahil ediyoruz. Üçüncü kademeyi sezebilmek için, bu kademede de bunlardan hangileri diğerine nazaran daha belirli bir hale veya biri öbürüne nazaran daha belirsiz hale gelmektedir; üçüncü bir kademeye sıçrama ve yönelmenin mümkün olabilmesi için mevcut bilgilerimize nazaran müşahedelerimizle...

P: His % 80, vicdan % 60 azalmıştır. Bunun yerine akli prensipler ve bilgi sentezi % 130 artmış; idrâk bir evvelkine nazaran % 30 terakki kaydetmiştir. Fikir vermek üzere rakamlarla konuştum. Ayrıca şahsî müessiriyet, şahsiyetsizlik, iman, sevgi, kutsîlik, dua üçüncü kademedenin meşguliyetini teşkil eder. Onlar, yarı organizatördürler, bedenli yarı organizatördürler.

Demek ki, idrâk bahsinde bir evvelki idrâkin % 30 veya % 35 artması, çok mühim vazifelerin hamili bulunmayı intaç eder. Onun için bütün gayret ve savletinizle, bilginizle beraber idrâkinizi arttırınız. Bunun için çok derin düşününüz. Her düşündüğünüzü tenkit ediniz. Her tenkidinizi müşahedelerle teyit ve nakz ediniz; tâ ki en güzeli buluncaya kadar.

S: Kâinat nizamı içindeki fonksiyonumuzla alâkalı olan bir vazife şuurunun yüzde nisbetinin de artmış olduğunu görüyoruz, sizin bu izahatınızdan. Daha belirli bir hale gelmiş oluyor.

P: Evet.

S: Üçüncü kademeye yöneliş ile alâkalı bir mühim husus var, o da mübrem ihtiyaçlarımızın hangi esaslara göre tayin ve tespiti meselesi... Bu hususta da bize biraz bilgi verebilir misiniz?

P: Kastınız nedir?

S: Hepimizin içinde bulunduğumuz hayatımızla alâkalı birtakım ihtiyaçları mevcut. Meselâ sokakta bir adımımızı atışımız bile muayyen bir ihtiyacın cevabı olarak telakki

edilebilir. Bu ihtiyaçlarımızın acaba hepsi ne şekilde ve hangi esaslara göre kıymetlendirilmeli ve bu kıymet esasına göre hangilerinin yapılmasına veya yapılmamasına ce- hit sarfetmeli?

P: Bu hususta bir mal umat veremeyiz.

Celse-27... Kademe-4... 31-8-1963... Cilt-1

P: Söyleyeceklerinizi dinliyorum.

S: Geçen celse, üçüncü tesir kademesinde  ahs  m es- siriyetin kuvvetlendi ini ve  ahsiyetsizli in ortaya çıktığını belirttiniz.  ahs  müessiriyeti, vazife sahasında bir enerji toplumu olarak düşünüyorum.  ahsiyetsizli i ise, nefsan- iyetin hemen hemen yok olu u diye kabûl ediyorum.

P: Bir daha tekrar ediniz.

S: (Tekrar edildi).

P: Bu hususta başka türlü düşünen var mı?

S: Arkadaşlar zannederim g r   m  payla ıyorlar.

P:  ahsiyetsizlik, sadece belirli bir tesir sahasında de-  il, onların hepsinin dışında vuku bulan bir haldir. Sizin bilebilmeniz lüzumlu olan  ahsiyetsizlik ise, nefsaniyetten ziyade birinin diğerini kendisi gibi bilmesidir.

S: Cilt-1.. Celse-6'da, 'Hep biz olu ' denmi ti. Bu kabil bir durumla alâkalı mıdır?

P: Hayır, hep biz olu  hali, büyük bir organizasyonun irtibatını ifade eder. Evet.

S: Geçen celse, ' nsanlar hakikatlerin yüzde seksenini Yukarda görürler' dediniz. Burada idrâk, muayyen bir ka- demeye yükseldikten sonra aynı plânda bulunan varlıkların tesirleriyle âdeta bir plân teşkil ediyor. Buradaki durum, muayyen bir fiil sahası içinde bulunmayı icap ettiriyor. Ve bedenli iken de bu hal kabil oluyor. Ve yine bir vazifenin tatbikinde Yukarısı ile beraber hareket etmek tarzında an- la ılabiliyor. Geçen hafta anlatılmak istenen durumu böyle anlayabilir miyiz acaba?

P: Açıkça söyleyiniz.

S: Yani muayyen bir tesir kademesinde bedenli varlı-  ın bir şuur tabakası var. Bu  uur tabakasına da daha yukar-

da olan varlıklar tarafından tesirler gelmekte. Buradaki müş-terek hareket ve anlayış tarzını bir mihrakta toplanmak ve bunun idrâki tarzında anlayabilir miyiz?

P: Evet.

S: Binaenaleyh, Yukarısı tabirini bu şekilde de anlamak bizim için imkân dahiline girebilmektedir.

P: Hayır.

S: Ne bakımdan fark vardır?

P: Gene idrâk bakımından. Zira bedenli halinizde iken ifa etmiş olduğunuz vazife veya kararlı fiiller her ne olursa olsun, ancak muayyen bir tekâsüfe sahiptir. Daha doğrusu siz, iki plân arasındaki vasatın mütekâsif bölgeleri hakkında şuur sahibisiniz. Tekâsüf etmiş halin sizlere nakletmiş olduğu tesirler de ancak o mertebededir. Dolayısıyla ne idrâkinizde, ne şuurunuzda... asla [asl'a] tamamen intibak eden bir bilgi yoktur. Bu itibarla her varlık, Peygamberler den tutunuz da, en geri insana kadar hepsi vazifesini ancak açık şuura sahip olduğu zaman tam manasıyla kavramıştır. Evet.

S: Ben bunu şu şekilde anlıyorum: İdrâkler, bedenli iken kesikli oluyor. Bu yüzden, bu plânla irtibat devamlı olmuyor; zaman zaman arada bazı kesikliklerin olması bunu bütün şümûlüyle kavramamıza engel oluyor. İçinde yaşadığımız plânın icabı böyle çünkü.

P: Kesiksiz olduğu devirler dahi bulunmuş olsa, gene de mütekâsif olan bir kısım bizler için malûmdur.

S: Bu mütekâsif olan kısımdan, tesirler bakımından bir özellik tarzında düşüneceğiz.

P: Gayet tabi.. ki bu özellik aynı zamanda sizin şuur sahalarınızın muayyen bir kısmını ihtiva eder.

S: Bu tekâsüfiyeti temin eden amiller nelerdir?

P: Bunun muhtelif amilleri vardır. Henüz bu konu üzerinde bilgi vermek durumunda değiliz, müştereken. İyi bir konudur, bilâhare dönünüz.

S: Geçen celse, üçüncü kademedeki dua halinden, dua - dan neyi anlamalıyız?

P: Size oradaki duadan ne muradedilmiş? Bunu hülâsa ediniz.

S: Oradaki dua, yeryüzünde anlaşıldığı tarzda alelade bir yakarış ve şahsî olan bir yakarış tarzında anlaşılmaması icap eder. Burada talep düşünülebilir, bu safhada ancak. Ve bu da idrâk dahilinde bir vazife talebi olabilir diye düşünüyorum.

P: Üçüncü kademedeki duayı anlatırken ne kastetmiştik?

S: O kademedeki varlıkların meşguliyetini teşkil eder dediğiniz amillerden bir tanesi de dua idi.

P: Evet.

S: Şahsî müessiriyet, şahsiyetsizlik ve dua diye anlatılmıştı. Ben bu kademedeki duanın ne tarz bir dua olacağını düşünmek istedim.

P: Bu dua, tam manasıyla, noksatsız tam manasıyla, varlığın üstten aldığını aşağıya nakletmesidir. Bu, ancak ruhun hurucu ile olur. Ruhtaki huruç hali, bütün cüzlerin bir bir secde etmesidir. Bu, tam teslimiyettir. Bu, idrâkli fiildir. Bu, sonsuza açılan pencereyi seyredcek kimsenin liyakatidir. Çağrıdır. Evet.

S: Ruhtaki bütün cüzler dediniz. Cüzlerden neyi anlamalıyız acaba?

P: Düşününüz.

S: Bir organizasyon tarzında belki düşünebiliriz.

P: Acele etmeyiniz.

S: Yahut da, ruhun özü ve şuur sahasıyla birlikte düşünebiliriz.

P: Evet başka soracağınız?

S: Sorularımız bugünlük bu kadar.

Celse-28... Kademe-4... 7-9-1963... Cilt-1

P: Söyleyeceklerinizi dinliyorum.

S: Celseler üzerinde konuşup bazı neticelere vardık, onları okumak istiyorum.

P: Okuyunuz.

S: Cilt-1.. Celse-24'te bahsettiğiniz 'prensip andı', vicdan kademesinden geçmek için mi lüzumludur? Şimdi, prensip andı, muhtelif mekânlarda tatbik edilebilecek aynı prensi-

bin idrâkidir. İdrâksiz bir prensip andı olmaz kanaatindeyiz. Yani bildiğini her halükârda yapmak, bilgiye uymak diye düşündük prensip andı'nı. Birinci anlayışımız bu.

P: Evet, prensip andı, 'and' kelimesinin de ihtiva ettiği anlam ile idrâktir. Bir diğer tabir ile, prensibin idrâki üzerinde temerküz manasına gelir. Prensip, bilgilerin fiilen yapılması demek değildir. Bilgilerin fiilen yapılması, ancak bir ışığın tahtında mümkündür. İşte bu ışık, bir 'ide'dir. Bir gayedir, ve bütün şuur faaliyetlerinin bir yekûnudur. Ve nihayet, belirli bir tesir kuşağının hâsıl etmiş olduğu alan içinde yer tutmaktır.

Sizlere daha evvel de bahsetmiş olduğumuz üzere, prensibiniz yoktur. Sizler sadece bilginin birtakım ufak tatbikatlarını yapmaktasınız. Fakat, bu bilginin bu tatbik edilmiş şekli, hangi esaslı prensipler tahtında olmaktadır, bilmiyorsunuz, bu birincisi... İkincisi, tatbik etmiş olduğunuz bilginin hangi prensibe müteveccih olduğunu da bilmiyorsunuz... Üçüncüsü, gene tatbik etmiş olduğunuz bilginin hangi prensiplerin mahsulü olduğunu bilmiyorsunuz... Bundan şunu demek istiyoruz: Bilgi sahibi olmak, bilginin tatbikatını yapmak asla prensip sahibi olmak demek değildir. Prensip sahibi olabilmek, muayyen bir tesir kuşağı içinde, muayyen bir ide ışığı altında çalışmak demektir. Muhakkak ve muhakkak kanalize olmak zaruretindesiniz. Dağınık ve serpintili olmak, bir [alt] kademenin işidir. Bir üst kademeye geçecek insanlar için dağınık ve serpintili çalışmak, pek semereli ve liyakat verici olmaz. Buyurunuz.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Hükmü yalnız O verir' dediniz. Bu cümleden, nasibi anlıyoruz. Hüküm bilgide vardır. Aynı celsedeki, 'Hakkınızı alın' cümlesinden; bilginizi tatbik edin, idrâk edin neticesini çıkartıyoruz.

P: Evet. Hüküm, yalnız O'na aittir. O hüküm ki, bütün mükevvenatın tümü, hepsi hep bir arada O'na müteveccihdir. Hak, bir say ü gayretin neticesinde, ruhun şuur sahalarında meydana gelen bir değişikliğin neticesidir. Hakkı almak, bu değişikliği diğer değişmeye layık ve amade olan şuur sahalarına doğru aktarmak demektir. Bunun yeryüzün-

deki tezahür şekli: 1 - Bilginin tatbikatını yapmak. 2 - Bilgiyi tatbik etmeden yaymak. 3 - Bilgiyi yaymadan derunî tecrübe-
de bulunmak demektir.

O halde hakkı veren, bize bu verdiği hakkı üç tarzda ameliyemiz neticesinde vermektedir: 1 - Ruhun derunî mekanizmasındaki çalışma ile, bu gayrişuurîdir. 2 - Bilginin eski realitelerde olduğu gibi neşrolmasıyla, söylenmesiyle, öğretilmesiyle. 3 - Bilginin yukardaki her ikisini de kapsayan ruhî tecrübesi, bilginin yayılışı ve bilginin tatbiki şeklinde olan üçüncü şekil... Üçüncü şekil, tam bir tesir kuşağının atlanmasına nasip kesbetmiş olanların içinde bulunduğu haldir. Bu hal, yani ruhî tecrübe, bilginin yayılışı ve bilginin fiilî tatbikatı; her üçünün birden başarılması mümkün değildir. Yalnız, eğer bilginin tatbikatı tam yerinde yapılmış ise bu, her ikisini de kapsayacak demektir. Çünkü bilginin tam tatbikatını yapmak, hem onu fiilen icra etmek, hem onu va'zetmek, va'zetmeden önce de ruhî bir tecrübeyi geçirmek icabeder. Buyurunuz.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Yeni hükümler var' dediniz.

P: Evet, yeni hükümler, eski hükümler demektir. Halbuki kâinatta eski diye bir şey yoktur. Her hüküm yeni hükümdür. Bu, çok çeşitli manalara gelir. Sizler yalnız, şunu bilirsiniz ki: Sıkı basınız, farkında olmadan bilginizin tatbikatını yapıyorum zannederek ve hatta ve hatta ilham geldiğini dahi zannederek çok derin ve sert bir imtihan içindediniz. Bunu söylemekten kastımız, sizlere bir yardım etmek anlamında olmasın; bunu söyleyiş dahi ayrıca imtihanınızın ne derece size vabeste olduğunu, size yüklenilmiş olduğunu, ve bile bile bu imtihanın içinde bulunduğunuzu anlatmak içindir. Bunu sormakla, imtihanın içine daha fazla girmiş oldunuz. Çünkü bundan evvel fiillerinizdeki sorumluluk nisbeti, bilmediğinizden dolayı bir miktar düşük olurdu. Fakat şimdi imtihan içinde olduğunuzu biliyorsunuz. Fakat neyi? Yeni hükümler var...

S: Devam edebilir miyiz?

P: Ediniz.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Sevgiden yana hiç bir şeyde mü-

kemmellik olamaz' dediniz. Bu ifadeden, kendi üzerine düşeni yapmak lâzımdır neticesini çıkarıyoruz. Yine aynı celsedeki, 'Kemâlin tek Kelâmı sevgidedir' ifadesinden, müteal fikrin müteal fiili meydana getirmesini yani yaratılmayı, maddî kâinatların tezahürünü, bizlerin yaratılmasını anlıyoruz ve yine aynı cümleden ayrıca, Ol emrini, alınan ta-hakkuk ettirilmesinin emrolunuşunu anlıyoruz. Yine aynı tebliğde, 'O, sonsuz küçükten sonsuz büyüğe kadar her şeyin içini dolduran Aslî Kelâmın Nüvesidir' dediniz. Aslî Kelâmın Nüvesi, öz'dür. Öz'ün nüvesi sevgidir. Bu, Müteal Fîlin başlangıcıdır tarzında düşünüyoruz.

P: Bu, bizi yepyeni konulara götürecektir. *Bunu gelecek hafta*, yalnız bu soruyu daha detaylı hazırlamak suretiyle, daha tefrik ederek konuşma mevzuu yapalım. Güzel bir noktadan hareket etmişsiniz. Evet, dinliyorum.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Siyah perdenin kalkışı olmuştur' dediniz. Bu, Cemiyetin muayyen bir safhayı atlamaasının başlangıcına işaret edebilir. Bizim alâkalı durumlarla çıkartmış olduğumuz netice bu oldu. Bir manada belki de teşevvüşün müşahedesinin, bu siyah perdenin kalkması olduğu da ayrıca aklımıza geliyor.

P: Bunlar, o sembolün birinci açılımıdır. Daha başka?

S: Üzerinde tekrar düşüneceğiz. Bu hususta sizin söyleyeceğiniz bir şey var mı?

P: Ben sizden sordum. Evet, başka sualiniz?

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Daireniz mutlu bir dairedir' dediniz. Daireniz tabirinden Cemiyeti anlıyoruz. Aynı celsedeki, 'Işığınız zannettiğinizden daha parlaktır' sözünüzdeki ışığınız ifadesinden bilgilerimizi anlıyoruz. Yine aynı celsedeki, 'Avazınız bildiğinizden daha yüksektir' sözünüzdeki avaz ifadesinden müessiriyet sahasını anlıyoruz. Aynı celsedeki, 'Fakat ne var ki sabır lâzım' sözünüzdeki sabır kelimesinden, bunun idrâk için lâzım olduğu neticesini çıkarıyoruz.

P: Daireyi, Cemiyetinize maletmeyiniz. Çünkü, bundan evvelki tebligatımızda sizlere, kademeli tesir kuşaklarından bahsettik⁽³²⁾. İşte, daire, sizin de bulunduğunuz bu geniş [dördüncü] tesir kuşağıdır.

S: Daha evvelki bir celsenizde Plân'ınızın başka bir irtibat kurduğundan da bahsedilmişti. Bunun gibi başka irtibatlar da olabilir. Bu yüzden, bu tesir kuşağından böyle bir mana da çıkarmak kabildir.

P: Evet, yerindedir.

S: Önce de söylediğimiz gibi, ışık tabirinizden, bilgilerimizi çıkarttık.

P: Ne türlü bilgilerinizi?

S: Celselerimizde tedris edilen bilgiler.

P: Bu kâfi değil. Bilginin kalitesini ele alacaksınız. Bu tüm hayat bilgisidir. O kanalla elde edilmiş bilgidir. O tesir kuşağında sizleri yerli yerinde kılan ruhî bilgidir.

S: O halde, 'ışık'tan tesirleri çıkartabiliriz. Yani muayyen bir tesir kuşağında alınacak olan tesirleri çıkartmamız acaba doğru mudur?

P: Alınacak değil de, ihraç edilecek tesirleri.

S: İhraç edilecek tesirleri..

P: Evet. Çünkü siz, o tesir kuşağında dışından sizi çevreleyen bir tesir içinde değil, aksine içten dışa doğru çıkan ve birbirlerine kilitlenen bir tesir kuşağı içindesiniz. Buradaki manayı iyi anlamaya çalışınız. Ortada daha evvel teşekkül etmiş bir tesir kuşağı yok. Ortada *orijinal varlıkların* meydana getirdiği ve birbirine çengellenmiş ruhî irtibat tesirleri mevcut. İşte bunların zincirleme hali, bir tesir kuşağını meydana getirmiştir. Ve bu ne vakitki, İdareci Plânların, tahakkukunda ihtiyaç hissettikleri bir vasıta olursa, tesir kuşağı, o zaman dıştan bir tesir kuşağıyla yeniden muhafaza edilir.

S: Yepyeni bir görüş oldu. Üzerinde düşünüp inşallah yeni neticelere varacağız.

P: İşte bu dıştan sarılış ve böylece ruhanî bir halkanın meydana gelişi, vazife temerküzlerinin belirmesine yol açar. Evet.

S: Dışardan sarılışı, bize yardım eden İdareci Varlıkların himaye edici bir kuşağı olarak tasavvur etmek mümkün olacaktır.

P: Daha da geniş, bu da dahil olmak üzere.

S: Söylediklerinizden, önce sorduğumuz, avaz ve sabır ortaya çıkmaktadır. Acaba doğru mudur?

P: Avaz, içinde bulunduğunuz tesir kuşağının uzantılar meydana getirmekteki kabiliyeti; diğer tesir kuşaklarına olan müessiriyeti ve dahi kendinden üstte olan bir tesir kuşağına iltihak etmekteki liyakatidir. Bu ne demektir? Bu aynı zamanda bu tesir kuşağı içinde bulunan orijinal varlıkların vazifedar, bilfiil çalışan, bilgisinin hakkını veren, bilgisini başkalarına veren, verdikçe alan, aldıkça yükselen, yükseldikçe de tevazu sahibi olan insanları ifade eder. Tevazu ise, hükmün yalnız ve yalnız O'nun olduğunu anlamak demektir.

S: Biraz önceki sözlerinizde geçen 'orijinal varlık' tabirinden neyi anlamamız icabedecek?

P: Orijinal varlık, tam şahsiyetini kazanmış idrâkli bedenli demektir, tolerans sahibi bedenli demektir, hükmün yalnız Yukarıdan geldiğini bütün sadakatiyle ve imanıyla bilen ve tatbik eden demektir. Bunlar o kadar azdır ki, onlara 'orijinal' sıfatını takmak ve böylece bir tefrik yapmak zorundayız.

S: Burada yalnız, etrafından sarılma liyakatini kazanmış herhangi bir tesir kuşağının mümessilleri olarak bu orijinal varlıkların ele alınması kabil değil midir?

P: Ne gibi, anlayamadım?

S: Yani orijinal varlıklardan mı teşekkül etmiştir etrafının sarılmasına...

P: Hayır, hayır. Çoğunluk onlarındır. Fakat böyle bir orijinalliğe hak kazanmak yolunda olanlar dahi onun içindedir. Ve diğer orijinal varlıklar, işte bunların neşvünema bulmasında öncelikle vazifedardır.

S: Önce de sorduğumuz 'sabır' ifadenizden, bir bekleyiş ve imtihanlar karşısındaki sebatı mı anlamamız lâzım?

P: Sabır, imanın karşısında desteksiz durabilmektir. Bu kadar.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Dil, bilmediği zaman iki çataldır' dediniz. Bu, hissî davranışları göstermektedir. Gene aynı cümlenin devamı olarak, 'Bildiği zaman artık o dil değil-

dir' sözünüzden ise, idrâk edilen tatbik edilir, manasını çıkarıyoruz.

P: Bu anlayışınız size kâfidir. Evet.

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'O kimseler ki, kıldan çadırlarını söktüler' dediniz. 'Kıldan çadırlarını söktüler'den, bunun, bir vazife hazırlanışı olduğu neticesine vardık. Aynı tebliğin devamındaki, 'Hani azığımız?' cümlesindeki azık tabirini, bilgi olarak düşündük. Aynı tebliğdeki, 'Bu çölde felâket ve ölüm kuşları vardı' cümlesindeki felâket getiren kuşlar tabirini de eprövler tarzında mülâhaza ettik.

P: Evet.

S: Bu anlayışımıza ilâve edeceğiniz bir şey var mı?

P: Yukarısı herşeyi tasdik edici bir yer değildir. Unutmayınız ki sizlerin her sorduğunuzun tasdik edilmesi, sizlerin arayış gücünüzü kıracaktır. Tasdikçiliği bırakınız. Bütün düşünceleriniz yüzde yüz bir noktada toplanmak mecburiyetinde ve zaruretinde değil. Bu kâinat içinde rölâtif olmayan hiç bir şey yoktur. Kesinlik ancak O'na mahsustur. Binaenaleyh, herşeyde bir tasdik aramak bir bakıma imansızlığın neticesidir. İman da kalite kalitedir. Pek çok çeşitlidir. Ve içten dışa doğru seyyaliyet kazanır. Binaenaleyh bir çok problemlerinizi kendiniz çözünüz. Ve bunun yüzde yüz doğru olmadığı hükmünü gene kendiniz veriniz. Çünkü her hükmün peşinden yeni bir tasdik arayacaksınız. Evet.

S: Cilt-1.. Celse-25'te bahsettiğiniz 'Mihrak' hakkında, idrâk ile alâkalı olduğunu düşünüyoruz. Kendimizi mihraka göre ayarlamak için mihrakı görmek lâzım. Ve bu bilgiyi tahkik etmek lâzımdır diye düşündük.

Medyom: Nakledemedim, lütfen bir daha.

S: Mihrak, idrâkle alâkalıdır. Kendimizi mihraka göre ayarlamak için, mihrakı görmek lâzım, bilgiyi tahkik etmek gerekir, neticesine vardık. (Uzun bir mülâhaza). Bunun üzerinde tam bir neticeye varamadık.

P: Anlatışınızdan da belli olmaktadır. Daha berrak bir anlayışa vardıktan sonra sorunuz. Şimdi dinleyiniz: Size bir soru sormak icabetmiştir. Medyoma yardım etmek isteyişiniz[in] karşılığı olarak [Cilt-1.. Celse-25'te], 'O onun kendi

işidir. Siz sadece ilmî mesainiz çerçevesi içinde kalınız' denmişti. 'O onun kendi işidir' sözünden ne anlaşılmıştır?

S: Kendi anladığımı söyleyeyim, hepimizin kendi nefsimizi alâkadar eden durumlar ancak kendimize racidir. Bizim bu durumlarla mesaimizi, birlikte olan mesaimizi, akıtmaya hakkımız yoktur. Veleve ki bu başkasını düşünme tarzında bile olsa.

P: Evet. Daha başka?

S: Hepimizin kendimize göre inkişaf ettirmemiz icabeden bir tarafımız mevcut. Ve bu mevcut olan tarafımızın inkişafı için de kendimize uygun bir eprövün, kendimize ait uygun bir eprövün, geçirilmesi zarureti mevcut. İşte bundan dolayı herhangi bir arkadaşımızın böyle bir zaruretin neticesi olarak karşılaşacağı eprövlerinde onu başbaşa bırakmaklığımız doğru olduğu neticesini çıkarıyoruz.

P: Evet, başka?

S: Ayrıca yardımlarımızın hissî durumda olmaması icap ettiğini de idrâk ediyoruz.

P: Anlıyoruz, deyiniz, daha iyi.

S: Anlıyoruz, doğru.

P: Bu nokta güzel bir nokta. Yalnız acaba...

S: Histene varesten kalabiliyor muyuz?

P: O tarzda değil. Bildiğinize göre hareket edebiliyor musunuz? Yani vicdan muhasebenizde, hissî durumlarınızın bilginizle tedahül ettiğini yüzde yüz kendinize ispat edebiliyor musunuz?

S: Edemeyiz. Bizdeki nakiseler de bunu yüzde yüz tatbik etmemize mânidir.

P: Sadece nakiselere bel bağlamak doğru değil. Bu, herşeyden önce bir şahsiyet meselesidir. Sizden istenilen şahsiyet, sosyal muhitinizin standart şahsiyetinin çok üstündedir. Sosyal muhitin istediği şahsiyet, sizde fazlası ile var. Onun için hürmete layıksınız çevrenizce. Fakat asıl olan o değil ki.. Herşeyden önce, bir tesir kuşağının içinde olmanın vecibelerini iyi öğreniniz. Çok detaylı öğreniniz. Çok teferruatlı düşününüz. Çok yönlü müşahede ediniz. Maalesef bu tesir kuşağının içinde bir zincir değilsiniz. Maalesef bu zincirin halka başlarını zorlayan gene sizsiniz. Ve ondan sonra etrafınızdaki düzensizliğin sebebini bulmaya çalışırsınız.

P: Bismillah!.. Bu, kevnî olan herşeyin tek yapıcısı Al-lah'ı zikirdir... Hay!.. Hay!.. Bir kurtuluş dakikasının ızdırabı içinde bulunanlar... Ekmek yediğiniz kapının [yapının] kapısını kapamayın. Hay!.. Hay!.. Gündüzden kalan aşınızı, geceleyin iyi muhafaza edin. *Gecenin karanlık perdesiyle beraber, içinizin nurunu ancak HAY yakar.* Dökülmüş bir zambak çiçeğinin zarif endamı karşısında ancak iyi bahçıvan hislenir. Hay!.. Hay!..

Medyom: Dökülmüş yapraklı zambaklar... Kisvesi kara cübbeden ibaret kara sakallı bir adam.. Bunu görüyorum. Elinde bir tespih, koyu kahve. Kukuletası siyah. Bu bir keşiş olabilir. Sağ elinde parlak yuvarlak bir top var, altın. Küreye bakıyorum. Hım.. Evet. Burası cenneti temsil eden bir yer. İnsanlar çıplak. Ama yarı bükük duruyorlar. Şimdi keşişi gene karşımda gördüm. Elinde gene o altın küre. Küreyi bana attı, tuttum. Ağır. Fakat taşınması zor değil. İyi muhafaza etmeliymişim. Edeceğim tabii.. 'Ne ben ben, ne sen sen' diyor. 'O fikirler eskidi'. Mühim olan altın küreyi muhafaza etmek. Küreyi istiyor. Verdim. Beni denemiş. 'Eğer tutamasaydın' diyor, birdenbire... 'Bu işi yapamayacaktın' diyor. Evet.

P: Soracaklarınızı dinliyorum.

S: Verdiğiniz misal hakkında sorabilir miyim?

P: Ne soracaksınız?

S: O siyah cübbeli keşiş neyi temsil etmektedir?

P: Sizce nedir?

S: Siyah cübbeli bir keşiş oluşu, eski bir realiteyi temsil ettiğini gösterebilir.

P: Evet.

S: Binaenaleyh o elindeki altının da onun değer verdiği şey olduğunu düşünüyorum.

P: Başka türlü anlayan?

S: Batıl itikatlara ehemmiyet verildiğini gösteriyor.

P: Evet, konuşunuz.

S: Keşişin üzerinde bulunan siyah cübbeyi, bazı alâkaların sembolü olarak düşündüm. Bir örtü olarak düşündüm.

P: Arkadaşınızınkinden farklı değil. Başka? Siz söyleyiniz (...) bey.

S: Keşişin üzerindeki bu siyah cübbe bir teşevvüş halini anlatabilir.

P: Bu kadar mı?

S: Evet.

P: O keşiş, medyomun müşahede ettiği o keşiş, muayyen bir vazife plânının sembolüdür. Siyah cübbe ciddiyet ve vakarın ve ulvîliğin timsalidir. Tespih, iman yolunun anahtarlarını ifade eder. Tespihin zikrettiğimiz rengi, olgun bir iman yolunun anahtarlarını ifade eder. Altın küre hakkında ne düşündünüz?

S: Bu söylediğiniz çözüme göre, bir fonksiyon olarak düşünülebilir. Tevcih edilen bir fonksiyon olarak düşünülebilir.

P: Sırayla konuşunuz.

S: Muayyen bir kademenin yapılması gereken fonksiyonu olarak düşünülmesi doğrudur diye kabûl ediyorum.

S: O altın küre bilgiyi temsil eder.

S: Küre burada muayyen bir kademenin prensibi olarak düşünülebilir.

P: Evet. Bunun üzerinden gidiniz.

S: Küreyi elinde tutmak, gayeyi bilmek; gayeyi bilmek ise yapılacak işleri tanımış olmak oluyor.

P: Güzel, devam edin.

S: Küreyi elinde tutmak, muayyen bir vazife kademesinin sahib-i salâhiyeti olmak...

P: Bravo! Devam edin.

S: Ve liyakatini almak demek oluyor.

P: Evet. Peki, kürenin medyoma atılması neyi ifade eder ve iadesi neyi ifade eder?

S: Kürenin medyoma atılması, bir liyakati hak etmiş durumda olan bir varlığa prensibin tevcih edilmesidir ve medyomun iade etmesi, prensibi tanımamış olmasından ileri geliyor.

S: Bir şey söyleyebilir miyim?

P: Hayır, o konuşuyor.

S: Prensibi.... Eğer medyomda prensip olmuş olsa idi, küreyi iade etmemesi gerekcekti.

P: Fakat küre kendisinin değildi. Sahibine iade etmek mecburiyetindedir.

S: Evet.

P: Kendisinin olmayan bir şeyi kendisinde alıkoymak doğru değil.

S: Evet.. bu duruma göre küreyi medyoma vermek, prensip hakkında bir fikir vermek..

P: Evet.

S: ..prensibi tanıtmak içindir.

P: Bravo... Çözdünüz. Evet. Şundan da anlaşılmış oldu ki, hepinize, kendi durumlarınıza göre altın küreler atılıyor ve tutuşunuza göre tekrar iade ediliyor. Yani elbette ki böyle ağır bir şeyi uzun zaman taşımak takatinde değilsiniz. Bunlar birer mümaresedir. Mühim olan, prensiple karşılaşır karşılaşmaz, onu dört elle tutmaktır. Bu, birinci adım. Çünkü prensibi dört elle tutmak, ona candan bağlanmakla aynıdır. İllâki prensibin sizde faal halde kalabilmesi, henüz birtakım şart ve zamana bağlı hususlar arzeder. Burdan, onun için küre istenmiştir. Fakat tutuş mühimdir. Yakala-yış, kavrayış, muhafaza etmek zihniyeti bir iman işidir. Zanneder misiniz ki, bir prensibin teşekkülü için şu veya bu türlü çalışmak, şu veya bu türlü bilgi sahibi olmak kâfi gelir. Asla ve asla! Bunu geçen celsemizde de... anlattık. Evet. Şimdi sorularınızı tekrar sorunuz.

S: Prensip meselesi üzerinde görüştük, vardığımız neticeleri arz ediyorum.

P: Evet, dinliyorum.

S: Bir varlığın içinde bulunduğu muayyen bir tesir plânında tekâmülünün kendisine bahşetmiş olduğu kabiliyete göre hareketini temin ve tanzim eden amil, onun idesidir. Bu ide, onu, bir prensip idrâkine götürür. Bu da mensup olduğu tesir kuşağının prensibidir.

P: Evet.

S: (Uzun bir yorum). Her tesir plânının bir tek mi prensibi vardır?

P: Bundan evvelki konuşmalarınızda bir çok hatalı noktalar var. Şimdi anlatacaklarımızla bunları tashih ediniz. Son sualinizi bir daha zikrediniz.

S: Her tesir plânının bir tek mi prensibi vardır?

P: Bu, herşeyden önce sizlerin tesir alanına verdiğiniz mana ile ilgilidir. Muhakkak olan şudur ki; tesir alanlarının mukavim, değişmez olabilmesi, elbette ki bir *ideler cümlesinin idarecisi olan prensibi* [sayesinde] olacaktır. Fakat, tesir kuşağı[ndaki], orijinal varlıkların birbirlerini çengellemesi neticesinde hâsıl olan içten dışa doğru hareket eden bir tesir kuşağındaki prensip, önceleri her orijinal varlığın nev-i şahsına münhasır bir prensiptir. Velâkin gitgide aradaki irtibatın kuvvetlenmesi, fonksiyonel bilginin icrası, bu prensipleri daha sade fakat o derecede şümûllü bir hale getirir. Ve nihayet, muhtelif tesir kuşaklarını ihtiva eden tek prensip de vardır. Fakat hiç bir zaman bir tesir kuşağının tek prensibi yoktur.

S: Bu tesir kuşağındaki prensiplerle, tesir kuşağındaki ide'ler arasında ne gibi bir fark mevcuttur?

P: Tesir kuşağındaki ideler, orijinal varlığın vazife seyahatinde tevakkuf ettiği merhalelerdir. Menzil son bulduğu zaman, prensiple karşılaşılır. İdeler prensip değil, prensibe götüren nişan taşlarıdır. Evet, buyurun.

S: Bu prensipler hakkında şöyle bir şey düşündük: O plândaki varlıklar tarafından bilinsin veya bilinmesin prensip muhakkak surette vardır. Bu prensipte varlık dışı bir hususiyet olduğunu, yani bunun bir kanun olduğunu düşündük. Bu kanunun ayrıca bir hizmetkârı olması icabeder ki, bu da o prensibi tatbikle alâkalı vazifeli varlıktır. Bu düşünüş ne dereceye kadar doğrudur?

P: Prensip, eğer... bir şuur tarzında düşünülürse, bir varlık, bir antite tarafından tatbiki zarurîdir. Fakat prensip üstün ve müteal tertipte düşünülürse bunun tatbiki bizatihidir. Yani onun tatbikinde hiç kimse rol alamaz. Rol onun şümûlü dahiline girmektir. Çünkü hangi tesir kuşağında, tekâmül merhalesinde olursa olsun, orijinal varlıklar daima o tesir kuşağının meydana gelmesine başlıca amil olan pren-

sibin çatısı altındadır. Müteal fiil, projeksiyon halinde dışa aksettiği zaman, madde vasatında prensipler halinde tezahür eder. O, bizatihilik sahibidir. Ona uyulur. Ona başkasının uyması için prensip tatbik edilmez. Prensip idare edilmez. Ona sadece uyulur. Bu itibarla dostlarımız, prensibi siz bulamazsınız, yaratamazsınız, icadedemezsiniz. Yani buluş'tan kastım, diğer izahlarımla anlatıldı. Siz asıl, yani kendi muhayyile, düşünce, akıl yürütmelerinizle ve fikrî çabalarınızla ulaşacağınız bir kademe sizin prensibiniz olamaz. Bunlar ancak nişan taşları dediğimiz ideler olabilir. Bu itibarla, prensibe uymaya çalışınız, zorlanacaksınız. O altın top her birinizin eline müteaddit defalar alınıp verilecektir. Alınıp verilecektir. Tâ ki ona alışasınız. Tâ ki onu taşıyacak kudreti haiz olasınız. Şimdiye kadarki celselerimizde sizlere daima 'prensip sahibi olun' dedik. Bunun sizlerce elde edilmesi mümkün olmayacağını biliyordum. Fakat, nişan taşlarını bulmanız mühim idi. Ve siz bilginizin nakıs oluşundan dolayı prensip ile ide'yi bir ve aynı şey saymış durumda idiniz. Binaenaleyh, ide yerine 'prensip' kelimesini kullanmamızda hiç bir mahzur yoktu. Fakat bundan sonra görmüş ve anlamış oluyorsunuz ki, nişan taşları olan ideler ile çatısı olan, bunların çatısı olan, prensip tamamıyla birbirinden farklı şeylerdir. O halde, idelerinizi yakalayınız. Bu bir ip merdivene benzer. Önünüzde muhtelif ip merdivenler var. Tırmanın. Her merdivenin basamağına çıktıkta, iyi müşahede edin. Çünkü ufkunuz genişlemektedir. Her merdiven [basamağını] çıkış, merdivenin bütün çıkılan [basamak] adetlerinin iki misli mesuliyet yükler. Çünkü ufkunuz genişlemiştir. İhata ve görme kabiliyetiniz artmıştır. Her şuurlanış, her geniş şuurlanma, karesi kadar bir mesuliyeti tazammun eder. Merdiveni çıkınız, çıkmaktasınız. Bunu tebşir edebiliriz. Temponuz bozulmasın. Herkes yerli yerindedir; herkes kendi idesini aramaktadır. Sizler, vazife takımı, sizlerin merdiven uçlarınız, belirli bir sahanlığa bağlıdır. Diğerlerinden olan tefrikiniz sadece ve sadece budur. Neticede bu sahanlıkta buluşacaksınız. İşte birbirinize olan yardımınız, bu sahanlığa çok az aralıklarla ulaşmak hususun-

da yardım olmalıdır. Oraya ilk çıkan ile, ikinci çıkan arasında, ikinci ile üçüncü arasında, dördüncü ile beşinci arasında çok az farklar olmalıdır. Elbette ki en makbulü, hep bir arada aynı anda çıkmaktır. Fakat sizler hayat yolunda bir çalı gibisinizdir. Yolda sürünürken otunuz, çöpünüz, dikeniniz, dalınız yanlara sürter; bu bir tevakkuftur. Eğer düz bir ağaç vaziyeti alabilerseniz, yoldaki yürüyüşünüz hem rahat, hem de etrafa zarar vermeden olacaktır.

İşte efendiler, merdiveniniz bu Cemiyettir; merdiveninizin basamakları bilgilerinizdir. Merdivenin üzerinden çıkışınız, kuvvet tatbik edişiniz, enerji sarfedişiniz fiil[ler]inizdir. Bütün yardımlarınız beş koldan muhtelif zikzaklar ve daireler çizerek sahanlığa doğru çıkmak hususunda elbirliği yapmanızdır. Şunu da tebşir edebiliriz ki: Muayyen bir devre önce, sahanlığa sizi götürecektir olan merdivenin basamaklarına basmış vaziyettesiniz. Önce bilginize karşı edepli olun, sonra bilgisizlere karşı edepli olun.

Medyom: Lastik bir top görüyorum. Bu gene lastik bir halatla, bağlantı yerini görmediğim bir yerden sallanıyor. Hem yatay hareket ediyor, hem de dikey. Ne tuhaf! Böyle iniyor [medyom sağ elinin parmağı ile sağa sola ve aşağı yukarı işaretlerle topun salınımlarını tarif ediyor]. Ve top öylece sallanıyor. Bu gidiş ve gelişler, gitgide yükseliyor ve iniyor, yani burada yarım kavis tarzında bir yüzey meydana getiriyor. Hem iniyor hem sallanıyor. Keşiş yine göründü ve topu tutmamı istiyor. Zor bu.. İnerken yakalamak isterseniz top sağ tarafta, oraya atlarsanız top sol tarafta. Şimdi anladım, iki eli de kullanmak gerek! Gözlerle inişini tesbit edeceksiniz ve sağ veya sola gittiği zaman da topu yakalayacaksınız. Keşiş, 'Bravo!' dedi. Bu kadar 'yeterli' imiş.

S: Bu ikinci top misali ile prensip'le alâkalı bir bilgi mi vermek isteniyor?

P: Hay çocuk, hâlâ metodumuzu öğrenememişsin. Bize sual sormayın. İkrarınız şurda düşünceniz olsun. Anladığınızı anlatınız. Olması lâzım geleni değil.

S: Buradan, prensibin hareket tarzını anlıyorum tesir plânımızda.

P: Güzel. Nasılmış?

S: Kolayca yakalanacak bir şey değil. Onu kolay yakalayamamamızın sebebi de bizim hareket tarzımızın ona kolayca uyacak tarzda olmayışından ileri geliyor. Ve binaenaleyh onu yakalayabilmemiz için iyi müşahede etmek lâzım. Müşahede neticesi çıkan bilgi ile onu yakalamak lâzım.

P: Güzel. Siz bu kanaldan izah ettiniz. Başka? Böyle sordüğümüz anda beklemeden, sual sordurmadan, teker teker söyleyiniz. Bundan sonra böyle çalışıyoruz.

S: Lastik topu prensip olarak, prensibin tezahür şekli olarak düşünüyorum. Bunu tek bir prensibin çeşitli tesir kuşakları içinde çeşitli şekillerdeki hareketini ortaya koyduğu bir tezahür olarak kabûl etmek istiyorum.

Medyom: Nakledemedim.

S: Prensibi tek prensip olarak düşünüyorum. Top tek. Ve bir lastikle geldiği yer belli olmadan uzatılmıştır. Bu tek prensip aşağı kademelerden yukarı kademelere doğru zikzaklar çizerek çeşitli şekillerde tezahür...

P: Kısa, kısa, kısa...

S: Çeşitli tesir kuşakları içinde tek prensibin çeşitli şekillerdeki tezahürünün...

P: Tamam, evet.

S: ...meydana gelmekte olduğunu düşündüm.

P: Bu birincisi.

S: Evet, bu prensibin çeşitli tesir kuşakları içinde yakalanabilmesi için de *o tesir plânı içindeki bilgiye göre hareket edilmesi* lâzım geldiğini, aksi halde onun yakalanmasının müşkül olduğu neticesini çıkarıyorum.

P: 'Tesir kademesindeki bilgiye göre hareket' dediniz. Bundan maksudınız nedir?

S: Tesir kademesindeki bilgiye göre hareket dendiği vakit, o tesir kademesinin liyakatine ve icaplarına uygun şekilde hareket etmek demek olduğunu anlıyorum.

P: Hayır, her vasatın kaldırabileceği bir fiil tarzı vardır. O tarzı, fiili bulmak. Başka?

S: Burada topu yakalayabilmek için, buradaki misalden, çok yönlü düşünmek, çok yönlü idrâk etmek, müşahedeyi iyi yapmak.

P: Evet, devam edin.

S: Tek yönlü bakıldığı zaman top yakalanmıyor. Demek ki çok cepheli düşünmek lâzım.

P: Hım..

S: Etraflı düşünmek lâzım ve topu iyi takip etmek lâzım.

P: Ne demektir bu son cümleiniz?

S: Müşahedeyi tam yapmak lâzım.

P: Neredeki?

S: Bulduğumuz tesir şebekesi içinde...

P: Evet.

S: İyi müşahede etmek lâzım.

P: Hayır, zaten top tesir şebekesinin içindedir. Hareketi neye delâlet?

S: Hareketi...

P: Aynı prensibin muhtelif şuur sahalarındaki tezahür şeklini tetkik etmek.

S: Evet.

P: Çeşitli varlıklarla çevrilisiniz. Çeşitli şuur sahaları ve bilgi kapasitesi var. Elbette ki bunlar, çatı olan prensibin ışığı altındalar. Bu prensip bunlarda nasıl tezahür etmektedir? En yükseğinden en altına kadar. İşte bu, çeşitli zihinleri tetkik etmekle mümkün. Peki, sağlı sollu hareketler hakkında...

S: Sağlı sollu hareketler, aynı tesir kuşağı içinde bir halkayı meydana getirmek bakımından önemlidir.

P: Hım. Evet, bu hususta fikrini beyan edecek arkadaş var mı?

S: Bu sağlı sollu hareketler menzillere işaret edebilir. Prensibin teşkil ettiği bazı merhaleler de aynı duruma yaklaşan varlıkların teşkil ettiği merhaleler, menziller olarak düşünülebilir.

P: Güzel. Evet, şimdi medyomun naklettiği bir hal çaresi vardı. Bunu hatırlıyor musunuz?

S: Evet, iki eliyle yakalamak.

P: Hım.. Ne demektir bu?

S: Bilginin tam tatbikatını yapmak.

P: Çok doladınız dilinize bu bilginin tam tatbikatını. Daha pratik.

S: İdeye sahip olmak.

P: Hangisi?

S: Prensibe yaklaşmaktaki, prensibi elde etmekteki.

P: Onlar menzil.

S: Menzilin de muhtelif... burada iki eli kullanarak...

P: Bakınız. Medyomun yaptığı müşahede tarifi şöyle idi: Top iniyor, fakat inmekle beraber sağ ve sola hareket ediyor. Lastiğin uzadığı hal şurada. Daha sonra biraz daha yukarıda, fakat hareket burada. Sonra daha yukarıda (Medyom eli ile tarif ediyor). Birinci sağ top, devamlı olarak prensibe doğru yükselen hat çizmektedir. Birinci sol top, daima yukarı doğru yükselen prensibe ulaşan bir hat çizmektedir. Ve bu hatlar daima yukardan inen hattı devamlı olarak kesmektedir. Bu ne demektir?

S: Bu âdeta bir merdivene benzedi. Çünkü her iki tarafta, iki tane paralel var, bu topun yatay hareketleri dolaşısıyla muhtelif âdeta basamaklar teşkil ediyor topun yukarı doğru çıkışı.

P: Evet.

S: Binaenaleyh bir merdiven çıkarken merdivenin bir tek tarafına tutunmak dengeyi sağlamaz. Merdivenin her iki tarafına birden tutunmak lâzım.

P: Bu problemi çözüünüz. Size en kıymetli anahtarı verdik.

Zaman öyle bir zaman olacak ki, devran öyle bir devran olacak ki, sevgi öyle bir sevgi olacak ki, demir tekerlekli arabaların devri geçmiş olacak. Tekerleğin devri geçmiş olacak. Ve ortada yalnız arabanın gövdesi kalacaktır. Ve işte o zaman, kudretli olan eller o arabayı gömecekler. Tâ ki onların içlerinden biri çıkıp da, 'Biz o menzile gidemeyiz. Vasıtamız yok' desinler.. O anda, bütün Melkeler onlara altından harp arabaları yollayacaktır. Ekmeğini yediğiniz kapağı hizmet edin. Hizmet edin. Hay!. Hay!.

Celse-30... Kademe-4... 21-9-1963... Cilt-1

P: Söyleyeceklerinizi dinliyorum.

S: Cilt-1.. Celse-28'de, sevgi konusundaki yorumumuza

karşılık, 'bunu gelecek celse anlatın' demiştiniz. Bu hususta yazdıklarımı okumak istiyorum.

P: Sevgi'den ne münasebetle bahsedilmişti?

S: Cilt-1.. Celse-24'te, 'Sevgiden yana hiç bir şeyde mükemmellik olamaz' dediniz. Biz bu hususta şöyle düşündük: Sevgide mükemmellik, müteal fiilin tahakkukudur. Mahlûk, İlâhî emre uyarak liyakati derecesinde mahdut bir fiilde bulunabilir. Bu fiil hali hiç bir zaman Müteal fiille ölçülemez. Bu itibarla mahlûk, ancak kendine düşeni gittikçe şuurlanarak ifa edebilir. Birinci söylenen buydu. Ve bizim buna ait anlayışımız da bu. İkincisi, yine aynı celsede, 'Kemâlin tek Kelâmı sevgidedir' denilmişti. Burada 'kemâl' Müteal fikirdir (kemâli gösteren). Müteal fiilin meydana gelişi, bizlerin yaratılışımızdır. Müteal sevginin mahsulüdür. Bu Ol emri, alınan tahakkuk ettirilmesinin emrolunuşudur. 'Aslî kelâmın nüvesi öz'dür. Öz'ün nüvesi sevgidir; bu Müteal fiilin başlangıcıdır, diye düşündük.

P: Son cümlelerinizi izah ediniz.

S: Müteal fiilin başlangıcı olarak, Öz'ü meydana getiren bir aslî kelâm düşünmüş oluyoruz. Burada varlığa, öz'ü âdeta bahşediliyor ve aldığını tahakkuk ettirmesi de bundan sonra başlayacak; bu şekilde kâinatlar meydana gelecek. Bu son cümlede benim düşündüğüm husus budur.

P: Öz'deki sevgi durumu ile birleştiriniz.

S: Öz'de bir İlâhî sevginin aks'i var. Bu verilişten dolayı tahakkuk ettirilecek bir husus var. Bu bizim düşünebileceğimiz veya düşünemeyeceğimiz en üstün bağış olarak düşünüyorum öz'ü. Ve bunun tahakkukunu da 'OL' emriyle, maddî kâinatların oluşuna doğru gidiş olarak şahsen düşünüyorum.

P: Bugün celsenize son verelim.

S: Nasıl münasip görürseniz.

P: Vasıta bugün yerinde değil.

Celse-31... Kademe-4... 27-9-1963... Cilt-1

P: Birincilerin sonuncu oluşuyla, sonuncuların birinci oluşu arasında hiç bir fark yoktur. Öyle bir zaman gelir ki,

önde olanlar aslında geridir; reel olanlar aslında vehimdir. 'Bu bana bir teselli için mi verilmektedir?' dediklerinde şu cevabı aldı: 'Yürüyüşün, izi izine uygun olanlarla olsun ki imanın daha yücelsin; dizi dizinde olanlar mühim değil; izi izinde olanlar matlup.' Evet. Buyrun.

S: (Üstteki ilk cümleye ilişkin yorumlar yapıyor.)

P: Bu söylediğimizi tekrar ve tekrar dinleyiniz. Manasına nüfuz etmeye çalışınız. Sizin söylediklerinizde elbette doğruluk var. Fakat bizim söylediğimizde dosdoğruluk var. 'Dizi' ve 'İzi' sözlerini de çok iyi hazmetmeniz bir zarurettir. Çünkü şu müşahede edildi, ediliyor ve edilecektir ki; sizler, diz dize olmaktan müstağni kaldınız. Fakat iz ize misiniz? Eğer iz izeyiz derseniz bu cüretkârlıktır. Çünkü iz ize olmak, diz dize olmaktan başlar. Binaenaleyh diz dize olmanın da büyük bir zarureti ve bunun mündemiç anlamını iyi çıkarınız.

S: Cilt-1.. Celse-6'da, 'İnsan cevheri, öz ile şuur arasında ara vasıta, öz ile şuuru kaynaştırmaya çalışan bir nevi kürevî bir tesir kuşağıdır' dediniz. Bu tesir kuşağı ile, son celselerimizde sözkonusu tesir kuşaklarını karşılaştırdığımız zaman, üzerinde durulacak bazı noktalar bulduk: Bu kürevî tesir kuşağı yani insanlık tektir yani orijinaldir. Son celselerde sözkonusu olan tesir kuşakları acaba bu bir tek kuşağın içinde bir hususiyet mi arzetmektedir? Yoksa bunun dışında başka durumlar mıdır?

P: İkisi birbirinden farklı hususlardır. Öz ile şuur arasında bulunan ve size 'bir tesir kuşağı' tesmiyesiyle bildirdiğimiz bu cevher hakkında şunları da biliniz:

Cevher, özün şuur ile birleşmesinden hâsıl olmuş, daha doğrusu öz'ün kendinden dışarıda olan âlem ile irtibatının neticesi olan şuur⁽³³⁾ kavşaklarının bir muhassalasıdır. Bu hale göre, 'ruh' tesmiye edilen varlığın asıl unsuru, öz ile şuurun müteal kavşağı olan cevher'de meknuzdur. Bu cevher her iki hususu da, yani öz'ü de şuuru da orijinal bir mahiyet almak üzere bağdaştırmıştır. Sanki münferit bir varlıktan bahsediyormuşuz gibi anlatıyoruz. Aslında bunların hepsi öz'ün marifetidir. Bu durumda öz ve şuur hakkın-

da derinlemesine ve tatminkâr bir araştırma yapabilmeniz için, Cevher hakkındaki düşüncelerinizin oldukça geniş olması lâzımdır.

Cevher, sadece bir ve tek, orijinal ve ancak kendine benzeyen sıfatlarıyla kalmış değildir.

O Cevher, öz'ün bütün Müteal plânlarda hareket ve cevelânını temin eden periskobu gibidir.

Cevher, bütün kâinatı kaplayan müteal bilginin yegâne bağdaşabildiği aslî mekândır.

Cevher, yaradılıştaki öz'ün kisvesidir.

Cevher, madde ile ilk temasta öz'ün rehberi ve jeneratörüdür.

Cevher, iptidai safhada — plânda, öz'ün çelik libasıdır.

Cevher, ruh plânında öz'ün sırdaşıdır.

Cevher, müteal plânlarda öz'ün koldaşıdır.

S: Şimdi, ikinci sualimiz de şu...

P: Şunu arz edelim ki, biraz evvelki inkıta⁽³⁴⁾, medyumun daha üst bir plâna rücu etmesi için konulmuştur. Üçüncü kademe, ancak muayyen bir vâzifeyi ifayla mükelleftir. Ve görüyorsunuz ki, bir sualiniz için diğer bir Plânın tesir sahasına girmek mümkün olabiliyor. Evet.

S: Bu cildin ilk celselerinde 'empozisyonlar'dan bahsedilmişti. Anlayışına göre bu empozisyonlar, varlığın talebi üzerine karşılaşılan zarurî netice gibiydi. Prensiplerle bu empozisyonları mukayese edersek, prensiplerde de bu şekilde 'tâbi olunan' bir hususiyet var. Böyle bir karşılaştırma acaba ne derece yerinde bir keyfiyettir?

P: Prensip nedir?

S: Prensip, müteal fiilin, maddî vasatlardaki projeksiyonundan hâsıl olan esastır.

P: Bunun empozisyonla ilgisi nedir?

S: Empozisyonlardaki hususiyet de, bir şeyin talebi karşısında karşılaştığı neticeler, bir nevi empozisyon oluyordu. Bir prensibin şümûlü dahiline girmek de ancak ona yine bir talep neticesi yaklaşmakla oluyor. Binaenaleyh burda empozisyonlarla prensipler arasında bir münasebet var mıdır diye düşündük. Benzerlik gördük, bu benzerliğin doğru

olduğunu iddia etmiyoruz, fakat böyle bir husus aklımıza geldiği için bir defa sormak istedik.

P: Sizce prensipler mi, kanunlar mı daha şümûllüdür?

S: Prensiplerin kanunları şümûlü içine alması icabeder diye düşünüyorum.

P: O halde empozisyon, kanunlara itaatten başka bir şey değildir.

S: Herhangi bir prensibin şümûl sahası içinde bulunan kanunlara uymayı bir empozisyon olarak kabûl ettiğimize göre, o kanunların tâbi bulunduğu bir prensibin de bu bakımdan o varlıklar için bir empozisyon vasatını temin etmiş olduğunu da söyleyebiliriz.

P: Evet, bu mantikî silsile ile böyle. Fakat, bilginiz olmadığı için mazursunuz. Prensipler hakkında ne demiştik hatırlıyor musunuz? Bunların vasıflarını sayarken..

S: Cilt-1.. Celse-29'da, 'İdeler cümlesinin idarecisi olan prensip' şeklinde bir tanımınız vardı. Dolayısıyla, bir ideler cümlesini şümûlleri altında bulunduran esaslardır.

P: Güzel, işte kanunlar ile prensipler arasında 'ideler mevcuttur. Ve hiçbir zaman kanunda meydana gelen hadise prensibe inikâs etmez. Bu, sadece, idelerin direktifi altında yeni düzenlemelere tâbi olur. Prensip, evet, prensibin tâbi olduğu husus, Müteal Tasarruf'tur, Yüksek Tasarruf'tur. Ancak ondan müteessir olur. Ve bu kadar süflileşmez. Bir prensibe nazaran ide daha süflîdir. İdeye nazaran kanun daha süflîdir.

S: Kanunlara nazaran da biz süflî olmuş oluyoruz, diyebilir miyiz?

P: Sizlerden önce süflî olanlar da var. Süflî oluşu istihkar manasına almayınız. Evet, dinliyorum.

S: Süflî oluşu, içinde bulunduğumuz vasata, o vasatın icaplarına layığı veçhile intibak edememek şeklinde anlamaklığımız bilmem ne dereceye kadar doğru?

P: Hayır, hayır. Burada sadece bir klasman yapmak zaruretini hissettik. Hepsi bu kadar.

S: Bu kanunlar ile bizler arasındaki tabaka hakkında sual sorabilir miyiz?

P: Söyleyelim. Bunu beklerdik zaten. Sizin için önemli olan budur. Kanun ile varlık arasındaki münasebet, münasebet koridorları, kuşaklar ve şebekeler. Birincisi: Vicdan ve sezgi kanalları. Bunlar hakkında değişik tarifler yapacağız.

Vicdan: İdesine bağlı olan kanunun kendi cüzlerinde olan aks'idir. Cüz'ün tefsiri, vicdanın vasıflarını meydana getirir.

Sezgi: Kanunun idesine olan intibakından neşet eden müteal bir sürur ve bunun prensip çatısı altında temaşası. Bu temaşayı, yüksek şuurunuz yapar. Ve ancak ondan size, süflî şuurunuz akseden.. sezgidir.

Şebeke: Yüksek şuurların kanunlar hakkındaki bilgilerinin hâsıl etmiş olduğu mütekabil, zıt ve paralel peteklenmelerdir.

Kuşak: İdeler, kanun, yüksek şuur, süflî şuur... Bunların mütekabilen birbirleriyle kesiştikleri noktalarda meydana gelen alanlar, kuşaklar... İşte buralar, tekâmül süratinin yüzde yüz randımanlı olduğu bölgelerdir.

Daha evvelki celselerimizde bahsetmiş olduğumuz ve sizlere birtakım rakamlarla izah etmeye çalıştığımız tesir kuşakları⁽³⁵⁾ işte bu suretle meydana gelir. Bu hususta izaha muhtaç bulduğunuz noktalar var mı?

S: Üzerinde durduktan sonra bilâhare sormamız uygunsa öyle yapalım.

P: Nasıl isterseniz.

S: Öz ile cevher arasındaki münasebetler hakkında gayet kıymetli bilgiler verdiniz. Bu hususta kendimize göre bir sentez yapabilmemiz için gene aynı cevherin şuur kademeleriyle olan münasebeti hakkında bilgi rica edeceğim.

P: Önce, öz'le cevher arasındaki münasebeti kavrayınız; şuur ve şuur sahaları zaten bu ikisinin maddî vasatlardaki tezahürleri olmuş olacağından, izahı daha kolay olacaktır.

S: Burada bahsedilmiş olanla, gene evvelki celselerde bahsedilmiş olan özler arasında ne gibi bir münasebet vardır?

P: Özler'den kastınız nedir?

S: Yani özlerle cevherlerin müştereken meydana getirmiş olduğu varlıklar, nev-i şahsına münhasır, orijinal bir hususiyete sahip oluyordu.

P: Niye çoğul olsun?

S: Evet, bu çoğul ile bu tek öz bir...

P: Orada münferit varlıklar tek bir sıfat altında anlatılmış... Aynıdır. Ve bugünkü anlattıklarımızla daha evvel vermiş olduklarımızın mütalaasını yapınız. Daha büyük imkân-lara kavuşmuş olacaksınız. Devam edin. Bir soru daha sorabilirsiniz.

S: Cilt-1.. Celse-29'da, 'Gecenin karanlık perdesiyle beraber, içinizin nurunu ancak HAY yakar' dediniz. Burada-ki gece karanlığı tabirini, bilginin tatbikatı olan eprövler olarak anladık. HAY'dan gelen ışık ve öz'den gelen tesirler ve ihvan tarzında bir neticeye vardık!..

P: Hay da iman gibi kademe kademe inkişaf neticesin-de anlaşılan üstün bir şeydir. Daha doğrusu zaman zaman hissedilen bir kelâmdır. Kuddüs'ün diğer adı.

Şimdiye kadar yaptığımız celseyi burada kesiyoruz. Hazırlamınız, anlatacak tarza geliniz, senteziniz tam olsun, on-dan sonra tekrar suallerimize döneriz. Ne kadar müddet istiyorsunuz? Çünkü görüyoruz ki, bir sonrasını hazırlarken, bir evvelkine yetişemiyorsunuz. Sizlere bir mola vermek uygun olsa gerek.

S: Bu celselerin aralanışı, verdiğimiz derslerle birlikte olacaktır değil mi?

P: Evet, evet. Yüklü olduğunuz için size çalışmak fırsatı veriyoruz.

S: Bu çalışma müddeti zarfında, çalışmalarımız esnasında üzerinde durduğumuz halde bir türlü çözemediğimiz hususlar hakkında acaba arada, bir ara celse yapmamız ka-bil olabilir mi?

P: Hayır, daha evvelki celselerimizde de buna ait ikaz-da bulunduk. Müştereken çalışınız ve zaten halledemediği-niz noktalar sizin vermek zorunda olmadığınız noktalardır. Ne kadar zaman istersiniz?

S: İki ay münasip midir acaba?

P: Bir ay; dört hafta içinde plân ve programınızı ha-zırlayın ve dördüncü haftadaki celsemizde verilecek talimat-tan sonra muallimliğe başlayın. Yolunuz açık olsun.

Celse-32... Kademe-5... 2-11-1963... Cilt-1

P: Karşınızdaki insanları zihnî kıvraklık, sürat-i intikal, mefhumları kavrayış ve ifade ediş tarzına göre ayırınız. Onların şahsî görünüşleri sizleri ilgilendirmesin. Zaten bilgi bîzatihi bir enerjidir. Bu onların diğer süflî taraflarına inikâs ederek tanzim ve tertip ödevini otomatikman yerine getirecektir. Bilirsiniz ki, bilgisizlik ahenksizliktir. Bilgiyi verin ki ahengi göresiniz. Son olarak şunları söylüyoruz: Asıl işiniz, bu iş başarıldıktan sonra başlayacaktır. Hiçbiriniz aslî işinizde değilsiniz. Fakat, herbiriniz daha önceleri de belirttiğimiz üzere, teker teker noksanlarınız, noksanlarınızın telâfisi yönünde hususî imtihan şartları içindesiniz. Esasında sizler kopmaz halkalarla birbirinize bağlısınız.

Kendinizi dikişsiz bir elbise içine koyunuz. Dikişsiz bir elbise içine koyunuz. Koyunuz ki: Olanlar için olduğundan fazla bir şey olmasın. İyi tutunun... İyi tutunun... Kendi pençenizle, kendi elinizle, kendi gönlünüzle tutunun. Tutturulmayın. Tutturulmaya müsaade etmeyin.

O gün sizin gününüz olacaktır. O gün hiçbirinizin düşündüğü bir gün olmayacaktır. O gün, İmanın hıçkırık hıçkırık secdeye geldiği gün olacaktır. O gün pek çok beyaz güvercinler uçacaktır. O gün pek çok beyaz güvercinler uçacaktır.

Celse-33... Kademe-4... 9-11-1963... Cilt-1

P: Etrafınızdaki insanları seviniz. Onlara sevgi ve şefkat dağıtınız. Onlarla haşırneşir olunuz. Göreceksiniz ki, netice olarak siz de onlardan farklı değilsiniz. Ne var ki, beslendiğiniz kaynak değişik. Bu değişiklik bir mesuliyet, bir güven, bir kabiliyet, bir iman doğurur. Bu hasletleri ancak benzerleriniz arasındaki fiilî gösterişlerinizle geliştirebilirsiniz. Tabiata ve insana dönünüz. Sonra bütün dönüşler O'na olacaktır. Başarılar...

D İ P N O T L A R

- (1) 'Zamanın temaşa edilmesinin ne olduğunu sizler kolay kolay idrâk edemezsiniz; bu çok büyük bir şeydir. Zamanı temaşa eden bir varlık, muayyen bir hadise içinde yaşayabilmek veya onu yaşatabilmek için, zamanın ezici hükümlerinden kendisini kurtarmıştır. İsteddiği zaman istikbalde, halde, mazide ve bu hallerin fevkinde dahi halleri de kendi nefsinde canlandırabilmek kudretine haizdir. Bu yüzden sizin mazi, istikbal, hâl gibi nisbî zaman anlayışınızla kabil-i telîf bir durum mevzubahis değildir. Öyle varlıklar vardır ki, bundan milyonlarca sene sonra vukubulabilecek, kâinattaki değişiklikleri tam bir canlılıkla tahayyül kudretine haizdirler. Bu, bilmem size, zamanın temaşası hakkında fikir verebiliyor mu?'

Ruhsal Plân - X... Celse-28... 22-2-1959

- (2) Bkz: Cilt-2.. Celse-11.. Verite-Realite konusu.
- (3) Bkz: Ekmînezi, kitap-9
- (4) Fiiller kaderi: Olayların geleceğini kesine yakın bilecek seviyedeki idrâk.
- (5) Bkz: Cilt-1.. Giriş Celsesi.
- (6) Bkz: Medyomluk, kitap-41.. Böl-4/b
- (7) Sözgelimi, dünya beşeriyetinin kurduğu uyduruk uygarlığın % 95'i yanlış anlayış, gözlem, kısır inceleme, sonuçsuz araştırı, yetersiz bilgileri ile oluşan genel realite bilgileri, hakiki realitelerin yaşandığı gezegenler ve âlemler için elbette ölü mahlûklardır.
- (8) Sadıklar Plânı'nda geçen bu 'Tanrı Gölgesi' tabiri, yüzyıllar önce yaşamış olan ünlü islâm ermişi Muhittin-i Arabî'nin Futuhat-ı Mekkiye isimli tanınmış eserinde de, şu şekilde tanımlarla geçmektedir: 'Arş, âhirette Allah'ın gölgesi'dir.'... 'Masivallah'da Allah'ın gölgesi, insan-ı kâmil'dir.'... 'İnsan-ı Kâmil, O'nun suretinde yaratılmıştır' Burada bahsedilen insan-ı kâmil, yaratılmış olan beşer değil, Sadıklar Plânı Tebligatında geçen Prototip İnsan'dır.
- (9) 'Medyom, günde bir veya yarım saat hoşlandığı bir müzik dinleyecektir; veya güzel bir tabiat manzarasını sey-

redecektir. Bu esnada medyom, kendisini tamamen o müziğe veya manzaraya vermeli yani konsantre olmalıdır. Bu sayede kendisiyle olan sıkı irtibat temin edilecektir. Bu durumda iken çevresindeki olaylarla ilgilenmemelidir.'

Ruhsal Plân-X... Celse-5... 22-9-1959

- (10) Bkz: Cilt-1.. Giriş Celsesi.
- (11) Bkz: Cilt-1.. Celse-4'ün sonunda.
Bkz: Cilt-1.. Celse-6'nın başlarında.
- (12) Herşeyde hazır (maddede) ve nazır (ruhta) oluşu: Tanrı'nın ebedî tasarruf hali.
- (13) Hz. Muhammed.
- (14) Müsbet fiiller, Cilt-1.. Celse-5'te altı çizilen objektif fiiller'dir.
- (15) Cilt-1.. Celse-5'te altı çizilen, 'tam fiil seviyesi.'
- (16) Cilt-1.. Celse-6'da altı çizilen 'yüzde yüzler safı'ndaki varlıklar kastediliyor.
- (17) Feveran'ın ileri hallerinde, beşeriyete Rehberlik yolları açılır.
- (18) Işığı bilmek: Bilginin mahiyeti, tetkik tarzı, metodu ve verilmiş şekli üzerine etüd.
- (19) Işığın geliş istikametini tayin etmek: Verildiği yer, maksadı ve atışı üzerine etüd.
- (20) Cilt-3.. Celse-21 ve 22'de anlatılan, yayımlanmayan celse olayına bakınız.
- (21) Kur'an 2/7: 'Allah onların kalplerini, kulaklarını mühürlemiş, gözlerinin üstüne bir de perde çekmiştir. Onlar için büyük bir azap vardır.'
- (22) Dedubleman: Bir bedenın benzerinin meydana gelerek aynı bedenın iki ayrı yerde görünmesi olayı.
- (23) Bkz: Cilt-6.. Celse-12'de anlatılan; aynı anda iki bedenın gereksizliği konusu.
- (24) 'Şimdi konu açıldığı için bildirmek isterim ki, arzu ettiğim takdirde, bütün arkadaşlarınızın düşüncelerine bir anda bütün ayrıntıları ile vakıf olacak şekilde onları tahkik ve tetkik edebilirim.' Şihap.. 11-9-1951.. Opr. B. Ruhselman
'Siz Kanun'u aldatamazsınız. Kanun sizin ruhunuzda kayıtlıdır. Her fiil, her düşünce, her fikir, her arzu ruhunuzun aurasında ebediyen nakşolmuş olur. Madde dünyanızda yapmış olduğunuz her şeydeki maksatlarınız, ruh gözü ile görebilenler tarafından bilinmektedir. Onların gözleri

önünde sizin ruhlarınız çırılçıplaktır.' Rehber Ruh Silver Birch.

- (25) Bu celsenin başlarında bahsedilen 'şükür hali.'
- (26) Cilt-1.. Celse-3'te bahsedilen, insanın üç türlü kanalına bakınız.
- (27) Bkz: Dipnot-11.
- (28) Cilt-1.. Celse-6'nın başlarında.
- (29) Kur'an 39/9: «... De ki; Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?...»
- (30) Cilt-1.. Celse-9'un son kısmındaki altı çizili kısma bakınız.
- (31) Cilt-1.. Celse-11'in sonundaki altı çizili kısma bakınız.
- (32) Cilt-1.. Celse-26'nın sonlarındaki tesir kuşakları kısmına bakınız.
- (33) Bu sırada irtibat gevşemiş, medyom tesirlerin kesildiğini söylemiş ve irtibatın yeniden kurulması için o kalan yerdeki kısmın banttan dinletilmesini istemiştir. O kısmın dinletilmesinden sonra irtibat yeniden kurulmuştur.
- (34) Bkz: Dipnot-33
- (35) Cilt-1.. Celse-26'nın baş ve son kısımlarındaki, tesir kuşakları konularına bakınız.

S Ö Z L Ü K

A

Addetmek: Saymak.

Afakî: Nesnel, objektif.

Âkil: Akıllı kimse.

Âlemşümûl: Âlem ölçüsünde, âleme yaygın, evrensel.

Alesta beklemek: Hazır durumda beklemek.

Âlî: Ulu, yüce.

Amelî: İşe, eyleme dayanan; pratik.

Ameliye: Eylem.

Amil: Etken, etmen, sebep, yapan, işleyen.

Amiyane tabiriyle: Halk ağzı ile, halkın deyişiyile.

Anbean: Gittikçe, yavaş yavaş.

Antite: a - Bireyliği olan bir varlık olarak kabul edilen şey; varlık. b - Kendilik, zatiyet.

Ati: Gelecek, ilerisi, yarın.

Aura, avra: a - Her canlının vücudunu bir zarf gibi saran ışıklı haleler, emanasyonlar topluluğu. b - Spiritik bir celsede, celsede hazır bulunan kimselerin meydana getirdikleri tesir, sempati, ahenk ve anlayış birliği.

Ayan olmak: Belli olmak, bilinir olmak.

B

Babında: Konusunda, hususunda.

Başat: Hâkim.

Beis yok: Zararı, sakıncası yok.

Bigûna perva etmemek: Hiçbir suretle kaçınmamak, çekinmemek.

Bihakkın: Hakkı ile.

Bilâhare: Sonra, daha sonra, sonunda.

Bilcümle: Bütün, hep, -in hepsi, toptan.

Bilfiil: İş olarak, eylemli, edimli olarak; hakiki olarak.

Bilkuvve: Gizil halde, düşünce halinde, tasavvurî halde.

Binaenaleyh: Bundan dolayı, bunun üzerine.

Bizatihi: Kendiliğinden, kendinden, özünden; kendisi, kendi, bizzat.

C

- Cari:** Geçerli, geçer olan. geçen, yürürlükte olan, olagelen.
Ceberutluk: Zorbalık.
Cebir: Zor, zorlama.
Cehil: Bilgisizlik, bilmezlik.
Cehit: Çaba, çabalama, çalışma.
Cemi: Bütün, (bir şeyin) hepsi, tümü, toplamı.
Cemiyet: a - Toplum, topluluk. b - Dernek.
Cevelân: Dolaşma, dolanma, gezinme, harekette olma.
Cevher-i aslî: Asli cevher.
Cevval: a - Davranışları çabuk ve kesin olan; hareketli, canlı.
b - İş canlısı, işsiz duramaz.
Cidar: a - Çeper, zar. b - Duvar.
Cinas: Birçok anlamlara yorulabilen söz; çok anlamlı bir sözcüğü her seferinde başka bir anlamıyla kullanma.
Cümle: a - Sistem. b - Bütün, hep.
Cüruf: Posa.
Cüz: Bir bütünü meydana getiren kısımlardan, parçalardan her biri.
Cüz-i cevher, cüz-ü cevher: Kısmî cevher.
Cüz-i fert, cüz-ü fert: Atom, bölünmez olarak kabûl edilen en küçük parça.
Cüz'i: Az, az miktarda; kısmî.

D

- Delâlet etmek:** Göstermek, anlatmak, demeye gelmek.
Derun: İç, içeri.
Detaye: Ayrıntılı, ayrıntılarıyla, ayrıntılara inilmiş.
Devran: Talih, kader; zaman, devir.
Diğerkâm: Özgecil, başkalarını düşünen. Karşıtanlamlısı: Bencî.
Dimağ: a - Beyin. b - Zihin, akıl, şuur.
Duçar olmak: Uğramak, maruz kalmak, tutulmak.
Durugörür: Durugörü ya da klervoyans melekeseine sahip med-yom. Klervoyan.
Düalite: İkilik, ikicilik, ikileme.
Dünyevî: Dünya ile ilgili, dünyaya ait.

E

- Efor:** a - Çaba, gayret. b - Güç.
Ekminezî: Kişinin ipnotik duruma girdikten sonra, yıllarca önce yaşadığı, hatta önceki hayatlarına ait unutulmuş olayları en ince ayrıntılarıyla, onları sanki bugün yaşıyormuşçasına canlı olarak hatırlaması.

Empüls: a - Dürtü, uyaran, itim. b - İçtepi.

Emsal: a - Benzerler, eşler. b - Örnek.

Endaze: Ölçü, ölçek; derece.

Epröv: a - Sınama, deneme. b - Tecrübe, deney. c - İmtihan.

Esbab-ı mucibe: Gerektiren sebepler, gerekçe.

Eşya: Nesneler, mevcut olan (maddî) şeyler.

Evsaf: Vasıflar, nitelikler.

F

Fabrike etmek: İmal etmek, işlenmiş hale getirmek.

Faş etmek: (Gizliyi) açığa vurmak, ortaya dökmek, meydana çıkarmak.

Fenomen: Olgu, olay.

Fenomenik: Fenomenle ilgili, fenomene ait.

Feraset: Anlayışlılık, çabuk seziş.

Ferda ferda: Tek tek, teker teker.

Ferdiyet: Bireylik.

Feveran: Coşma, köpürme, kaynama, galeyan etme.

Fevk: (Maddî veya manevî bakımdan) üst, yukarı.

Fiiliyat: Yapılan işler, gerçekleştirilen işler; gerçekten işlenilen işler, edimler.

Filhakika: Hakikatte, hakikaten, gerçekten, doğrusu.

Fonksiyon: a - Vazife; işlev, rol. b - İşleyiş, işleme, çalışma.

Fonksiyonel: Fonksiyon ile ilgili, fonksiyona ait.

Fonksiyoner: Vazifeli, fonksiyon sahibi.

Formasyon: a - Teşekkül, oluşum. b - Biçimlenme.

G

Gayri: Başka, diğer.

Gayrişuur: Ruhun ezeli ve ebedî varlığına bağlı tecrübelerinin yekûnu olarak aktif bilgilerden oluşan bilgi kaynağı. Şuurdışı. Gayr-i meş'ûr.

Gurup: Bir gök cisminin batıda görünmez olması, batış.

H

Habbe: Tane, tanecik.

Haddizatında: Aslında, esasen, zaten.

Hakim: Bilge, âlim, hikmet sahibi.

Hali tabii: Tabii hal, doğal hal.

Halet: Hal, suret, durum, nitelik, keyfiyet.

Halkedilmek: Yaratılmak.

Hami: Himaye eden, koruyucu, gözetici, sahip çıkan.

Hamî Varlık: Bir ruha, hayat planının hazırlanışında yardım eden ve bu planın tatbikatında ona dünya hayatı boyunca yardımlarını gönderen, ikaz, ihtar ve ilhamlarda bulunan ve hatta ıstıraplı olaylar tanzim eden himaye edici, gözetici varlık. Siyanet Melekleri.

Hamîl: a - Taşıyan, yüklü. b - Sahip.

Harim: Girilmesi yabancıya yasak olan, kutsal tutulan, korunulan yer.

Hasebiyle: Dolayısıyla, -den ötürü.

Hâsıl: Olmuş, ortaya çıkmış, meydana gelmiş.

Haslet: a - Huy, tabiat, mizaç. b - Güzel huy.

Hatt-ı hareket: Bir kimsenin veya görevlinin takip etmesi icabeden yol, usul, hareket çizgisi, hareket tarzı.

Havsalası almamak: Aklı almamak, aklı kabûl edememek.

Hayfa: Yazık, heyhat, vah!.

Hemahenk: Uygun, denk, eşyumlu.

Hemhal: Aynı durumda olan, bir halli, haldeş.

Hengame: a - Zaman, vakit, mevsim. b - Patırtılı gürültülü olay.

Hikâyet: Anlatma.

Hilm: (İnsanın tabiatında olan) yumuşaklık.

Hitam bulmak: Sona ermek, bitmek.

Hiyerarşi: Yaradılış bünyesinde mevcut olan bütün varlıkların, yaradılış içindeki sistemlerde bir araya gelişlerinin silsileler teşkil ederek, dikey ve yatay olmak üzere, yönetenler ve yönetilenler kadrolarını meydana getirmeleri. Üstten alta doğru yöneticiler kadrosu. Kâinatın dikey hiyerarşisi, ruhsal âlemlerde, ve kâinatın yatay hiyerarşisi, astronomik fizik âlemlerde bulunur ve bunlar gerçekte tek bir İlâhî Hiyerarşi'yi oluştururlar: Yüksek İdare Mekanizması.

Hiyerarşik: Hiyerarşiye değgin, hiyerarşi ile ilgili, hiyerarşiye ait.

Huruç: Çıkma, çıkış.

Husule gelmek: Meydana gelmek, olmak, oluşmak.

Hususat: Konular, hususlar.

Huşu: a - Alçak gönüllülük. b - Tanrı'ya boyun eğme, gönlü korku ve saygı ile dolu olma.

Hüceyre: Hücrecik.

Hülâsa: Özet.

I

İcab-ı hal: Durumun gereği, gerektirdiği.

İcabat: İcaplar.

İfade-i meram: Maksudını anlatma.

İhata: a - Anlayış, kavrayış. b - Sarma, çevirme, kuşatma, kap-sama.

İhdas: Meydana getirme, ortaya çıkarma.

İhtizaz: Titreşim, titreşme.

İkrar: a - Saklamayıp söyleme. b - Dil ile söyleme. c - Tasdik, ka-bul etme. d - Kararlaştırma.

İllet: Neden, sebep.

İllyet prensibi: Nedensellik prensibi: Her hadisenin maddî ve manevî birtakım sebeplerin zarurî neticeleri olması prensibi.

İmajinatîf: Tahayyülî, imajinasyon ile ilgili.

İmal-i fikir: Düşünme, fikir yorma, fikir imalî.

İmbisat: a - Yayılma, genişleme, açılma. b - İçaçılma, ferahlık.

İndî: Bir kimsenin kendi görüşüne, kendi kamsına dayanan, kendince.

İnfial: Dışarıdan gelip bir şeyde belli bir değişiklik yapma, edil-gi; etkilenme, tepki.

İnhisar: Yalnız ...üzerine olma, yalnız ...için olma, -den dışarı çık-mama.

İnikâs: a - Yansıma. b - Yankılanma.

İnisiyatîf: Öncecilik, bir şeyi başkalarından önce yapma eylemi, bir işe başlamak hakkı; bir kimsenin gerekli kararı kendiliğinden alabilme konusundaki özel niteliği.

İnkılâp: Dönüşme, değişme.

İnkıraz bulmak: Batmak, sönmek, dağılmak, yok olmak.

İnkıta: Kesilme, arası kesilme.

İnsicam: Düzgünlük, tutarlık, bağdaşım.

İntaç: Doğurma, sonuçlandırma.

İntişar: Neşrolma, yayılma, dağılma, çıkma.

İnzimam: Katılma.

İstihdaf: Amaçlama.

İstihkâr: Hakir görme, hor görme, hor görülme.

İstinaden: Dayanarak, dayanılarak.

İstinat etmek: Dayanmak, yaslanmak.

İstinatgâh: Dayanak.

İşmizaz: Titreşme, titreşim, titreyip ürperme.

İştîyak: Şevklenme, özleme, göreceği gelme.

İtminan: a - Emin olma. b - (Birine) inanma, güvenme. c - Katî olarak bilme.

İzhar: Belirtme, gösterme, açığa vurma.

K

Kabil-i tatbik: Uygulanabilir, uygulanması olanaklı.

Kadim: Eski.

Kaim: Varolan, mevcut, ayakta duran.
Kamufle etmek: Tanınamayacak, görünmeyecek, farkedilemeyecek biçimde örtmek, gizlemek, saklamak, alalamak.
Kanalize: Oraya buraya dağılmayıp belli bir yönde sürüklenen, düzene konulmuş.
Karakterize etmek: Ayırt edici özellikleriyle belirtmek; belirtmek, belirginleştirmek.
Katastrof: Yıkım, felâket.
Kelâm: a - Söz. b - Tanrısal söz.
Kemiyet: Nicelik.
Kesbetmek: Edinmek, kazanmak.
Ketumiyet: Ağız sıkılığı, ağız açmazlık.
Kevn: Var olma.
Keyfiyet: a - Husus, madde, iş. b - Nitelik.
Kışır: Kabuk, yüzey, satır.
Kisve: Kılık.
Klasman: Sınıflama, sıralama.
Kombinezon: Bileşim, bileşme, birleştirme.
Kompartman: Bölüm, bölme.
Komplike: Karmaşık.
Kontrolör: Denetleyici, denetleyen, kontrol eden.
Koordinasyon: Düzen, intizam; birtakım şeyler arasında düzen sağlama, düzenleme, düzenleştirme.
Kutsi: Kutsal.
Kül: Tüm, bütün.
Küllî: Tümü kapsayan, tümel, umumî, bütün.
Küllîyen: Tamamiyle, toptan.
Kültive etmek: İşlemek, ekmek.
Küh: Bir şeyin aslı, esas, öz, kök.

L

Lâzıme: Gerekli şey.
Libas: Giysi.
Liyakat: Layık olma, yaraşırılık, yararlık, iş becerirlik.

M

Mahlûkat: Yaratılmış şeyler ve canlılar; yaratıklar.
Mahşer: (Büyük) kalabalık.
Mahviyet: Alçak gönüllülük, kendine önem vermeyiş, hiçe sayma.
Makes: Akis yeri, akseden yer.
Mantalite: Zihniyet.
Maşerî: Topluluğa ait, toplulukla ilgili, ortaklaşa.

Mathup: İstenilen, aranılan şey.

Matuf: Yönelik, yöneltilmiş, (bir şeye) isnad olunmuş.

Mazhar olmak: Nail olmak, iyi bir şeye ermek.

Mazruf: Zarf içine konmuş, zarflanmış, kalıplı, kılıflı.

Mebahis: a - Bir şeyin bahsolunduğu yerler. b - Araştırma, arama yerleri.

Meczetmek: Kendinde bir araya getirmek, karıştırmak; içine almak.

Mekanizma: a - İşleyiş, çalışma. b - İlâhî Yöneticiler.

Meknuz: Saklı, gömülü.

Melce: Sığınacak yer, sığınak.

Meleke: Yeti, yetenek.

Menşe: Köken, kaynak.

Merbutiyet: Bağlılık.

Mesabesinde: Derecesinde, değerinde, kadar.

Meşkûk: Şüpheli.

Meta: İşlenmiş, olgunlaşmış, kullanılacak hale gelmiş.

Mevce: Dalga.

Mihenik: Denektaş; bir şeyin değerini anlamaya yarayan vasıta.

Mihrak: Odak, odak noktası.

Mizansen: Celse-6'da, olaylar tertibi anlamındadır.

Muallim: Öğretmen.

Muğlak: Çapraşık, anlaşılması güç, anlaşılmaz.

Muhasebe: Hesap işi, hesaplama, hesaplama.

Muhassala: a - Bileşke. b - Elde edilen sonuç.

Muhayyile: Hayal etme gücü, melekesi.

Muhteris: Hırslı, tutkulu, ihtirash.

Mukadder: Kaçınılmaz, kaderde olan, takdir olunmuş; kader.

Mukarrer: Kararlaştırılmış.

Mukavim: Dayanıklı, direnen, mukavemet eden.

Murad-ı İlâhî: İlâhî murat.

Murakabe: Denetleme, kontrol.

Murakabe-i nefis: Nefis kontrolü, denetlemesi.

Mutavassıt: Vasıta olan, aracılık eden, aracı.

Muttasıf: Nitelenmiş, vasıflanmış, vasıflı.

Muvacchesinde: Karşısında.

Muvasala: Gidip gelme, varma, ulaşma.

Mübahase: Konuşmalar, bahisler.

Mübrem: Kaçınılmaz, vazgeçilmez.

Müessir olmak: Etkilemek, tesir etmek.

Müessiriyet: Etkililik, tesir edicilik.

Mükellef: Yükümlü.

Mükellefiyet: Yüküm, yükümlülük.

Mükevvenat: Mahlûkların, yaratıkların hepsi, tümü.

Müktesebat: Edinilen, kazanılan şeyler, edinilen bilgiler.

Mülâhaza: Düşünce.

Mümarese: Aışma.

Mümessil: Temsilci, temsil eden.

Mündemiç: İçinde bulunan, içinde yerleşik olan; içkin.

Münezzeh: Arı, temiz, uzak, tenzih edilmiş.

Münferiden: Ayrı ayrı, birer birer; yalnız, tek olarak.

Münferit: Ayrı, tek, kendi başına olan.

Müsebbip: Sebep olan.

Müstağni: Doygun, doymuş, gönlü tok.

Müstenit: Dayanan, yaslanan, istinat eden.

Müşabehet: Benzerlik, benzeşlik.

Müşahede: Gözlem.

Müşrik: Allah'a ortak koşan.

Müteaddit: Çok, birçok.

Müteal: a - Yüksek, yüce. b - Deneyüstü, tecrübe ile elde edilen bilginin sınırlarını aşan, aşkın.

Müteessir: a - Tesir edilen, etkilenmiş olan. b - Üzülmüş.

Mütekabilen: Karşılıklı olarak.

Mütekâmil: Tekâmül etmiş, olgun, gelişmiş.

Mütekâsif: Yoğunlaşmış, kalınlaşmış, kabalaşmış, sıklaşmış.

Mütemmim: Tamamlayan, bütünleyen.

Mütenebbih: Uyarı almış, uyarılmış, uyarılan, uyanmış, uyanan, akıllanmış.

Mütenevvi: Çeşitli, çeşit çeşit.

Müteveccih: Yönelmiş, dönük.

Müteyakkız: Uyanık.

Müyesser: Bir kolayı bulunup yapılma.

N

Nakıs: a - Noksan, eksik. b - Kusurlu.

Nakise: Noksanlık, eksiklik; kusur.

Nakzetmek: Bozmak.

Nasbetmek: Atamak.

Natamam: Eksik, tamamlanmamış, bitmemiş.

Nazır: Bakan, gözeten.

Nebze: Az, bir parça.

Nema: Artma, çoğalma; büyüme, gelişme.

Neşet: a - Çıkma. b - Meydana gelme.

Neşvünema: Gelişme, yetişme, yetişip büyüme.

Netice-i kelâm: Sözün kısası.

Nev-i şahsına münhasır: Yalnız bir kimseye mahsus olan sı-
nırlı; benzeri bulunmayan.

Niyaz: Yalverma, yakarma.

Nokta-i nazarından: Bakımından, açısından, bakış açısından.

Nosyon: a - İlk bilgi, temel bilgi. b - Kavram.

Nüve: Çekirdek.

O

Obje: a - Nesne, eşya. b - Konu, gaye, amaç. Altıncı celsede be-
den ya da beyin anlamındadır.

Objektif: Nesnel. Karşıt anlamlısı: Söbjektif.

Obsesyon: Genellikle bir bedensiz varlığın, bir bedenli varlığı
tesiri altına alarak ona tahakküm etmesi.

Orijinalite: Özgünlük, başkalarına benzemezlik, orijinallik.

P

Perispri: Gayr-i maddî olan ruhun, kesif maddî bedeniyle irti-
batını temin eden ve bedene yaklaştıkça kesafeti artan ince
ve seyyal maddelerden oluşan vasıtası. Öz ve beden arasın-
daki tampon kesim. Buna, Öz'den alta doğru tüm kısımlar
girer.

Peyda olmak: Çıkmak, ortaya çıkmak, oluşmak.

Peyderpey: Azar azar, kısım kısım, yavaş yavaş.

Premonisyon: Önsezi, içedokuş. Gelecekte meydana gelecek olan
bir olayı, olayın imajını alarak yahut imajsız tarzda ken-
diliğinden bilme.

Projeksiyon: a - Yansıma, yansıtma. b - İzdüşüm.

R

Raci: Münasebeti, ilgisi olan, ilgili, ait.

Rakik: Hassas, ince.

Reaksiyon: Tepki.

Reel: Gerçek.

Rikkat: Hassasiyet, incelik.

Rücu: Çekilme, geri dönme.

Rüyet: Görme, bakma, görüş.

S

Sadır: Çıkan.

Safiyet: Saflık, arılık.

Safra: Gereksiz yük, ağırlık.

Sahib-i salâhiyet: Yetki sahibi, yetkili.

Salâbet: Sağlamlık, dayanma; manevî kuvvet.

Savlet: Şiddetli hücum, saldırma.

Savt: Ses, sada.

Say ü gayret: Çalışma ve çabalama, emek ve gayret.

Sebat: Sözünden ve kararlarından dönmeme, direşme.

Sembolize etmek: Sembolü, simgesi olmak, simgelemek.

Sempatizasyon: Sevme, yakınlık duyma, yakınlaşma, cezbetme, cezbolma.

Sentetik: a - Sentez yolu ile elde edilen, bireşimsel. b - Sun'î.

Serbestiyet: Serbestlik.

Sevk-i tabii: İçgüdü.

Seyyal: Akıcı, akışkan, ince, süptil; sabit olmayan.

Seyyaliyet: Akıcılık, akışkanlık, süptillik, seyyallik.

Spekülatif: Kurgul, nazari, tasavvuri.

Sudur: Meydana çıkma, olma, sadır olma.

Sureta: Görünüşte, görüntüğe göre.

Sübjektif: Öznel. Karşıtanlamlısı: Nesnel.

Süfli: Aşağı, aşağıda bulunan.

Sürat-i intikal: Çabuk anlama, çabuk kavrama.

Sürur: Sevinç.

Ş

Şamil: Kapsayan, kaplayan, içine alan.

Şayan-ı tavsiye: Tavsiyeye değer.

Şiar: Ayırıcı nitelik, ayırıcı belirti.

Şümûl: Kapsama, kaplama, içine alma.

Şümüllendirme: Kapsamını, etkisini, çevresini genişletme, yayma.

Şümüllü: Kapsamlı, etkisi, çevresi geniş.

T

Tadil: a - Değişiklik. b - Doğrultma, düzeltme.

Tahakkuk: Gerçekleşme, gerçekleştirilme.

Tahakküm: Zorbalık etme, dilediğince hükmetme.

Tahayyül: Hayalde canlandırma, hayale getirme, imgeleme.

Tahdit olmak: Sınırlanmak.

Taht: Alt.

Takaddüm etmek: Önce gelmek.

Taksimât: Bölmeler, taksimler; bölümler; bölüntüler.

Tasaddi: Tebliğde, zorlama anlamında kullanılmaktadır.

Tasarruf: a - Sahip olma, (bir şeyi) istediği gibi kullanma yetkisi, kullanım. b - İdareli kullanma. c - Arttırım, biriktirme.

Tashih: (Yanlış) doğrultma, düzeltme; iyileştirme.

Tazammun: Kapsama, içine alma.

Tebşir: Müjdeleme.

Tecerrüt: Soyutlanma, sıyrılma, tecrit olma.

Tedahül: Birbirinin içine girme, girişim.

Tedris: Öğretim, öğretme, ders verme.

Teemmül: İyice, etraflıca düşünme.

Teessüs: Kurulma.

Tefrik: Ayırt etme, ayırt edilme, ayırma, ayırım.

Tefsir: Yorum.

Tekâsüf: Yoğunlaşma.

Tekâsüfiyet: Yoğunlaşma ile ilgili olmaklık, tekâsüfîlik.

Tekevvün: Var olma, meydana gelme, oluş.

Tekevvünat: Var olmalar, meydana gelmeler, oluşlar.

Telakki: Anlayış, görüş.

Telakki etmek: (Şöyle ya da böyle) anlamak, ele almak, saymak.

Telif: Uzlaştırma, bağdaştırma.

Temaşa: Bakıp seyretme.

Tembihat: Tembihler.

Temerküz: Bir yerde, bir noktada toplanma, merkez tutma, konsantrasyon.

Temrin: Alıştırma, idman, egzersiz.

Tenakuz: Anlam aykırılığı, çelişme, çelişki.

Tenvir: Aydınlatma.

Terakki: Yükselme; ilerleme; gelişme.

Terennüm: Yavaş ve güzel bir sesle şarkı söyleme; şakıma; teganni etme; nağmelendirme.

Tersim: Resmetme, resmedilme, çizme, izini düşürme.

Teslis: Üçlem, üçleme, trinite.

Tesmiye: Adlandırma, ad verme.

Teşevvüş: Karışma, karışıklık, bulanıklık; varlığın bir realiteden diğerine geçerken içine düştüğü şaşkınlık, şuur bulanıklığı, intibaksızlık, kargaşa halli.

Teşrih: a - Açıklama. b - Anatomi.

Tetabuk: Uyuma, uygun gelme, uygun düşme.

Tevakkuf: Durma, eğleşme.

Tevali: Arası kesilmeksizin birbiri ardınca devam etme, sürüp gitme, arkası gelme.

Tevcih: a - Yöneltilme, çevirme. b - Verme.

Teveccüh: Yönelme, çevrilme.

Tevlit: Doğurma, sebep olma.

Tezahür: Meydana çıkma, belirme, görünme, gözükme; belirti.

Tezahürat: Belirmeler, görünmeler, tezahürler; belirtiler

Titr: a - Ünvan, san. b - Nitelik.

U

Umde: İlke, prensip.

Usare: Özsu.

Ü

Üç Bilgi: 1 - Tanrı'nı bileceksin, 2 - kendini bileceksin, 3 - tekâmül edeceksin.

V

Vabeste: Bağlı.

Vacip: Gerekli, zorunlu.

Vakar: Ağırbaşlılık, onurlu olma, temkinlilik.

Vakıa: a - Vuku bulmuş, olmuş bir iş. b - Gerçi, her ne kadar... ise de.

Vareste: Kurtulmuş, ilişkisiz.

Vatan-ı aslî: Aslî vatan.

Va'z: Dinsel öğüt verme, bir kimseye, kendisini iyiliğe sevk edecek surette söz söyleme.

Vaz': Koyma, konulma.

Vecîte: Vacip olan şey, borç hükmünde olan vazife, ödev, boyun borcu.

Veçhile: Tarz.

Vehim: Kuruntu.

Velev: İster, isterse, olsa da.

Z

Zaviye: Açıl.

Zehap: Sanı.

Zuhur: Baş gösterme, ortaya çıkma, görünme, meydana çıkma.